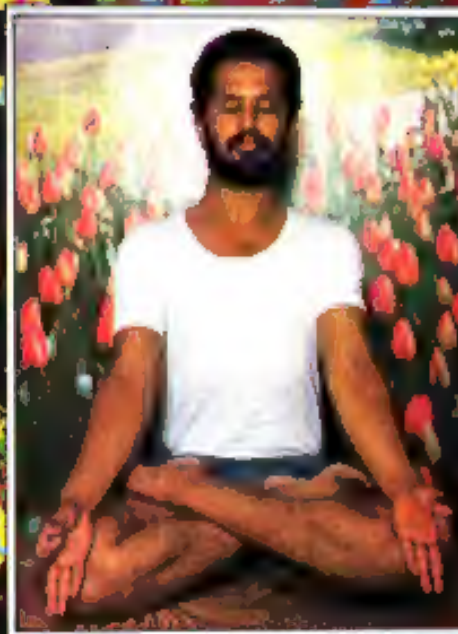

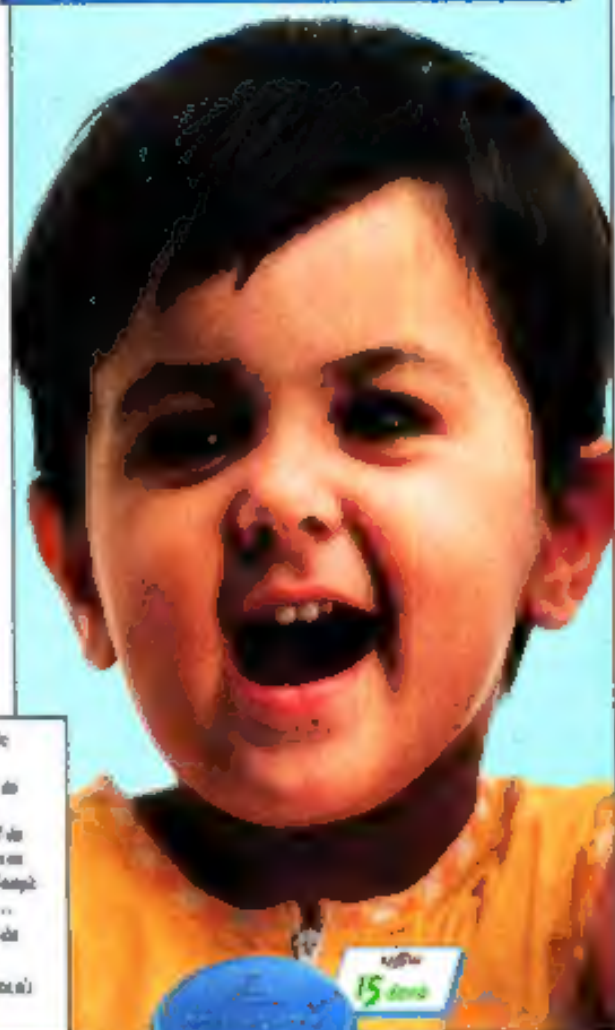
கல்கி

KALKI 5.11.89 ரூ. 2.50

செக்ஸ் உணர்வுகளைக்
கட்டுப்படுத்துவது எப்படி?

ஐலதோஷம் பறந்து போச்சு!

ஐக்கலிடென்
அடக்கியெ
அமிதாஞ்சம்
கோல்ட் ரப்
குழந்தைகள்
மென்மையான
சுவாத்திதழியை
இதயானது...
அவ்வளவு
அவ்வளவு
அவ்வளவு (மாமல்)
பேசும...

**அமிதாஜ்ஸ்
கோல்ட் ரப்**

அமிதாஜ்ஸ் குழந்தைகளுக்கான

தோ்தல் ஜிம்னாஸ்டிக்ஸ்!

"எதிர்க்கட்சிகளிடையே இந்தப் பக்கம் தொகுதி உடன்பாடு வானலாய்ந்து பார்த்தா, அந்தப் பக்கம் மூலாவது அனலின்னு சொல்விக்விட்டு, கப்பிர மலைய கலாமி, எல்லாத் தொகுதிகளிலேயும் பழைய ஜனதா கட்சி ஆளும் களை நிறுத்தி, வேட்டுக்களைப் பிரிப் பேற்றாரே!"

"இந்தப் பக்கம் ஏ.பி. வேங்கடேசுவரன்! அந்தப் பக்கம் ஜெனரல் சிவசுந்தரன்! மூலாவது பக்கம் மதுமேந்தானா! கயேச்சலாப் போட்டிவிட்டாலும் மூன்று பேருமே எதிர்க்கட்சிக்க பக்கம்தான்!"

"இப்படி நின்று பார்த்தாக்கட மவனுத்தி மாலாவுக்கு கிட்டி விடக் காதுன்னு பேசுகிறாக்களே!"

"தேவிய முன்னலியோ, காவிரிய கட்டணியோ, ரெண்டிலே மூன்று இப் படித்தான் சதக்குன்னு விழப் போகுது!"

செண்ட் மணமும்

* மணக்கும் தொழிலகம்.

பல்வண விட்டு இறங்கிவது முதல், கண்ணில் பட்ட அணவரிடமும் கேட்டுப் பார்த்து விட்டேன். ஆனால் ஒருத்தர் கூட சரியான வினக்கம் தரவில்லை. கேள்வியை ரொம்ப சிம்பிள். மேட்டுப்பாளையம் என்று எப்படிப் பெயர் வந்தது?

"சார்! எங்க ஊரைப் பார்த்தீங்கல்ல? எத்தனை மேடு, பள்ளமா இருக்குது! அதான் 'மேட்டுப் பள்ளம்'னு இருந்து, பாளையம்னு மாறிடுச்சி!" என்று சொன்னவரின் நலக்கவையுணர்வைப் பாராட்டத் தொன்றியதெயொழிய, வினக்கத்தை ஏற்க முடியவில்லை. சரியான வினக்கம் தெரித் தவர்களுக்கு, கட்டுவாரின் கடைசியில் ஒரு கவாரசியம் இருக்கிறது.

உருளைக்கிழங்கும் இடுப்புப் பிடிப்பும்!

உருளைக்கிழங்கு மொத்த வியாபாரம் மேட்டுப்பாளையத்தின் பிரதான பிசினஸ். மெயின் ரோட்டிலிருந்து, இடப்பக்கம்

திரும்தி நடத்தால், நெடுக உ. வி. மண்டிகல் தான். ஆனாலும், பெங்களூர் உட்கார்த்து உருளைக்கிழங்கு மலககணத் தகர்த்து வசல் வாரியாய்ப் பிரித்துக் கொண்டிருப் பார்கள். உருளைக்கிழங்கு சாப்பிடாமலேயே இடுப்புப் பிடிப்பு வந்துவிடும் அவர் களுக்கு! தீலிமி மலையில் விளையும் அத்தனை கிழங்குகளும் இங்கே வந்து குவிக்கின்றன. பல ஊர்களிலிருந்தும் வியா பாரிகள் வந்து ஏலம் கேட்டு, சரக்கு வாங் கிக் கொண்டு போகிறார்கள். 89 லயதான் மாத்தையா உ. வி. வியாபாரிகள் சங்கத் தலையவர். "ஃபிப்டி இயர்ஸ் இன் பெஸ்டேடோ பிசினஸ். வாய் டைம் அபீகா, பம்ப், கல்கத்தா, பூனா, கேரளா பிசினஸ் மென் கமிசி டு மேட்டுப்பாளையம்..."

"பரவாயில்லை. தமிழிலேயே சொல் லுங்க."

"விஞ்ஞான முறைகளால் உருளைக் கிழங்கு சாகுபடி பல மடங்கு உயர்த்து விட் டாலும், ஊட்டி கிழங்கிற்கு அந்தக் காலத்தி லிருந்த மாமிசி இன்றைக்குக் கிராக்கி இல்லை. காரணம், பெங்களூரிலும் உருளைக் கிழங்கு தன்கு விளைகிறது."

தூறு கோடி ரூபாய் புரளும் இந்த பிசினஸில் விவசாயிகளின் ஒரே பிரச்சனை—

* கோமயண விடிக் கொஞ்சம் கத்தம்.

* உ. வி. சாப்பிடாமலே
இடுப்புப் பிடிப்பு!

வைரத்தின் ஜோஸிப்பும்

* ஜோஸிக்கும் கைம்மம்.

தரமான விலை. தேவையான அளவுக்கு சப்ளை ஆவதில்லை என்பதுதான்.

மழையில் பலனாக மேட்டுப்பாளையச் சத்தியில், குவிவிபோல வேளாய் டாண்ட் ஆடிப்படி விழாமல் நடத்து விட்டோமானாய், தீவிரி கூட்டுறவு விற்பனை மையத்துக்குப் போய்விடலாம். அங்கேதான், கோல், கேரட், பீட்டூட், முன்சூன் என்.கி. தவிர மற்ற காய்கறிகளை விலைவாசிகள் விற்பனைக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு காய்க்கும் தனித்தனி ஹால். தே தே என்று வியாபாரக் கும்பல். காச்சுச்சென்று ஏலம் கேட்கும் சப்தம். நீலமிரில் விலையும் காய்கறிகளின் விற்பனையில் அறுபது சதவீதம் இந்த நிறுவனம் மூலமாய்த்தான் தடைபெறுகிறது. கம்மா ஒரு ரவுண்டு அடித்து, ஆங்காங்கே ரெண்டு கேரட், பீட்டூட் என்று கடித்துக் கொண்டே போனாய் (கோல் கூட முயன்று பார்க்கலாம்) வலிவு 'இம்'மென்று ஆவினிடும். வெள்ளைப்பூண்டு, இஞ்சிக்கென்று தனி மண்டிகள். பூண்டுக்கு சேலம் டாக்கல் உண்டாம்!)

நிகும்புக்குத் தன்னீர்!

"கடத்த சில வருடங்களில் மேட்டுப்பாளையம் ரொம்ப பிரிவான ஊராகி விட்டது. தேவையான அளவுக்கு ரோடுகளை அகலப்படுத்தவில்லை. விபத்துக்களும் அதிகித்து விட்டன" என்றார் ஒரு வியாபாரி. "வழக்கமாய் எல்லா ஊர்களிலும் பஸ் ஸ்டாண்ட் பிரச்சனையாய் இருக்குமே உங்கள் ஊரில் எப்படி?" என்று கேட்டதும், "இங்கே, அந்தப் பிரச்சனை இருந்தது. ஆனால், புது பஸ் ஸ்டாண்டு சில ஆண்டுகளாய் இயங்கி வருவதால், இப்போது இல்லை" என்றார். பஸ் ஸ்டாண்டில் ஒரு ரவுண்டு அடித்தபோது, கோலுத்தார் பஸ் ஸ்டாண்டைவிடக் கொஞ்சம் சுத்தமாய் இருந்ததைப் பார்க்க முடிந்தது.

மேட்டுப்பாளையத்தில், மனத்துக்கு இடமான இன்னும் ஒரு விஷயம், தன்னீர். 'தன்னீர்'யைப் போலவே, தன்னீருக்கும் பஞ்சமில்லை. நிகும்புக்குக் கூட, தன்னீர், மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்துதான் போகிறது.

நிகும்புப் பாணையம்!

குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதிக்கு வந்தால், மேட்டுப்பாளையமா? நிகும்புப் பாணையமா?

யமா என்று சந்தேகமே வந்துவிடும். ஆமாம்! அந்த அளவுக்கு அங்கே இரும்பு வியாபாரம் நடக்கிறது. கமார் தூறு வியாபாரிகள் போல இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் பல பகுதிகளுக்கும் போய், பழசாடி, இனி தேறாது என்று ஒதுக்கப்பட்ட 'காயலாங்கடை' பஸ், வேன், வாரிகளை வாங்கி வந்து அக்கு அக்காய்ப் பிரித்து, உருப்படியான உதிரிப் பாகங்களை மறுபடி விற்பனை செய்கிறார்கள். உபயோகமற்ற வற்றை, உருக்கி எடுக்க 'ஸ்டிராப்'புக்குப் போட்டு விடுகிறார்கள். தல்ல 'துருதுருப்'பான பின்னம். "உனக்கு என்ன சார் வேணும்? எத்த ஸ்பேர் ஸ்டூட்டம்னாலும் தேராக் இனம்பி மேட்டுப்பாளையம் வரலாம் சார் தீ!" என்றார் ஓர் இரும்பு வியாபாரி. அவர் சொன்ன கணக்கு: ஒருநாளானக்கு ஒரு கையில் எப்படியும் தூறுறு ரூபாய்க்கு வியாபாரம் நடக்கும். கமார் தூறு கடைகள் இருக்கின்றன. "தெத்துக்கு தாற்பதாயிரம், மாதத்துக்கு, வருஷத்துக்கு தீய கணக்குப் போட்டுக்க!" இந்த மாதிரி கட்டமான கணக்கும் போடச் சொல்லி மிரட்டவே,

இரும்புப் பாணையமே...

என்ன இது...?

கொழி வறக்கல் என்பார்களே
அதுவா?
மாதர்ன் ஆர்ட்டர்?
இரண்டு வயதுக்கு நேரத்த படம்
போட்டிருக்கிறதா?

6-ஆம் பக்கம் பார்க்கவும்.

“அப்ப, பார்க்கலாமுங்க!” என்று கழற்றிக் கொண்டு நடத்தேன்.

சென்ட் மணமும் ஸைர ஜோலிப்பும்!

சென்ட் தொழிலகமும் செயற்கை ஸைரக்கல் தொழிலகமும் மேட்டுப்பாளையத்தில் இயங்கி வரும் இரண்டு முக்கிய தொழிற்சாலைகள். என்ன ஆரோமேடிக்ஸ் மல்லிகை, ரோஜா, சம்பங்கி மலர்களிலிருந்து சென்ட் தயாரிக்கிறது. தொழிற்சாலை யில் நூறு பேர் கூட வேலை செய்வதில்லை என்றாலும், மேட்டுப்பாளையத்தைச் சுற்றி யுள்ள கமார் ஸ்பையிரம் ஏக்கரில் இந்த மலர்களைச் சாகுபடி செய்வதன் மூலமும், பறித்துத் தொழிற்சாலைக்கு அனுப்புவதன் மூலமாகவும் பல்வாயிர்க்கணக்கானவர்க ளுக்கு வேலை வாய்ப்பு. இங்கு தயாரிக்கப் படும் சென்ட் வகைகளுக்கும் ரிபிராண்டி லும், வேறு சில அயல்நாடுகளிலும் ஏகப் பட்ட மல்கு!

கனிய் கூட்டுறவில் தொடங்கப்பட்ட செயற்கை ஸைரத் தொழிற்சாலை, என். மகாலிங்கத்தின் சக்தி குழுப் நிறுவனங் களில் ஒன்று. அமோனியம் சல்பேட், அலு மினியம் ஸுலபேரேட், கந்தக அமிலம் இவற் றைக் கொண்டு தயாரிக்கப்படும் திவ்யநிதி சமரசாரம்நான் செயற்கை ஸைரம். தென் மிழக்கு ஆசியாசிலேயே இதுபோன்று வேறு ஒரு தொழிற்சாலை கிடையாது. அயல் நாடுகளில் இக்கற்களுக்கு நல்ல கொக்கி, நம் நாட்டிலும், ஜெயப்பூரில் நல்ல

டிமாண்ட், இங்கே தயாரிக்கப்பட்ட கற் களை, வெட்டி, பட்டை தீட்டி, ஆபரணங் களில் பதிப்பது தவிர, எலக்ட்ரிகல், எலெக் டிரானிக்ஸ் துறைகளிலும் பயன்படுத்து மார்கள், கிராமியோன் ஊரிகள் கூட இதிலி ருந்து செய்யப்படுவதுதான்.

இங்கே கல்யாணி ஏதும் இல்லையென் றாலும், ஒரு பாலிடெக்னிக் இருக்கிறது. நனுகையா லிங்கம்மாள் பாலிடெக்னிக் குக்குச் சுமார் பதினெட்டு ஏக்கர் நிலத்தை தன்சொலையால் வழங்கியிருக்கிறார்கள் சென்ட் சிபாக்டரிக்காரர்கள். எப்படியும் ஒரு கல்யாணியைத் தொடங்கி விடுவது என்பதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள் மேட்டுப் பாளையம் ஊர்க்காரர்கள்.

மேட்டுப்பாளையம் கிளப்பில் டென் னிஸ், ஷட்டில் எல்லாம் ஆட வசதியுண்டு. இரண்டு முறை மாநில அளவிலும், மாவட்ட அளவிலும் டோர்னமெண்ட்டுகள் கூட நடத்தியுள்ளது. இதன் இன்னொரு விசேஷம், நீச்சல்குளம். அதையும் கந்த மாயப் பராமரிப்பது! மற்ற பல ஊர்களைப் போல் மேட்டுப்பாளையத்திலும் ரோட்டரி, வயன்ஸ் மற்றும் ஜேனீஸ் போன்ற சமூக சேவை அமைப்புகள் இயங்கி வருகின்றன; பல்வேறு சமூக சேவைகள் செய்கின்றன.

தமிழக அரசோ, மத்திய அரசோ, கொள்கை அறிவிப்பு, வரிவிதிை மாற்றம், சலுகை அறிவிப்பு என்று என்ன சொப் தாலும், மேட்டுப்பாளையம் வியாபாரிக ளுக்கு கடனடியால் விளக்கமான கற்ற றிக்கை கைக்கு வந்து சேர்ந்துவிடும். இந்த உபயோகமான பணியை மேட்டுப்பாளையம் சேம்பர் ஆஃப் காமர்ஸ் செய்து வருவதைக் குறிப்பிட்டார் அதன் செயலாளரான சித்தாரம் பாபு. “மேட்டுப்பாளையம் முதல் கிரேடு முனிசிபாலிட்டி, மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் இல்லாமல், வரி வசூல் வருமானத்தின் பேரில்தான் இந்த அந்தஸ்து கிடைத்துள்ளது” என்றார்.

மர்ம மரணம்!

பலர் என்ற இளைஞரது மர்மமான மரணம் மேட்டுப்பாளையத்தில் ஏற்படுத் திய பரபரப்பு இன்னும் ஒய்ந்த பாடியில்லை. அவர் பிசினஸ் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார் என்று ஒரு சாராரும், நிழலான காரியங் களில்சுடுப்புகுந்தார் என இன்னும்சிலரும்

* சமீபத்திற்கு: சாதனைப் பட்டியல்...

உங்கள் சேமிப்பு ஒரே சமயத்தில்
2 இடங்களில் இருக்க முடியும்!

உங்களிடம் — உங்களுக்கு பணம்
தேவைப்படும் போதெல்லாம்

KVBயிடம் — எப்பொழுதும்
உட்கு பெறக்கூடிய

விவ்ரான்தி டிபாஸிட் திட்டம்

ஒரு வருஷம் வங்கியில் விவ்ரான்தி டிபாஸிட் திட்டம், உங்கள் முதலீட்டிற்கு வங்கியின் பாதுகாப்புடன் உலர் விதே உட்கு வழங்குகிறது. அபிதேசனம், அதன் "பணமாக மாற்றம்" வசதியையும் சுவைப்படுகிறது. அதாவது, விவ்ரான்தி எந்த போதுமேதான் தேவைப்படுகிற போது உங்கள் பணத்தை பெற்றிடலாம் என்ற நன்மையையும் தங்கள் முதலீடு செய்வார்கள்.

உலர் வட்டி வீதிதம்
அதாவதுவோடு சேமிப்பு பணக்கு போய்க் காது, விவ்ரான்தி டிபாஸிட் திட்டத்தில் சிறு உங்களை முதலீட்டிற்கு, ஆண்டுக்கு 10% வட்டி கொடுக்கிறது. "பணமாக மாற்றதல்" எனது எப்போது உங்களுக்கு பணம் தேவைப்படுகிறதோ அப்போது டிபாஸிட் தொகையில் 75% வரை

திருப்பிசெடுக்கலாம்! அதுவும், இங்காது திருப்பி செலுத்தொகைக்கு ஒன்று பாதுகாப்புக்கு ஒதுகிறது. டிபாஸிட், வட்டி விதேதெற்கு வேலைக கடுதல் 10% வட்டி கொடுக்கிறதாய் போதும்.

என்தொகை, தீக்கென் இங்காது திட்டம்
டிபாஸிட், செலவுப்போதும் சரி, அதிலிருந்து பணம் திரும்பப் பெறுப்போதும் சரி, தேரத்ததை விழுக்கதம் தொக்கென் எதுவுமில்லையே. இப்போது முதலீடு செய்து, உங்கள் உலர்வகை (சேக்) பத்தத்ததை சொத்துக் கொள்ளுதல் — அதன்னுடன் தேவைப்படுகிற போது உங்கள் பணத்தை திரும்பப்பெறலாம்!

தீக்கென்தி முதலீட்டு தகவல்களைய தீக்கென் எதிர்வாத்தித்தீக்கென்!
வாழ்க்கை, நலம்-வங்கியின் வங்கி அதுமே! பெறுதல்.

கருர் வைஸ்யா பாங்க்

உலர் - 639 002

பவன விழா ஆண்டு தோக்கி வெற்றி தடை...

Karumbayal
Branch

* பாபு: மேம்பட்ட ஆய்வு காலத்தில் உபநிவாகன பணி...

கொண்டிருக்க, அவ்வாறு போலீஸ் வசது செய்தது? போலீஸ் உபநிவாகனம் வசதுக்கு கருவியாக அடிக்கப்பட்டதா? என்று கேட்டால் ஆனால் போட்டு ஆயோதிக் கொலைகள்; ஆனால் "அவர் போலீஸ் லாக் அப்பிஸ்தான் செய்துப் போனாரா?" என்றால், "தங்கொண்ட சார் தெரியுமா? எதுக்கு விளக்கம்?" என்று கருதுகிறார்கள். போலீஸ் தரப்பிலே, அதுபற்றி விசாரணை நடப்பதால் நேரம் கெட்டுவிட்டது" என்றிருக்க.

மேம்பட்ட ஆய்வுப் பணிவாற்றும் இம் கோரி அமைப்பு கண்டிப்பாகப் பாதுகாப்புக் கூறுகிறதில் மேம்பாடுபாணையம் கிடை. இதன் செயலாளர் ரவிசை. அவரது அது வகையில் சந்தித்தோம். அவர் திட்ட சாதனைப் பட்டியலையே தீட்டினார். சாம்பி லுக்குக் கொ மேம்பாடுபாணையம் - கோவை பஸ் சார்ஜைக் குறைத்தது; ஐரவீற்றுக் கிழவையகலில், குட்டாயல் திறத்தப்பட்ட கோவை - மே. பாணையம் பாதுகா. ரவிசை டுடச் செய்தது. சிவகா நியேட்டர் சிசர் வேறும் திவ்யமுத்துக்கு முற்றுப்பெறியை வசத்தது; பஸ் ஸ்டாண்டில், வண்டிகல் திறத்ததும், கர்ப்பிதர்களைப் பயன்படுத்தவும் தீர்மானிக்கப்பட்ட கட்டணத்துக்கு அதிகமான வசூலை திறத்தியது. ஆனால் போஸ்டர்களைத் தடை செய்தது. கோர்ட்

கூடாப்புகளை அதிக விலைக்கு விற்பனை செய்வதைத் தடுத்தது. ரேஷன் கடை திறப்பு முற்றுக்களைக் கண்டுபிடிக்க, கண்டி ன் புகல் கமிட்டி அமைத்தது....

மேம்பாடுப் பெருமை

மற்ற ஊர் ரயில் நிலையங்களுக்கு இல்லாத மேம்பாடுப் பெருமை மேம்பாடுப் பாணையத்துக்கு உண்டு. ஆம், மேம்பாடுப் பாணையத்திலிருந்து, ஊட்டிக்குப் போய் வரும், தலைப்பாகை மீது ரயில்தான் அது. தலைப்பாகைகள் தவிர, நடுவே பற்கள் கொண்டதொரு தண்டயாளமும் உண்டு. கம்பாட்டெண்டுகள் ஊத்து. ரயிலில் பெட்டிகள் முன்பாகிடுக்க. இரயிலின் கடைசியில் இணைக்கப்பட்டு, ரயிலை மேல் நோக்கித் தள்ளிக் கொண்டு ஏறும் இறங்கும் போது, சாதாரண ரயில் போல, முதுவில் இரயிலின் தொடரித்து பெட்டிகள். கட்டணம்: முது வகுப்பு ரூ. 15. இரண்டாம் வகுப்பு ரூ. 10. கமர் தாலையர் மணி நேர இந்த ரயில் பயணம் ஆயுத்க்கும் மறக்காது. தூறு ஆண்டு களுக்குமே மோக இந்த ரயில் பாதை உள்ளது. முன்பெல்லாம் ஊத்து ரயில்கள் இருந்தனவாம். இப்போது ஒன்றோ ஒன்றோ. ஊட்டி ரேஷன் இந்த ரயிலில் கட்டம் தெரியும்.

மேம்பாடுபாணையத்தில் தருக்கி விழுத் தால், தலைமாட்டில் ஒரு டாக்டர் கிளினிக் இருக்கும். கால்மாட்டில் இன்னொரு கிளினிக்! அந்த அளவுக்கு, மருத்துவ மகாஜனங்கள் திறந்திருக்கிறார்கள்! வியப்பு என்பவெனில், எல்லாக் கிளினிக் குகலியும் நோயாளிகள் குப்பல்! மேம்பாடுப் பாணையம் அரக் மருத்துவமனையில் ஒரு டூன் டாக்டர்கள் தான். ஆனால் ஊரிலே முக்கால் செஞ்சர் தாண்டியவியிட்டது! என்றால் ஒரு மெய்கல் ஊர்காரர். இத்தனை டாக்டர்கள் இருப்பதன் மர்மம் என்ன?

இந்த மர்மத்தையும் விளக்கி, ஊரின் பெயர் காணத்தையும் கண்டுபிடித்துத் தரக் காரியம் மட்டுமே "மேம்பாடுபாணையம் மர்மம்" என்று தலைப்பிட்டு எழுதும் மேம்பாடுபாணையம் மர்மர்களுக்கு (வாசி களுக்கு) ரூ. 50 பரிசு பகிர்ந்து அளிக்கப் படும்! முடியு தெளி: நவம்பர், 10.

— ஜுகலி

படங்கள்: ஸ்ரீமுகி

4 ஆம் பக்க புகிக்கு விடை: "நான் பிரதமராக வந்தேன்..." என்று நவம்பரில் இல்லையுமேட்டிட்ட விக்கிக்கு பேட்டி கத்திடுக்கிறார் ரஜிவிங். அவரு ஸ்டைலை மெருத்துதான் அது!

— கோவை சத்திக்கொடி.

கருத்தரங்கிட்டுருந்து காப்பாந்நுங்கள்

நமது தாட்டில் நிறத்த நிர்வாகிகள் இருக்கிறார்கள். தகுதி உள்ளவர்களுக்குப் பஞ்சமில்லை. அவர்கள் இருத்தென்ன? நங்கள் நிறமையை வெளிப்படுத்த வேண்டிய சுட்டாயமோ, சந்தர்ப்பமோ அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுவது இல்லை. இன்னால், நிறத்த நிர்வாகிகளும் கூடக் காலக்கிரமத்தில் சொல்புற்று ஒரு வரைபணங்களுள் அகப்பட்டுச் செக்குமாடு போலாகி விடுகிறார்கள். ஓர் இயந்திரம் மறுக்கிப் போவதை விட மனித ஆற்றல் மறுக்கிப் போவது தெத்துக்கு மிகப் பெரிய நஷ்டமாகும்.

நம் தாட்டில் பொருள்களை இரண்டு தரமாகத் தயாரிக்கிறார்கள். ஒன்று உள் நாட்டு உபயோகத்துக்கு, மற்றொன்று ஏற்றுமதிக்காக. வெளிநாட்டிலுள்ள நுகர்வோர் விழிப்புள்ளவர்கள், தரமில்லாதவற்றை வாங்க மறுத்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, தரமான பண்டங்கள் வெளிநாடு செல் கின்றன. ஆனால் நம் தாட்டில் உள்ளவர்கள் எதிர்ப்பின்றி எதையும் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே தரமில்லாதவை உள்நாட்டில் விற்பனாகமாகின்றன. இது உற்பத்தியாளர்களின் எந்த வகையான தோஷத்தி என்பது யிளங்கவில்லை. தரக்குறைவான சரக்கைத் தயாரிப்பதே பாவம் என்ற குற்ற உணர்வு உற்பத்தியாளர்களிடையே நிலவ வேண்டும். தரக்குறைவான உற்பத்தியில் பங்கு பெறத் தொழிலாளர்கள் மறுக்க வேண்டும்.

ஒரு சமயம் ஒரு விமானம் கடந்துப் பட்டது. விமானத்திலுள்ள பயணிகள் அனைவரையும் கட்டுக் கொல்லப் போவதாகக் கடத்தல்காரர்கள் அறிவித்தனர். மரணத்துக்கு முன் அவரவர் தம் கடைசி விருப்பத்தைச் சொன்னால் முடிந்தவரை அதை நிறைவேற்றித் தருவதாக வாக்களித்தனர்.

ஓர் இந்தியர், "உற்பத்திப் பெருக்கம் பற்றி ஒரு கருத்தாங்கு நடத்த ஆசைப்படுகிறேன். அதை இப்போதே, இங்கேயே துவக்கிவிட விரும்புகிறேன். இங்குள்ள பயணிகளையே கருத்தாங்கில் பங்குபெறச் செய்யலாம்" என்று வேண்டினார்.

கடனே ஓர் அமெரிக்கர், "அந்த மனிதர் கருத்தாங்கைத் தொடங்கிக் கிதிரவதை செய்யுமுன் தவறு செய்து என்னைக் கட்டுக் கொன்று விடுங்கள். அதுதான் என் கடைசி விருப்பம்!" என்றார்.

தம்நாட்டில் கருத்தாங்குகளுக்குப் பஞ்சமே வில்லை. பேச்சளவுக்குச் செயல் நிறைக்கத்தான் பஞ்சம்!

மனச்சாட்சியுள்ள ஒரு தல்ல தொழிலாளி நமது வேலையை ஒருவர் கண்காணிப்பதை விரும்ப மாட்டார். சதா காலமும் மேலாளர் ஒருவர் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலன்றித் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்ய மாட்டார்கள் என்று நீங்கள் நினைத்தால் அது தவறான கணிப்பு. அவதம்பிக்கையும் சந்தேகமும் என்றுமே தல்ல பலனைத் தராது. உங்கள் தொழிலாளரிடம் தவறு செய்ய வெட்கப்படும் புதிய பண்பாட்டை உருவாக்குங்கள். இதற்கு ஒரே வழி சரியான கல்வியே. சித்திக்கும் ஆற்றலையும் ஊள்ப்பதுதான் கல்வி. எனவே சரியானபடி சித்திக்கக் கற்றுத்தர வேண்டும்.

தொகுப்பு: வெஸ்பால்

இவருக்காக - ஆசிரியர் ஜி. இராமாநுஜம், வெளிநீர், வாசதி பதிப்பகம், சென்னை - 17, நிலை ரூ. 20/-.

செக்ஸ் உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்துவது எப்படி?

“அன்புள்ள ஆசிரியருக்கு.

இத்துடன் ஒரு செக்ஸ் கட்டுரை இணைத் திருக்கிறேன். செக்ஸ் கட்டுரைதான் என்றாலும் உங்கன் பத்திரிகையில் தரத்தையும் மனத்தில் கொண்டு ஆபாசக் கலப்பின்றி இந்தக் கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. இதே போல் வாரா வாரம் ஒரு கட்டுரை அனுப்பி வைக்கிறேன். இதற்குத் தாங்கள் தர வேண்டிய சன்மானம் ரூ. 150 மட்டுமே. தங்கள் ஆதரவை நாடுகிறேன்.”

இப்படி ஒரு கடிதமும் அத்துடன் இணைத்ததாக ஒரு கட்டுரையும் கல்வி காரியா லைத்துக்கு பப்பாய் திருவனம் ஒன்றிலிருந்து வந்திருக்கிறது. இதே போல் எல்லா பத்திரிகைகளுக்கும் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். கட்டுரை செக்ஸ் பற்றியது மட்டுமல்ல; நோயற்ற மனத்தின் வகை உணர்வுகளைப் பற்றியது!

இவர்களைக் குறை சொல்லிப் பல விலிவை. இந்தியப் பத்திரிகை உலகமே இப்படித்தான் ஆகி விட்டது. “பருக்கை வரை வேஷங்கள்” என்று தலைப்பிடு கிறது ஒரு பத்திரிகை! “இளைஞர்களுக்கான வினாவினா கதைகள்” என்று போஸ்டர் ஒட்டு கிறது மற்றொரு வார இதழ். “ஏ” ஜோக்கு கள்; லிவிமா கவர்ச்சிப் படங்களுக்குக் கணக்கு வழக்கில்லை. “மனைலிமார்கன் ஏன் சோரம் போகிறார்கள்” என்று கவர் ஸ்டோரி எழுதுகிறது ஒரு மாதமிருமுறை பத்திரிகை! இதில் வெட்கக்கேடு என்ன வென்றால், இந்தப் பத்திரிகைகள் ஆய் கியப் பறிப்பு ஒரு தேசிய முக்கியத்துவப் பாய்ந்த பிரச்சனையை கவர் ஸ்டோரியாக்கு கிறது. அதே தேதிவிட்ட தமிழ்ப் பத்திரிகை. தமிழனுக்காக வன்பெண்ணாக, சோரம் போகும் மனைலிமார்கனை அவ்வி ஆராய் விதை கவர்ஸ்டோரியாக்குகிறது!

“செக்ஸைப் பற்றி பேசாமலிருப்பதும் மூடி மறைப்பதும் ஹிப்பாக்ரஸி” என்ற அபூதமான கருத்தை வெளியிட்டார் ஒரு வாரப் பத்திரிகை ஆசிரியர்! ஆனால் உண்மை என்ன? வேறு பல அம்சங்களில் போல் செக்ஸைப் பொருத்தவகையிலும் கூட அடக்கம் பசியவது என்பது கடந்த பல ஆண்டுகளில் தாம் வளர்த்துக்கொண்ட பண்பாடு. அந்தப் பண்பாட்டினை உருக் குலைப்பது மட்டுமன்றி, “செக்ஸைப் பற்றி

கொளவமாகப் பேசுகிறேன்’ என்று கூறிக் கொண்டு மக்களின் பலவினத்தைப் பயன் படுத்தி காசாக்குகிற இந்தப் போக்குத்தான் ஹிப்பாக்ரஸி. இதில் மருத்துவ ரீதியான அணுகுமுறை, ‘டாக்டர் பதிலளிக்கிறார்’ என்ற ஏமாற்று வேலை வேறு!

தெனில் எப்பது இன்றையன் அய்வது இயற்கை மனிதனுக்குக் கொடுத்துள்ள ஓர் உணர்வு. இதனை வரப்பிரசாதமாகவும் கருதலாம்; பலவீனமாகவும் எண்ணலாம். இது இல்லைவானால் மக்கட்போது இல்லை; மனித சுமுதாயமே இல்லை. எனவே இது வரப்பிரசாதம். அடக்கத்துடன் இந்த உணர்வைக் கையாளாத போது அதுவே பலவீனமாகி விடுகிறது. இந்த பலவீனத்தை நீண்டநேரம் செய்து பணம் பண்ணுவதெவர்களை என்னவென்று சொல்லுவது?

இந்த பலவீனம் நோய்களை உருவாக்கும் என்பதுடன் வேறு பல பலவீனங்களுக்கும் நம்மை அழைத்துப் போகும் என்பதுதான் பெரும் துயரமான விஷயம். உடல் பலவீனத்துக்குக் காரணம் மனத்தின் பலவீனமே! மனம் உறுதியாக இருந்தால் உடலைக் கட்டுப்படுத்தலாம். மது, சிகரெட் பழக்கம், லஞ்ச ஊழல் முதலிய பல பலவீனங்கள் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாததாகி நான் உருவாகின்றன.

ஆக, ஒரு நாளும் அதன் மக்களும் சிறிது விளங்க, அம் மக்கள் மனத்தை நன்கு ஆளத் தெரிந்து, அதற்குச் சரியான முறையில் லஞ்ச காட்டிச் செல்ல வேண்டும். தனி மனிதர்களின் பலவீனம் ஒரு நாட்டின் பலவீனமே! பரந்த உடலைக் கடைத்த போது அமுதமும் வந்தது. விஷமும் வந்தது. அது போல் ஜனநாயகத்திலும் நல்லது கெட்டது இரண்டும் உண்டு. ஜனநாயக நாட்டில் பத்திரிகைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. சென்ஸார் செய்ய இயலாது. ஆபாச சினிமாக்கள், புரூப்லிம் வீடியோ டெப்புக்கள், படுக்கை அறை உரைவாடகைகளைக் கொண்ட ஆடியோ டெப்புகள் முதலியவற்றை ஆடியோடு நழித்துக் கட்டி விடவும் முடியாது. ஆனால் நம் மனத்தை நம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியுமா! இதை எப்படி சாதிப்பது?

சுந்தரம்

விருஷணமாச்சாச்சா யோக மந்திரம் என்சிற யோகா பவிர்தி நிலையத்தின் பவிரியாசார் முத்துசாமி சுறுசிறார்;

மனிதர்கள் ஏன் சிகரெட் பிடிக்கிறார்கள்? மது அருத்துவிறார்கள்? 'அறிவே இன்ப மிருக்கிறது' என்று நினைப்பதாக்தான்! ஆனால் என்னிடம் பவிர்தி பெற வந்த எத்தனை செலின் சுமோக்கர்கள் சிகரெட் பிடிப்பதை ஆடியோடு நிறுத்தி விட்டார்கள் தெரியுமா? மொடாக் குடியர்கள் எத்தனை பேர் மதுவையே இப்போது தொடுவதில்லை தெரியுமா? இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம்? யோகாசைப் பவிர்தி, தியானம் இவைதான். இவற்றால் உள்ளமும் உடலும் திடமாய் ஆகிறது. சுவ நம்பிக்கை - நன்மை பிக்கை ஏற்படுகிறது. மனோபலம் உருவிறது. மனம் மெய்வான சந்தோஷமடைகிறது. இதனால் மதுவும் சிகரெட்டும் போலியான சந்தோஷங்கள் என்பதை மனம் புரிந்து கொள்கிறது. அவற்றைத் துறப்பது எளிதாகிறது.

மனக்கட்டுப்பாட்டை படிப்படியாகத் தான் அடைய முடியும். முதல் படி யோகாப் பியாசம். இதற்குப் பல புத்தகங்கள் வெளியாகி உள்ளன. இன்று க.வி.நிதும் யோகா வகுப்பு நடக்கிறது. ஆனாலும், ஒரு குழு மூன்றாய் பெறுகிற பவிர்திக்கு ஒரு வேறு எதுவுமில்லை. ஒரு புத்தகத்தைப் படித்துச் செய்தாலும், நாம் செய்யும் போது ஏற்படும் தயவு நமக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லாது போய் விடுகிறதல்லவா? குருவிடம் பவிர்தித் தாமாக்கச் செய்தால், உத்தமம், ஓய் வொருவரும் அவரவர் உடல் அமைப்பு, வயது, உடல் உபாதைகள் இவைகளுக்கு ஏற்றபடி, செய்வத்தக்க யோகாப்பியாசங்களை மட்டுமே குருவிடம் கேட்டறிந்து செய்ய வேண்டும். இல்லையெனில் யோண்டாத பீதி விளைவுகள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. சரியான முறையில் செய்தால் நேச ஆரோக்கியம் நன்கு பராமரிக்கப்படும்.

அடுத்த, பிராணாபாமம், உள்மூச்சு. வெளிமூச்சு இவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவது மூலமாய் மனத்தை ஒருமுனைப்படுத்தலாம் - இதை காயத்ரி மந்திரம் போன்ற வற்றால் இணைத்துச் செய்வலாம்.

இந்தப் பதின்மைய அடுத்ததுதான் தியானம். 'ஓம்' போன்ற மந்திரங்களை உச்சரித்த படி, தியானம் செய்கிற போது, மனம் ஒரு நிலைப்படுகிறது. ஒருவர் கமாரி அரை மணி நேரம் தியானம் செய்கிறார் என்றால், அந்த அரை மணி நேரமும், அவர் வேறு எந்த சிந்தனையுமில்லாமல் மனத்தை ஒருமுனைப்படுத்தி அமர்த்திக் கொள்ளும் என்று அந்த மில்லை. அரை மணி நேரமும் அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்றே பொருள். அநிலை ஒரு சில நிமிடங்களே அவரால் மனத்தை ஒருமுனைப்படுத்த முடிந்தது என்றாலும் போதுமானதே காரணம். மனம் ஒரு குரங்கு அது ஓரிடத்தில் நிலையம் இருக்காது! அதனை அடக்குவது என்பது ஒரு முடிபூட்டுக் குதிரையை வழிக்குக் கொண்டு வருவது போன்றதுதான்.

ஆனால் தினசரி ஒரு பத்து நிமிடமாவது ஒருவர் தியானம் செய்கிறார் என்றால், அவருக்கு நிச்சயம் எந்த ஒரு விஷயத்திலும் எதிர்ப்பு என்னமோ (resistance) வராது. விரகதி விலகும்! புத்தி கூர்மையாகும். எந்த ஒரு விஷயத்திலும் சட்டெனப் பிரச்சனையை அடக்கி, உடனடியாக முடிவெடுக்கிற திறமை அதிகரிக்கும்.

யோகா. தியானம் போன்ற விஷயங்களில் மனத்தை ஈடுபடுத்துவதால், மனக்கு உலக வாழ்க்கையின் மீது வெறுப்பு உண்டாகி துறவு மனப்பான்மை ஏற்படுவதும்

என்று சிலர் தவறாக எண்ணுகிறார்கள். அப்படி ஒருதாளும் நேராது. யோகாப்போசனமும், தியானமும் ஆரோக்கியமான உடலையும் மனத்தையும் பெறுவதற்காகத்தான். இந்த யோகா பதின்ம நிலைய திறவனரான கிருஷ்ணமாச்சாரியார் தூதரானிருக்கும்போது வாழ்ந்தவர், இல்லாததில் ஈடுபட்டவர், பேரன் பேத்திகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். யோகாவும், தியானமும், மனிதன் தீய செயல்களில் ஈடுபடாமலாகாக்குமேயொழிய, கராசரி மனித வாழ்க்கையின் திவதிகளையும், சந்தோஷங்களையும் துன்பமும் பாடுகளையும்.

ராமகிருஷ்ண மடம், கலாபி கமலாத்மாணந்தா சொக்துவிறார்:

மனிதன் இன்பமாக வாழ வேண்டும்; ஆனால் அந்த இன்பம் அறத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்; செய்வதிலும் கொள்ளும் ஈடுபாடுதான் எல்லா ஒழுக்கங்களிலும் அடித்தளமாக. ஆனாலும் வேறாக அமைகிறது. கிருக்கு நோக்கிச் செல்லச் செல்ல ஒருவன் மேற்கிலிருந்து விலகி விடுகிறான். அது போல இறைவனை நோக்கிச் செல்லச் செல்ல, உள்ளத்திலுள்ள இழிந்த இயல்புகள் விலகி விடுகின்றன. "கடவுளை நோக்கிச் செல்வதை ஒருவன் வட்சியமாகக் கொண்டால், அவன் உலகக் கடமைகளையும், ஆன்மிகக் கடமைகளையும் ஒழுங்காகச் செய்வான். சமுதாயத்திற்கு னுறுவினையளிப்பவனாக இருக்க மாட்டான்" என்று ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் கூறுகிறார்.

பாஸிப்புகர ஸ்ரீநிதி தனிபாக வைத்தால் அது உறையும். பாஸிப்போட்டுக் குறுக்கிட்டுக் கொண்டு இருந்தால் பாஸ் உறையாது. மனமும் அது போலத்தான். தேவையற்ற சிந்தனைகள், வீண் பேச்சுக்கள், தேவை இல்லாத செயல்கள் ஆகியவற்றில் ஈடுபடும் போது மனம் பாஸிப்பை குறுக்குவது போல உலையுள்ளது. தல்ல பக்குவத்தைப் பெறுவதில்லை. ஈடுபாட்டிலும், தியானத்திலும், பிரார்த்தனையிலும் மனத்தை ஈடுபடுத்தினால் மனம் தம் கட்டுக்குள் வரும்.

கிருஷ்ணக்கும் சாத்தானுக்கும் ஒரே பலம், புரே ஆற்றல். ஆனால் சாத்தானிடம் இல்லாதது புனிதத் தன்மை. ஆன்மிகத்தில் தம்மிகளை கொள்ளாவிட்டால் சமுதாயத்தின் ஆற்றல் என்பது சாத்தானின் ஆற்றலாகப் போய் விடும். பத்திரிகை நடத்துபவர்கள், திரைப்படத் துறையினர், அரசியல்வாதிகள் முதலிய எல்லோரும் இதை நினைவில் வைக்க வேண்டும்.

பத்திரிகையாளர்களுக்கும் படாதிபதிகளுக்கும் இப்படி ஆபாசத்தைப் புகுத்துகிறீர்கள் என்று கேட்டால் 'மக்கள் விரும்புகிறார்கள், அதனால் தகுதிதோம்' என்று

உங்கள் குழந்தைக்கு செரியுங்கள் செரிஸாக் அனுகூலம்

திட உணவின் தொடக்கத்திலிருந்து

உங்கள் குழந்தைக்கு நான்காம்
மாத்திலிருந்து பால்கொடு திட
உணவும் தேவை. அப்போது
செரிஸாக் அனுகூலம் அளிப்புகள்.
பொதுக்கு அனுகூலம்: நுகர்கொடு
முக்கு செரிஸாக் ஸ்டீம் போதும்.
புரஞ்செது, காய்பொருளுடையோடு,
கொழுப்பு, கவட்டு, சீஸ், மற்றும்
தாதுப் போதும். ஆகிய எல்லா
பொருளுக்கும் செதுக்கவும் செரிஸாக்
விதித்ததில் உங்கள் குழந்தைக்கு
கொடுக்கிறது.

கவன அனுகூலம்: செரிஸாக்
கவனத்தில் குழந்தைக்கு
கொடுக்க ஆகும்.
தொடர்புதில் அனுகூலம்:
செரிஸாக் ஏதாவது
பதமாக்கப்பட்டு பாது
செதுக்கவும் கொடுத்து. காய்ச்சி
ஆகிய சீஸ் கொடுத்தால் பொது
செதுக்கெனும் அனுகூலம்
இப்போது செரிஸாக், முக்கு
கொடுக்கவும் கவனத்தில்
கொடுக்கவும் முக்கு
தொடுக்கவும். செரிஸாக்
விதித்ததில் பொதுக்கு
கொடுக்கவும் செரிஸாக்
தொடுக்கவும் செரிஸாக்
தொடுக்கவும் செரிஸாக்.

செரிஸாக் அனுகூலம்

செரிஸாக் அனுகூலம்

செரிஸாக் அனுகூலம்

செரிஸாக்
செரிஸாக் செரிஸாக் செரிஸாக்
செரிஸாக் செரிஸாக் செரிஸாக்
செரிஸாக் செரிஸாக் செரிஸாக்
செரிஸாக் செரிஸாக் செரிஸாக்

செரிஸாக் பதமாக்க: குழந்தையான பொதுக்கு, செரிஸாக் அனுகூலம்

கொய்விறாக்கள். ஒரு தாய் குழந்தைக்கு உடம்புக்கு ஆகாது என்பதால் சில உணவுப் பொருட்களைத் தர மாட்டாள். குழந்தை அழுதாலும் கொடுக்க மாட்டாள். தாய் போல பத்திரிகை நடத்துபவர்கள், தினர்ப் படத் துறையினர் செயல்பட வேண்டும்.

அடிநாட வாழ்க்கையில் ஒரு பகுதியாக நியானம் செய்வது, ஐயம் செய்வது போன்றவற்றை வைத்துக் கொண்டால், மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி, நல்ல சித்தனைகள், செயல்களில் ஈடுபட முடியும். வெளிவுரைத்தல்தான் உண்மையான இன்பம் என்பது தவறு. உண்மையான ஆனந்தம் உள்ளத்தில்தான் இருக்கிறது. புறங்குப்பூனை, தன் உடலில் நறுமணம் இருப்பதை அறிவாமல் வெளியே நேருகிறது. மனிதனோ அவனது உள்ளத்தில் ஆனந்தம் இருப்பதை அறிவாமல் வெளியே தேடிக்கொண்டிருக்கிறான். பாரதியார் தாத்திகர்களுக்குக் கூட நியானம் தேவை என்று ஒரீ. தி. சி. கூறுகிறார். இன்னொரு சமயம், "நமியூர்! உணவைய மறத்தாலும் மறத்து விடு. ஆனால் நியானம் செய்வதை மறவாதே" என்கிறார். "மனம் நியானத்தில் ஈடுபடவில்லை. அதனால் செய்ய முடியவில்லை என்று விட்டுவிட வேண்டாம். சீர்த் தன்மை முதலில் எழுந்து நித்தம் தருமாறுவிறது; விழு கிறது. பின்னர், துள்ளி ஓடும் அளவுக்கு வந்து விடுகிறது. அது போலத்தான் நியானம். முதலில் மனம் தடுமாறும். தொடர்ந்து விடாமுயற்சியுடன் இறங்குவால் மனம் கட்டுப்படும்; நியானத்தில் ஆனந்தம்புரிய வரும்.

ஆறு களர்களை உடைத்துக் கொண்டு

போனால் களரை அழிக்கும். ஆனால் களரை களக்கு இடையில் ஓடும் போது பயனளிக் கிறது. அது போல் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கி மனம் இயங்கினால் தல்ல மனமாக விளங்கி தன்மை பங்கிடுவது.

நல்ல விஷயங்களை வாழ்தான் முழு வதும், படித்துக் கொண்டே இருந்தால்தான் உன்னம் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும். சித்தனைப் பாத்திரத்தை தினமும் தேய்த்தால்தான் பளிச்சென இருக்கும். ஐயம், நியானம் முதலியவற்றை நாள்தோறும் செய்தால்தான் மனம் தூய்மை பெறும்.

நியானங்களில் பலவிதம் இருந்தாலும் பெரும்பாலோர் செய்வது உருவத் நியானம். சிவன், பார்வதி, முருகன் போன்ற கடவுள்களை பிரார்த்திப்பது உருவத் நியானம். அருவத் நியானமும் உண்டு. கடவுளை எவ் வையற்ற ஆகாயமாக எண்ணுவது, பரந்த கடலாக இறைவனை எண்ணுவது, ஒளி வடிவத்தில் இறைவனை எண்ணுவது, போன்றவை அருவத் நியானங்களாகும். நியானத்தை நன்கு நியமித்து உட்கார்த்து செய்ய வேண்டும். நியானத்திற்கு முன்னர் வினைகளை வெறுக்கும் விதமாகளைப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். பின்னர் ஆண்ட வனை நோக்கி எல்லா உயிர்களுக்கும் சேர்த்துப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். பின்னர் குருவைத் நியானிக்க வேண்டும். குரு, ஆசிரம் இடம் கொண்ட தாமரைவின் மீது அமர்த்தி ருப்பதாக என்னித் நியானத்தில் ஈடுபட வேண்டும். பின்னர் குருவை இயத்திற்றுக் கொண்டு வந்து அந்த எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனோடு ஐக்கியப்படுத்த வேண்டும். இயத்திற் இறைவை எட்டு இடம்

பிரிட்டலின் க்காட்வரண்டு

பகுதியையொட்டிப் பல சின்னங்களை நிறுத்த உண்டு. இவற்றுள் ஒன்று ஸ்பெனலா, இங்கே சமீபத்தில் ஒரு காரின் ஜன்னலை சில ரெண்டுகள் உடைத்து விட்டார்கள். இதில் அசெயம் என்னவென்றால், அந்தத் தீவில் 32 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு குற்றம் நிகழ் கிறது! 31 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு பெண்ணை இரவுப் சேர்த்து மானபங்கப் படுத்த முயற்சி செய்ய, அதற்காகத் தன் உணை பெற்றனர். இப்போது கார் கண்ணாடி உடைக்கப்பட்டது. அந்தத் தீயு யாகிகள், "நாம்! லாஸம் கெட்டுப் போச்சு! ஒழுக்க சாஸ்தம் முடிவடைந்து விட்டது" என்று பெருமூச்சு விடுகிறார்கள்!

ஆதாரம்: கல்கிப் டைம்ஸ்.
தகவல்: பிரச்சமணி,

காலம் கெட்டுப்போச்சு!

கொண்ட செத்தாமரை மலரில் அபரிதிரூபமாக எண்ண வேண்டும்.

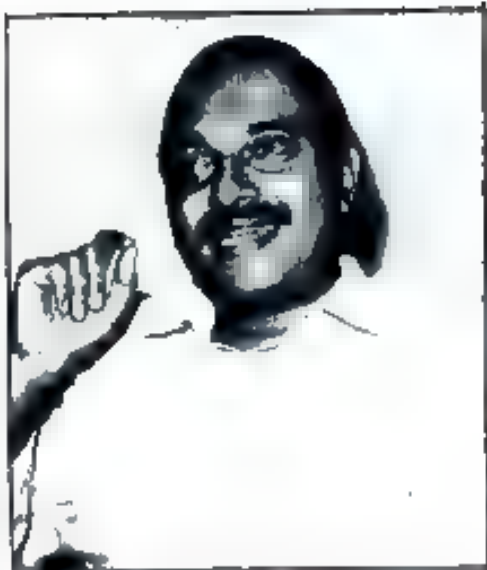
இஷ்ட தெய்வத்தைத் தியானிக்கும் போது, கடவுளை வெறும் படம், ஸ்கிரைன் என்று மட்டும் எண்ணக் கூடாது. கடவுள் உயிரும் கொண்ட உணர்வு மலமானவராகவும் அருள் பொலியும் முகத்தை உடையவராகவும், ஒளி பொருத்திய வடிவம் உடையவராக இருப்பதாகவும் எண்ணித் தியானத்தில் ஈடுபட வேண்டும். பிறகு இறைவனுடைய திருநாமத்தை உச்சரித்துத் தியானம் செய்ய வேண்டும். சிவனை வழிபடுபவர்கள் 'ஓம் நமச்சிவாய' என்றும் விஷ்ணுவை வழிபடுபவர்கள் 'ஓம் நமோ நாராயணாய' என்றும் முருகனை வழிபடுபவர்கள், 'ஓம் சரவணபவ' என்றும் நாமத்தை உச்சரித்து ஜெபிக்க வேண்டும். சிவருக்கு இஷ்ட தெய்வத்தை நெய்தலில் கொண்டு வருவதில் திரமம் இருந்தால், முதலில் பாசங்கள், பீண்ட் டிரிப்பிள் என்று அடி முதல் முடி வரை தனித் தனியாக மனத்தில் கொண்டு வர வேண்டும். இதற்கு உருவத்தைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பழக வேண்டும். இறைவனை நோக்கி, "உன்னை மறுவாழ் திணையை எனக்குக் கொடு; புற அழகுக்களைத் தாங்கக் கூடிய மலர்நிலையை எனக்குக் கொடு" என்று பிரார்த்திக்க வேண்டும். தினமும் ஒரு மணி நேரம் இப்படித் தியானத்தில் ஈடுபட்டால் மனம் சுத்தமாகும், தீய சித்தனைகள் விலகி ஒடும்; வாழ்க்கையில் மலர்ச்சி ஏற்படும்.

அகில இந்திய அளவில் புகழ் பெற்ற பாய்லியல் மருத்துவர் (செக்ஸாலஜிஸ்ட்) டாக்டர், நாராயண ரெட்டி பேசுகிறார்:

மினிதனுக்குப் பசி, உறக்கம் இரண்டும் எவ்வளவு அத்தியாவசியமானதோ, அது போலவே செக்ஸ் உணர்வும் அத்தியாவசியமானது. இவை யாவும் இயற்கையான உணர்வுகள்.

செக்ஸ் என்கிற ஓர் இயல்பான உணர்ச்சியை நாம் ஏன் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்? 'செக்ஸ் கட்டுப்பாடு' என்பதே அர்த்தம் மற்றது, செக்ஸினை முறைப்படுத்துதல் என்பதுதான் சரியானது. **Controlling Sex** என்பது தவறு; **Channelizing Sex** என்பதே சரி. அளவுக்கு மிஞ்சினால் எதுவும் வீஷம் தாம்!

'முறைப்படுத்துதல்' என்பதை எப்படிச் செயல்படுத்துவது? அதற்கு ஒரே வழி செக்ஸ் கல்விதான். எனவே எவைகளை இந்தக் கல்வியில் சொல்லித் தரலாம் என்பதில்லாம். விஞ்ஞான பூர்வமாய் வளரவாய்வு எவத்திற்குக்கிறார்கள். செக்ஸின் முக்கியத்துவத்தையும், பிம் விலையுடையதும் விவரமாய் எடுத்துச் சொல்வதன் மூலம் பொறுப்புள்ள குடிமக்களனை உருவாக்க முடியும்.

* டாக்டர் ரெட்டி

இன்றைய இளைஞிகளில் பலர் ஏன் செக்ஸ் பூத்தகங்களைப் படிக்கிறார்கள்? ஆபாச சினிமா பார்க்கிறார்கள்? சாலை யோரத்தில் நின்று 'செக்ஸ் மசிக்' செய்கிறார்கள்? அவர்களைக் கவரும்படியாய் வேறு அம்சங்கள் எதுவும் போதிய அளவில் இல்வாத்துதால், விவளையாட்டு, சமூக சேவை, உய திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ள வாய்ப்புகள் இவை குறைவாய் இருப்பது தான் முக்கிய காரணம். இளைஞிகளின் மனங்களை அவர்களுக்கு ஆர்வம் உள்ள தல்வ விஷயங்களில் திசை திருப்பி உற்சாகப்படுத்த வேண்டியது ஆட்சியர்கள், பெற்றோர்கள் ஆகியோரது கடமை.

அதிக அளவில் திரையிலும், எழுத்திலும் கையாளப்படும் செக்ஸ், அதிகரித்து வரும் செக்ஸ் குற்றங்களுக்குக் காரணம் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. இவை, ஒரு ஆரோக்கிய மனமுள்ள மனிதனைக் குற்றம் செய்யத் தூண்டாது. அடிமனத்தில், பிரிமினல் என்னைமுடைய ஒருவயதான் குற்றங்கள் புரிலாய். ஆனால் ஒன்று. இத்தனை யவர்களை மேலும் தூண்டி விடுவதாக எழுதப்படுகிற, திரையில் காட்டப்படுகிற செக்ஸ், மற்றும் வன்முறைக் காட்சிகள் இருக்கும் என்பதையும் மறுக்க முடியாது!

பேட்டி, கட்டுரை வடிவம்: ப்ரியன் எஸ், சத்திரமெனனி

மேலண்ட வண்ணப்படம், புனைப்படங்கள்: ஜோகா

மேலண்ட வண்ணச் சித்திரம்:

ஜி. கே. முர்த்தி

கல்கி

1989 நவம்பர் 5
மலர் 48 இதழ் 14
விலை ரூபாய் 20

எம். ஜி. ஆர். பக்தர்களின் வோட்டு!

பிரதீப ஜனதா கட்சி, ஜனதா தளம் ஆகியவற்றிடையே இன்னும் தொகுதி உடன்பாடு ஏற்படாமல் இருக்கும் பறித்துக் கொண்டுதானிருக்கிறது. இந்த இடம் கெட்டு தேயர்வையில் கரங்களை வந்து அடைபு முன் வேட்பாளர்கள் மனுப் பரிசீலனை ஆம் பதிலும் முடிவடைந்திருக்கும். அதற்கு முன்னதாகத் தொகுதி உடன்பாடுச் சிக்கல்களில் கடுமையான தீர்வு காணத் தலைவர்களுக்கு தலையிவைத் தருமாறு இளைப்பாண் பிழைத்திருக்கிறோம். இந்த விவேகம் பிறக்கவில்லை என்றால், தேர்தலைத் திரைக்கு அறிவித்த ராஜீவின் உள்நோக்கமே வெற்றி பெற்றதானிக்கும். பிறகு தேர்தலில் அவருடைய வெற்றியும் எளிதானிக்கும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இதற்கு இடமளித்து விட மாட்டார்கள் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

தேவிய முன்னணியின் தேர்தல் அறிக்கையில் வரவேற்கத்தக்க பல அம்சங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் அடிப்படையானது சரிந்து வரும் தேர்தலின் கொள்கைகள் மீண்டும் நிலைநாட்டுவதாகும். இதை எப்படிச் சாதிப்பது என்ற தொகையில் அமைந்ததுதான் அறிக்கையில் இதர அம்சங்கள். ஸ்ரீராம ஸ்தூபத்தின்; பொய்ப்பாடு, தீர்வுமுறிபெரும், தொழிலாளர் ஸ்தூபம் போன்ற பலவற்றில் கமிஷன் பெற்றவர்களைக் கண்டுபிடித்து ரகசிய ஒப்பந்தங்களை அம்பலப்படுத்துதல்; தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள்; மாநிலங்களாக்கு அதிக உரிமைகள்; ம. வி. - ரேடியோ ஆகியவற்றைத் தவிர்த்து நிறுவனங்களைச் செயல்படச் செய்தல்; விவசாயிகளைக் கந்திரப்படுத்த ஏற்ற பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வகுத்து அமுல்படுத்துதல்; ஜாதி மதத் துவேஷங்களுக்கு முடிவுசட்டி பூசல்களைத் தவிர்த்தல்; பஞ்சாப் பிரச்சனைக்கு விவசாயத் தீர்வு; ஸ்ரீலங்கா பிரச்சனையில் தமிழகத்துப் பாதுகாப்பு; பஞ்சாயத்துக்கள் - தாராட்சியாக்கு மேம்பாடு அதிகாரங்களை வழங்குதல் என்னிப்படிப் பட்டியல் நீங்கிறது.

'தேர்தல் அறிக்கை இருந்தால் போதுமா? இவர்கள் வென்று வந்தாலும் ஒற்றுமை திருக்குமா? அறிக்கையில் உண்மையைச் செயலாக்குப் பெறுமா?' என்றெல்லாம் பலர் வினாவலாம். 'தேவிய முன்னணிக்கு ஒரு வாய்ப்பு அளித்துப் பார்த்தால்தானே அவர்களால் என்ன சாதிக்க முடியும், அவ்வது முடியாது என்பது தெரிய வரும்' என்பதை இதற்குப் பதில். இது ஒருபுறமிருக்க, 'தேவிய முன்னணி ஆட்சி நீடிக்குமா?' என்பதை விடவும் முக்கியமான கேள்வி, 'ஸ்ரீராம ஸ்தூபம், ஸ்தூபம், பொய்ப்பாடு நிலைத்த ஓர் ஆட்சிக்குத் தண்டனை தராமல் விடலாமா?' என்பதாகும். சில காலம் பதிலினைக்குத் திரைக் கைத்திருத்தால் காங்கிரஸுக்குப் பலம் உண்டாகும். அடுத்த தேர்தலில் மறுபடி பதவிக்கு வந்தால் ஒருவ் காக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணம் ஏற்படும்.

பாரத நாட்டு மக்கள் - அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழக மக்கள் - மத்திய நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வேறு, மாநிலச் சட்டசபைத் தேர்தல் வேறு என்று பகுத்தறிந்து முடிவெடுக்கத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இப்போதும் அதே மாதிரி விவேகத்துடன் செயல்படுவார்கள் என்று கருதலாம். எம். ஜி. ஆர். பக்தர்கள் கூட. தொழில்தர ஆதரவாளர்கள் கூட. இன்று நாய்கள் போடப் போகும் போதும் மோட்டி, மாநிலத்தில் தொழிலாளர்கள் பதவிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அவ்வ எண்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவிய அணியில் சித்தனை செய்து, காங்கிரஸுக்கு எதிரான வோட்டுப் போடுவதே இன்று நாட்டுக்கு தலையது என்று உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். ஏன், நீண்ட நாள் காங்கிரஸ் ஆளுதலின் கூட, 'இந்த ஒரு தேர்தலில் காங்கிரஸுக்கு எதிரான வோட்டளிப்போம்; அடுத்த தேர்தலில் மறுபடி காங்கிரஸுக்கு வாக்களிப்போம்' என்று முடிவு செய்வோம். இவ்வெனில், ஸ்ரீராம ஸ்தூபம் - பொய்ப்பாடு பித்தலாட்டம் போன்ற அதர்மப் போக்குகளுக்கு நாம் துணை தின்று, அவை வேருன்ற உரமிட்டவர்க ளாவோம். திராட்சி நம்மைச் சூழ்ந்து விடும்.

மற்ற எல்லாவற்றையும்விட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்களுக்குத்தான் பொறுப்பு மிகவும் அதிகம்! 'காலஞ்சாந்தால் இங்கே பதவிக்கு இருக்கிறோம்; இந்த இயல்த் தேர்தல் அவரைப் பாதிக்கமா போகிறது?' என்று அவதானமாக இருப்பது, ஆபத்தான விளைகொடுத்து வாய்க்கொண்ட முடியும்!

நெடு. அவரை நெடுக்கிச் கொண்டிருக்கும் நூக்கட்டை சோதனைக்கு தறிவிசை விதியை என்று சொதையவைக் காதலித்துத் தொழைக்க வேண்டிய நிப்பத்தம் ஒற்படு வதால் அதை எடுபடாக்கினால்.

பாவம் சொதவி! ஏதோ துள்ளல் காதலி வேலை தலிக்களை அள்ளிக் கொண்டு விடலாம் என்று போட்ட ணைக்குத் தப்பிப் போய் விட்டது. தூக்குக் கவிதையை எதிர்த்துக்கொடுக்கும் தாமச எப்படிச் காப்பாற்

தரமம் வெல்லாம்

இதோ காலத்திலிருந்து இவ்வாறு மாறலா வரை இறுதியில் பெறப்படும் தீய பாவத்து எது? தீர்த்தனைக்கு இடம் வைக்காமல் அதையே துணிப்புகிறதேய் விட்டால்.

ஒரு பெண் விச்சையாகை எடுத்துக் கொண்டு பதிலுள்ளது போல மாறி மாறி வெட்டிச் சாய்த்தது தோய்க்கத்தக்க(!) சோதனைதான். அந்தப் பெண்ணைக் கைது செய்த காவல் அதிகாரி. அவளுக்குக் கணவன். இருபது வருடங்கடிக் கடும் பிசு அப்போதுதான் சந்தித்த கணவன்! இத்த முடிக்க போதாதா கைதுபோட்டம் உக் கணை இழுத்துக் கொண்டு போக!

சொம்பக் காவலுக்குப் பிறகு. சூலா ணும் தடிக்கத் தெரிந்த அந்த உயக்கையைச் சந்திக்கும் போது மனக்குச் சத்தனை இத் தமம் இருக்கிறது. எங்கிலிக்கு! வேறு மாசி, கஜாநாடாது! கைகலக்க திற்கும் காதலி யுடல் கணவன் விஜயகாந்திடம். இத் தனை வகுக்கிறதில் என்னைச் சந்திக்க ணும் ஒரு உக்களுக்கு ஒருவாட்டி கடத்த தொணைவையா? என்று சோதனையாக் கொண் டையக் கேட்பதற்குள் துள்ளினும் முகத்திறும் அவர் கொட்டும் பாவங்கள்! புதுக்கை பாடல் படிக்க வேண்டும்.

விஜயகாந்துடன்க் குதிரைப் ஸ்தலிடம் பெறுகிறார். அந்தக் குதிரை வளம். கணை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே கண வுக்கி தெழித்தி கொட்டும் உருக்கம் காவல் அதிகாரியின் கிறிந்து. சொல்லிப்பும் வேலை எல்லாமே பறுபாத்தும். கஜாதையோடு இருப்பும் துத்தும் பிசுனைக் கட்டிவிட்டுக் மாமனாரைக் குத்தல் பேச்சுக்களை - வேலைக்களைத் தாக்கிக் கொண்டு ஒரு தாமசுவினில் உக் குறுகுறுவை வெளிப்படுத் தும் இடம் கொடுகிறது.

தாதிடம் உயிரையே எவத்திருப்பதை நூக்கட்டை அகலவினும் வெளிப்படுத்தும் துணிவாக் விஜிவிடம் சற்று மிகை தென்படு

றப் போகிறதாம் என்று தருமசாஸ்திரக் கொண் டிருப்பவரிடம் போய்க் காதல் கவிவாட்ட டும் தமக்கும் பண்ணினால் எடுக்குமா?

விஜயகாந்தின் வறுப்புத் தொழி எதை அத்தம் தைத் தாக்கிக் கொண்டு வரும் டுக்காத என்னை? சாதிக்கப் போகிறார் என்று பார்த்தால்... பரிதாபம். கணவனுக்கு நுண்ணாக் கைத்து போகிறார்.

இவருக்குச் சிலர் தெய்வத் தெலவாம். தப்படிப்பு என்று வாங்கிதுவால் கொல்லிக் கொண்டு ஒரு செமியலகத்தமாய்க் கொண் டிருந்து விட்டு. கடைவிலிச் சொம்ப விவரம் தெரித்தவர் மாநிலி விதிவைக் காப்பாற்றத் தான் தூக்கடி பட்டு மண்டலையைப் போடு கிறார்.

தெலிவ் காவலுராக்டர் என்று என். என். சந்திரனை கொண்டு மானவாய்க் கண வும் போலுமிட்டு ஏதோ சிசிப்பு மூட்டப் பார்த்திருக்கிறார்கள். துணைக்குச் செத் திவ். கோ. சாசா வேறு. இந்தக் கொஷு தில் அப்பாக்காரராக் வரும்மொண்டலாக் சற்று பத்திரசலியாய்த் தெக்கிறார்.

ஒரு பாசிக் கிம்வணை அறிஞகப்படுத்தி விருக்கிறார்கள் கட்டணமான லுஞ்சி, சிமாய் தொணை. தெலவாம்.

இணையதாரை தாக்க இவற்றிவ் பட்டகய ளுக்கிலும் பாட அணுமதித்திருக்கிறாரே, துச்சையம். 'புவிவாடு காத்து வந்து...' இனிமையதாம்.

அகலத் திணைவ லுஞ்சாக்டர் பங்கப்படுத் திக் கொண்ட காமெரா. பங்குதார பார்த்த கலாத்தி மன்ற வளவம் உட்ப் புதுசைத் தெக்கிறது.

கொடை. மர்மத்தாக் ஒரு என்றாணம் கைதிக் உருவினும் சாமரத்திவ் கடைக்க ணினும் கணவன் மனைவி. தாய் மலர் உறவிவ் தூக்கலாய்த் தெக்கிற செங்கு வெண்டி சிமி !

— பி. என். என்.

WATCH YOUR CHILD GROW WITH **Gokulam!**

— the English monthly lovingly designed to suit your
child's growing needs.

November Highlights :

- **The Shepherd Boy of Bethlehem** — the story of David and Goliath.
- The childhood days of Marim-
dramath Chattopadhyaya
- **Bhagirathi's Ganga** — A
prize winning story by one of
our young writers.

96 EXCITING
PAGES FOR
JUST Rs. 3/-

BUY
YOUR
COPY
TODAY!

Annual Subscription : Rs. 36.00 (India)

Overseas : Rs. 375.00 (Air mail)

: Rs. 120.00 (Sea mail)

For agency and subscription contact :
GOKULAM, Guindy, Madras - 600 032
Telephone : 434157, 434190

Colour Transparency : Shikhar

ஏக் தோ தீன் சார்
பாஸ்ச். ஜே. சாத்திரி...
ரிசன், துஸ்ச்யாரா
பாறாநர். தோறாநர்...

யாஸார்
பாரு. இரங்கு
சிஸிஸர்
பாரு. துஸ்ச்யாரா
பாறாநர். தோறாநர்...

அ. நிரூண்டர்
அவ. துஸ்ச்யாரா
பாறாநர். தோறாநர்...

கோகலிஸ் அட்டைத் தட்டை
கோகலிஸ் அட்டைத் தட்டை

இந்த வாரத்திலேயே
கோகலிஸ் அட்டைத் தட்டை
பாறாநர். தோறாநர்...

விட்டியை கமரம் நினைக்க கொஞ்சுமே...
கோகலிஸ் அட்டைத் தட்டை

பார்டாய்ஸ்

கோகலிஸ்க் கருள்

கோகலிஸ்க் கருள் : பார்டாய்ஸ் கோகலிஸ்க் கருள்
கோகலிஸ்க் கருள் : பார்டாய்ஸ் கோகலிஸ்க் கருள்

துவிரத்தாடு மந்திரம் பாண்டிச்சேரிக்கு வித்தியாசம் பத்திரம், 7, கருளில் கொட்டி எடுத்து
இவது மாதம், சென்னை - 600 079, விபரம்: 568886, 568887.

இண்பாவது சூரியன்

14

“உட்காருங்கள்! பானுமதி உங்களை நிறுத்து வனிதாவையும் அவள் கூட வந்த இளைஞனையும் வரவேற்றாள்.”

“அப்போ... நீங்க வனிதாவுக்குத் தாய் மாமன்...” மெய்யிய லிசிப்போடு பானுமதி சொல்ல வனிதா கெட்கப்பட்டாள்.

“உறவு வகைகள் தாய்மாமன்தான். ஆனா வனிதா நான் எடுத்து வளர்த்த குழந்தை. நீங்க வேற அந்தம் பண்ணிக்க வேணாம்.”

கொஞ்சம் விசரம் எச்சரிக்கை வச்சபடி போல் அவன் பேசினான்.

“டிபூஷன் வச்சா வனிதா உருப்பட்டு நுண்ணு நினைக்கிறீர்களா...”

“உருப்பட்டுள்ளது வனிதா நான் நான் வாங்கி திறைப்பு படிக்கிறது இன்னிங்க. சந்தோஷமா இருக்கிறது.”

“அப்ப லிட்டோட...”

“இன்னிங்க, லிட்டை இருக்கிறது லிட்டை வனிதா பண்ணிக்கடத்துவ சந்தோஷமா இருக்கும். நாலு பொக்கையோட இருக்கேன். இன்னும் அதுக்குத் தைரியமும் தெளிவும் வருது. என் லீடு ரொங்க பஸ் தொத்தாவு.”

“என்ன தொத்தாவு?”

“கதை மாநிரி சொல்லணும். உங்களுக்கு நேரம் இருக்குங்களா?”

“பிரச்சனையை முழுக்கத் தெரிஞ்சுக் கிட்டா எனக்கு என்ன செய்யலாம்னு சொல்வத் தோணும்.”

“எனக்கும் அபிரீதம் அக்காவுக்கும் படுகைஞ்சு வசக இடைவெளி. என் நாலு வசக அக்காவுக்குக் கல்யாணம் நான்க ரொம்ப வசதியா இருக்க நேரம். திறை சீடு சொன்னியோட கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுக்கோம். அவங்கதும் வசதியான வங்கதான். ஆனா அக்காவ நம்மபடி வச்சக்கணை. இரண்டு தடவை கர்ப்பம் கணைஞ்சு போச்சு. “உடம்பைத் தேத்திக் கிடந்து கவனமா பார்க்குக்கணும். அது

கவரக்கும் அமையியா இருக்கணும்” தாங்க டாக்டருக்க. கெட்கணை. அக்கா புறநுள் முறட்டு கபாலம். மறுபடி கர்ப்பம் வந்து, கணைக்க மருத்து சாப்பிடச் சொல்லி. சரி வான் சாப்பிட்டாட்டா வயத்துவையே புண்ணை செத்துடுமென்று படித்து. அப்படிச் செத் திட்டா அக்கா உலிருக்கு ஆபத்துள்ளது சொல்லி. எப்படியோ கஷ்டப்பட்டுக் காப்பாத்தினாக்க. இது பொறந்தது. மருத் தான கெட்டுப் போச்சோ, மனசு சரியில் லாத கெட்டுப் போச்சோ... இது சரியா கிணை. ஒரு வயதக்கு பரண்ட கட்டான் டட்டி போனா. படிப்பு மட்டுமில்லை. எம்மா விஷயத்துமேயும் டல்லுதான். தடுவது இவ அப்பா இறந்துட்டாரு.

“எப்படி?”

“தூக்குப் போட்டு”

“தயோ...”

“அக்கா ஒரு மாதிரி ஆயிட்டாங்க. இதை எப்படியும் ஓட்டி அடிச்சு... ஏன்டி பொறந்தே... உன்னாலதான்னு...”

“இவ என்ன பண்ணுவா? பாவம்.”

“பிரியவங்க சரியில்லை...”

“யாரு... புரியணை எனக்கு.”

“எங்கப்பாவுக்கு க்கிரீட் விவாபாரம்.

அதுவ சேர்த்த காக. டு எய்ட்ஸ் ஒரு கைசென்னுய ஸ்பிரிட் வாங்கி அதை ஏதையுக்கெல்லாம் வித்து...”

“மே வேலைக்கு உபயோகிப்பாங்கனே அந்தோ?”

“மே வேலைக்கு மட்டுமில்லை. அந்தப் பெயர் வாங்கிச் சார்பமா கிச்சுறது.”

“விஷயம்மையா?”

“விஷயதான். உடம்புக்குக் கெடுதல் தான். அதுவ ஏதோ கல்கி...”

“ஏதோன்னா...”

“தோணும். அரக்குத்தாக இரண்டை வும் கல்கிக் காரை வச்சு. அதை அதை லிட்டர், ஒரு லிட்டர் வித்துருவாரு. சட்டப் படி தப்பு. ஆனா நம்ம காலம். அக்காவுகே மாலுக் கொடுத்து ஒரு தானைக்கு. அப்போ - இருபது வருஷம் முன்னாடி ஆசிரம் ரூபா காலம் கெட்கும். சரக்கு முதலானித்துதான் பேரே அவருக்கு.”

“அடடட! கெட்கவே கஷ்டமாகிருக்கே... அப்பறம்?”

“இதுவ வந்த காக புறம்பினை விடு எப்படி இருக்கு? எக்க லீட்டுல எந்தப் பொண்ணும் நல்லா இல்லை. இது இப்படி மண்ணாந்தவா திக்கறதுக்கும் அதான் காரணமுவாங்க எக்கம்மா.

“லீட்டு வேலை செய்வானா?”

“செய்யும். எம்மாம் ஏடாகுடந்தான். நுழைக்கு ரெண்டு தடவை உப்புப் போட்டு

பாலகுமாரன்

கூட அவர் பண்ணேன். அவர் பண்ண
கூட்டோட அப்படியே தான் மேலே வந்தேன்
கூடப் போகிறேன். தான் எரிபுது பாடு...
அண்ணாது கத்தினா, பக்கெட் தண்ணீர்
வைக்கொண்டாந்து கொட்டிச் சவரு
தவறையெல்லாம் ஊக் அடிச்சே... ஏதாவது
வேலை செய்யப் போனா கவரட்டாகதான்
முடியும்."

"பாவம், தெரியலைய."
"தனவக்குத் தனம் நிட்டும் அடியும்
வாய்குது பாவம். சரி வீட்டுவ இருந்தாத்
தகராறாந்து புதுஷனுக்குக் கூட்டிட்டு
வந்தேன். எத்திவி சொல்வானாலும்..."

"நான் புதுஷனுக்குக் காசு வாங்கு
றில்லை. நான் என் பன்னிக்கடப் பச்சு
ஷனுக்குச் சொல்லித் திறந்தேன். வேற
பன்னிக்கடத்துப் பச்சுஷான் வந்துயாங்க.
இவங்க மிளாணாகு தண்ணை டெம்பரர்
யாத்தான் போட்டிருக்காங்க."

"சொல்லிவிடுக்கு. யாரோ எவ்விதிரி
கச்சா வரவையாதுதான் உங்களைப் போட்
டிருக்காங்களாம். இயானம் சொல்லித்
திறந்தேனாம்."

"வனிதாவுக்கு இந்த புதுஷன்களா
தொவது ஸாபம் இருக்கமா தெரியலைய.
அவளாச் சும்மா தொத்தாவு பண்ணாத
விட்டுத் தவறு. மக்து. தந்தின்று பச்சு
ஷேர் பண்ணி..."

"என்னங்க பண்ணு... வீட்டு இருந்தாக்
கையானம் பண்ணேன்னு எவன் தனலிவே
வாவது கட்டிடுவாங்க. மாடுங்க இந்த
வச்சுக் குடித்தனம் பண்ண முடியும்!"

"தீயசினே கட்டிக்கலாமே!"

"நான் துக்கி வளர்த்த குழந்தைகளு
சொல்வெனே... என்ருது மகை வரலைய.
அக்கா கூட அப்படித்தான் சொல்லுது.
என்னாவ முடியாது."

"ஆபக சத்தி குறைச்சலா இருக்கா?"

"ஆமா... இவளுக்குக் குடுக்கற பருத்துச்
துங்க எவத்திற மருத்துதான். இவர்கை
வீலேயே டங்று. துக்கித் துக்கி இன்னும்
டங்கலாவிட்டா."

இவன் ஒன்பது வரைக்கும் வந்தது
அதிலைய்தான். தெனியே இல்லை. பழுது
பட்ட தாவரம். இதை எப்படிச் சேர்ப்பது.
வீட்டிக்கு வந்து ஏடாகூடமாக ஏதாவது
செய்தால்... கனம் இல்லையயா... தொத்தாவு
தானே... ஆனால் பாவம் அப்பன் சரிவீ
லாத நேரத்தில் பிறத்த குழந்தை தான்
பாடுபட்டிருக்கிறான். நன் வேதனையில்
குழந்தையைத் துன்புறுத்தி... இன்னும்
மக்காவி வீட்டது. புதுஷன் இவன் பிரச்
னைக்குத் தீர்வு இல்லை. சும்மா ஒரு
சமாதானம்.

"நான் கொண்டாந்து விட்டுட்டுக் கூட்
டிட்டிப் போகிறேன்."

"தீயக் கண்ணாள் சொன்னாலும் படிப்
புந்து சொல்லி. இவளைச் சிரமப்படுத்த

றதை நான் வீரும்பல. தவிர, இதங்க
சென்னுக்கும் இவ் வசத்தான இடைநேரலா
விடக் கூடாது."

அவன் மெல்ல நிமிர்ந்து பார்த்தான்.
அவன் கண்ணில் கெஞ்சல் இருந்தது.

"தகப்பன் இவ்வாறு குழந்தை. வீட்டு
நினைவைச் சொல்லிவிடுக்கேன்... பங்கீஸ்..."

"சரி வரட்டும். இரண்டு மாதந்தான்.
அப்பறம் தான் வேற கொஞ் மாறிடுவேன்.
அப்பறம், இது பத்தி பன்னிக்கடத்துலே
வேண்டாம் வனிதா."

அது தனவாடிப்புறம்.

அவன் எழுந்து நின்றுக... பாதுமதிரின்
குழந்தைகள் படுக்கையறையிலிருந்து ஊர்வ
லாம் வந்தன.

"உங்க பச்சுஷன் மேடம்!"

"ஆமா."

"வேறுங்கலேயே வந்துட்டோம்.

வனிதா. நீ சொல்வியே இல்லை பாடு."

"பரலாதிக்கல் வனிதா நானா
விவரத்து வரட்டும். இப்ப புத்தகம்
ஒன்னும் கொண்டு வரணம் போலிருக்கே."

"சரிங்க. வீட்டு விடியோ டெக்
இருக்கா?"

"இல்லை க.வி. இருக்கு. ஏன்?"

"எப்பவாவது விடியோ நான் சொல்லி
அனுப்புக. நான் டெக் கொண்டு வரேன்.
தனவக்குப் படம் பார்க்கலாம்."

"அதான் லாபிற்றுக் தொன் க.வி.வ
பார்க்கிறோமே."

"குழந்தைகளுக்கு காட்டிடுன் படம்
திறை இருக்கு மே. ம. என்னாய் பண்ணு
வாங்க."

"பாடபிபாட் உங்க வீட்டு டெக் கா?"

"இல்லை. கடை."

"ஏதோ கப்பிட்டு விவாபாரம்விங்க."

"அது எங்க அப்பா காலத்தோட சரி.
இப்ப நான் விடியோ ஸ்டாப்ரீ வசதிருக்
கேன். பரத் விடியோ. வேணும்பற போது
சொல்லி அனுப்புக. வா, வனிதா."

பெனியே மேட்டா கைக்கிரிய் மாமா
யின்கால் அந்தப் பெண் அமர்ந்து
கொண்டு கை அரைத்தது.

"பாவம்..." தனனை மீறி அந்தப் பெண்
பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு உன்ன திரும்
பினான்.

"ஆமா மச்சா. பொன் வாரம் கூட...
முதுவிய பட்டை பட்டையா விசிறிக்
காம்பாய அடி வாங்கிட்டு வந்துங்க. வானிக்
கையாபுண்ணா பழக்கமாயிடுக்கங்கறா."

"போதுவா..." பாதுமதி உடம்பு சிறித்த
துக் கொண்டுதான்.

அந்த இரண்டு பெண்களுக்கும் பரட்டம்
உடனும் போது. வனிதாவின் நினைவே
அதிகம் வந்தது.

பிரதமனில் தனவனை ஆசிரியையிடம்
பொய் தின்று ஒன்பதாம் வகுப்புப் பெண்

கள் மூன்று பேருக்குத் தன் வீட்டில் பாடம் சொல்லித் தருவது பற்றித் தெரிவித்தாள். காக இல்லை. தாற்காலிகமாகச் செய்வது என்று விவரித்தாள்.

"ஒழுங்கா திரும்பிப் போவதுங்களை வீட்டுக்கு. அது பார்த்துக்க பாணுமதி. ரோடல ஏதாவது ப்ராப்ளம் வந்து உன் பேர் கெட்டுடப் போவது."

"சரி மே.ம்."

"உட்கார். எப்படி இருக்கு வாழ்க்கை?"

"நல்லா இருக்கு."

"சாவித்திரி மேட்டர் பெரிய ப்ராப்ளம்."

"ஏன்.. என்ன ஆச்சு?"

"அந்த ஆள் விஷம் குடிக்கட்டான்."

"ஐயோ."

"இவளுக்குப் பெரிசா லெட்டர் எழுதி

வச்சுட்டுத் தற்கொலை முயற்சி செய்ய... இப்ப போலீஸுக்கு இவ பதில் சொல்லிக் கிட்டிருக்கா."

"பேப்பர்ல..."

"நாளளக்கு வரும். சாவித்திரிக்கு என்ன செய்யறதுன்னு புரியலை. அவன் பக்கமா மொன்ன சர்வறா. முதல் மனைவியை அவன் எடவரீஸ் பண்ண முடியுமான்னு இவளே லாயரைக் கன்ஸல்ட் பண்ணா."

"ஐயோ.. அது சிரமம் மேடம்."

"அவன் மேயை எவ்வளவு இடுக்கு. அவன் இப்படி எமாத்திட்டானேன்னு கோபமும் இடுக்கு. வேலும் சொசைமெண்ட்ஸை மட்டிக்குட்டு முழிக்கறதான் பெயர் வேணாம்."

"என்ன வெய்ஸ் போதாளாம்?"

"நாலும் விஷம் குடிக்க செத்துடனா மாத்து இருக்கேன், மேடென்னு மென் போனது அழுகை..."

"உடவுமே... நேணயா இது?"

"நாலும் அசைத்தான் சொன்னேன், பாணுமதி. சுத்திக்கப்பறம் ஒரு பிளவு. ஸ்கூலானே. நாம இரண்டு பெரும் சாதித் திரி விடு வராக்கும் போட்டு ஒரு வருஷம்? இப்பே வரக் கொல்லலாந்து திணைக்கேன். அவ இப்பே வந்து அழுது. கூட்டம் கூடி எல்லா இருக்காது."

"நான் வறென், மேடம். அந்த முதல் மனைவி."

"அவங்களுக்கு மூன்றுபேர் செவ்வகம் வாய். இவனக்குத்தான் அந்த அம்மாவ நேர்வ பாத்திருக்கா. ஆகப்பத்திரிசை பரிக்குது பரிக்குதுன்னு அழுதாங்க."

"கொடுமை இல்லாம...?"

"எமாத்திரிசுக்காகக். பிறையெடுத்து அந்தப் பெண் சரிவங்க."

"வனிதாது ஒரு பெண் கந்தம்மா..."

"ஆமா சாக்கு முதலானி போதி கொடுத்து உட்கூறுதான்."

"அவங்க விட்டுக்கொடுத்து வந்தாக்க. பழைய பெண்களாகக். படிப்பே வேணாமென். திறைய விட்டுப் பிரம்மண பத்திச் சொல்லிக் கொடுக்காக்க."

"வனிதா கொடிய மொசென்னு சொல்ல முடியாது. மென் பவக் கலிவி. இ கிழ வணக்கம். சொல்க்கும் இருக்கறப்பெயர் டாக்டரிட்டே காலடி சிப்போசிட் மேடம் சொன்னேன். சிலம்பா ஒரு கையக்தான் வந்து பேசினாள்."

"பாத்தாது?"

"இ இங்க மே... "படிப்புத்தான் முடி. பாது மத்தப்படி ப்ரம் சொன்ன, கந்தம் எல்லாம் இருக்கு. கொடுத்து எக்கெட்டா மே எடுத்தான் சரிவாசிரும்னு சிப்போசிட் வந்தா."

"எனக்குத் தொணனை மேடம். பங்கம் மேலி பண்ணுதுங்க அவனை. அவ மிளரல் பங்கம் மேலி அவளுக்குத் தெரியலாம்."

"தெரியும். மேட்டா மறந்துறும் அந்த மறதிக்குப் பவம் காணாம். பவம் கொடுத்த மூப்பம் காணாம். சின்ன வயசை மிரட்டி, அடிக்க மக்காக்கிட்டாகக். எப்படி வந்து, விடுதெய்வாத மறந்து போய் எவ்வியாவது திக்கப் போவது?"

"இக்கை. அவ அக்கின் திணைம் உட்குட்டு வந்து வுட்டுட்டு. முடிஞ்சதும் இருப்பிசு உட்குட்டு போடுறன்னாரு."

சில நாட்குப் போன அரை மணிசில் தலைவையாசிரியை உட்கொ கூப்பிடுவதாத்த தலைக் வந்தா.

"பாணுமதி..." மேடம் பதற்றமால் இருந்தாள்.

"என்ன மேடம்?"

"சாதித்திரி கலிப்பிசு பிசுக் சாப்பிட் குட்டாளாம்."

"துயமா..."

"எவப்பெட்டை ஆகப்பத்திரிசை செத்த இருக்காக்களாம். அவங்கப்பா போன் பண்ணினாரு."

"உட்கொ போனாமா மேடம்?"

"போல் என்ன பாணுமதி பண்ணப் போதோம்? ஐ் என விக்கிசு."

போன வருஷம் மார்ச் பெயர் ஒரு பிசு பவம் சாதித்திரி வறுப்பிசு பெயர்க்குக்கு தடுபெ சிவிமாய் பாட்டுப் பாடிக்க கொண் கருத்தான் சாந்து குத்திரசெட்டு வந்தா.

"காவேரி ஓரம் கவி சொன்ன சாதக் கதை சொல்லி நான் பாடலா - உணரம் அணர்பிளாதும் திணை கறகா - எத்திரி கவிவாண பாடல் கதையாலும் முன்னே கணவான கதை கறகா - போய்க்கும் விஞ் திணை அணை போடலா."

சாதித்திரி இத்தப் பாட்டுத்தான் பாடி காணாம். பாணுமதிக்கும் அந்தப் பாட்டு மனக்க குடிந்து.

(தொடரும்)

விவரி: "செய்துத் திருப்ப இதை கூன் டுக் வந்து திசுத்திரை. உணர்கு மேட் என திணை..."

இருடம்: "திசு மேனா சொல்லி. புதுசா. மேடி கூன் கு வாக்கிடத் சொல்லுங்க..."

— ஆர். வந்ததாமர்.

ஆம்ப்ரோ மில்க் பேஸ்
எஸ்கைல்
குழந்தைகளின்
பிஸ்கைட்.

மாலில் உள்ள எல்லா
ஊட்டச்சத்துக்களும் அடங்கியது.

கானையில் இத்துத் திவ்யரத்து விதி
கனில் அமைந்து அமைந்து காலைக் காலித்
தன்.

"ஏதோ வேலை இருக்குது என்று என்
திவ்யரத்துப் பிரெண்ட் சொன்னான்.
பேராய் பாபான்" அப்பா பத்து ரூபாயை
தீட்டினார். வெறும் மூலம் உபயோகத்தை
அவர் பெரிதாய் எடுத்துக் கொண்டிருந்
தார். முதலியோடு தெரியும். முதலியோடு
மனமில்லாமல் இதை எடுத்துத் திவ்யரத்
கொண்டிருக்கிறேன்.

"காப்பி குடிப்போம்!" வறண்ட நாக்கு
விண்ணப்பித்தது! கனலில் இருந்த இந்து
ரூபாய், டிக்கெட் சார்து போக ஒரு ரூபாய்
தான் கிடை என்று எச்சரித்தது.

"சாதாரண சோடா குடிக்கலாம்" அந்த
இடத்தில் ஒரு இந்து "சோடா சோட்
டரை" தெருவினான். என்னை உதவித்
கொண்டு "பூதவை" நாகப்பட்டினம் பன்
திரிந்து.

"பூதவைப் பத்து தீயவை தீயவை
சார்!" என்ற: கூர் இறங்குமுன்குர் அவர்
ரூபாய் இறங்கியது.

"இதில் இடம் கிடைத்தால் நூதபது தீய்
டங்களில் மாயவரம் போய்விடலாம்! கன்
டக்கடாரத் தயக்கியபடி! அனுபவினான்.

"மாயவரத்துக்கார்!" எனவாய்க் கன்
டக்கார் தட்டைப் பிழைக்கலாம். "இங்கே
கொண்டு இறங்குது என்று நினைக்கிறேன்!
வெயில்! பன்னாக்கம்! மலிவானதனால்
முதுவாதித்தார் மகிழ்ச்சியோடு தனவாட்டி
யினர்.

பாஸ்ஸிலிருந்து கட்டடம் பஸ்சோடும்.
கனலப்போடும் இறங்கியது.

"எனக்கு ரூபாய் வாங்கித் தரிறியா?" படி
களில் தின்று கொண்டு சந்தியாக்கிரமம்
செய்தது பழுது வந்து ஒன்று!

"இங்கே அடுக்கலாம் இருக்காது. சனி
படு! பின்னாலே திக்கலாம் பருகு!"
முதுவாதி அவனது தந்தை அரைந்த அடு
தோம் —

"பிப்! பிப்!" யாரோ உட்கட்டை வந்து
எழுப்பும் விசைதாத்த தொட்டி ஒலி போட்டுத்
தனவான் எம்மாம் திதயின.

"தந்தை... ரா... டி... டி... கெடில்
வெண்ணா..." பாடிவாடி ஆடினான்.

விதிவின் துறியே. பன் கண்ணைப்
பார்த்தபடி, இவ்வுரு கைகளைப்போதுக்கு
மேலே விசைத்துக் கொண்டு, வேலாய் ஒரு
குறவர் குலச் சிறுவன் ஆடித் கொண்டிருந்
தான்.

கெடோடுக் கிடந்த தனவாதித் துக்கனாய்
குறுகிக் கடு போலக் கன்னி கன்னி முடிவன்!
கின்னாடுசிறிய கொண்டைமே ஒரு வன்
னத் துணி உற்றிவிருந்தது. வெற்றிடப்படி
இடையில் சிறிய கோவனம்! அரைநாண்
கவிதரின் பூர் ஓர்தரின் கருக்குப்பை! கட்ட
ளங்கும் அழுக்குத் தீயகன்! கண்களில் கடு
கட்டிய பினை.

"காப்பியோம்... காப்பியோம்!" தூய்
ஒள்தம் போதென்னான், விசித்த உதடுகளுக்குத்

இவை மே தெரிந்த பறவையில், வெய்யவம்
கவத் தவிர். வேறு எம்மார் திரிவதும்
ஒன்றித்தன்.

"ஒம்... ஒம்!" ஒங்காரமாகக் கவினான்.
துமங்கு மேலே தூக்கிய கைகளில், ஒம்
நைக் கீழே கொண்டு வந்து ஆடினான்.
அடுத்த தொடி வந்து கையை இடது அக்கு
யில் வைத்து, இடது கையால் அடித்து,
ஒம்! எழுப்பினான். பின் இறங்கு கை
கையின் பின்னோக்கிக் குறுக்காக வந்து,
முதுவை அரைத்து கொண்டான். ஆனால்
ஒரு தொடி கட்டி திரிவான். ஒக்கிரைக்
கூடினான்.

புன்னில் கட்டாத்திருந்த, தூங்கிக் கொண்
புத்த நகங்களில், திமிறை கவிப்படி!
வெய்யே போடா குறுக்குக் கொண்டி
புத்த கண்களில் பரவலாம் கெட்டு! கறிஞ்
சிய உதடுகள் புனைவோடு, புன்னகையை
ஒன் வெய்யிப்படுத்தின

"முது... முது... எழுந்திருடா! தோ...
பாபான்!" ஒரு கற்றுநிரம் தன் ஆறு வந்து
மகவை அக்கறையால் எழுப்பிக் காட்டி
வந்து துக்கம் தெளிவாத கண்களில் நிற
தெரு துள்ளல் கிடக்க!

"என்னாய்க் இது? இத்தப் கைகள்
இப்படி ஆறாது?" விவப்பின் விளில்
கையே தொ விந்துவோற்றோல் விதிவின்
விசை ஒரு பன்னாண்! பன்னில் இருந்து
பாடிப் பார்த்தான்.

"இவன் என்னம் ஆடறான்! நான்
அவனை மகவை கவிவர்க்குமேலே படிக்கி
றப்போ... கட்டடம் கட்டடம்! ஆடுவாளுங்க!
கின்னக் துடிக்கெல்லாம்! தோக்கார்
கூடுங்கள்!" அவருன் மானவாய் பருவத்துக்
குறுவாண் மூலமும் தினைவனாய் பட்டித்
தன்.

"தோக்கார் பார்த்தா! கறிஞ்சிய ஒரு கடி
தார் தன் மேலே சாடினான்! தோ பின்னில்
காக்கார்! என்ன வெயிலில் கிவாயை
கவிவ ஆடு! சிறுவனை வெறுவாய் சசித்
தது. தன் கிட்ட நாடிக் குட்டியின் கெண்ட
யில் பூசெய்து போல!

பூட்டில் கன்னிருந்து வந்த கிவிவா
கையன் "ஒத்து..." சளிவாட்டைவிட்ட
படி, இதரவர்க் கிட்டை நிரந்து, தன்விசர்
பகமே கை எடுத்தான்! எதிர் தினைத்துவ
னாய், தனவான் தன்விசை அவன்மேல்
காத்திரினான்! பன்! அவனது குறுமைய
சசித்தான்.

"காமி!" கிவித்து, கட்டைக் குறுகி
ஒரு கைப் அவனை முறைத்தான். பின்
பகமே கை படி, சாகுறா மேலே
வெண்ணா..." எனப் பாடினான்.

"காமி... காமி..." கைகளுக் கையே
தின. கடிதார் ஒரு பத்துப் கை! தான
யத்தை அகட்டியமாய்த் துக்கி எறிந்தது!
பாய்த்து எடுத்த சிறுவன், பின்னும்.

"காமி... காமி!" என்று கரைத்தான்.
ஆடுகின்னாடித் தின்னாடுயில்! தக்
கட்டையில் தோவி! அரை கெட்டுப் புனைத்த
இனனாண் ஒருவன், தன் தன் பன் கால்களில்

மன்மன்மடம் கையெந்தும்
மன்னல்கள்!

கலைஞர் கருணாநிதி

ஒரோ சொல்ல...

"அட்டகாசம்மா மச்சி! அழுதினாண்டி தில்லையிலேந்து 'கேட்கும்' போட்டுறாய்! இவனைப் பத்தி எழுத்தோம், நன்கென்று நாலுலகி கவிதைப் போட்டியிலே தங்குத் தான் ஓரத்தனம்பது..." துள்ளினான் அவன் நண்பன்!

ஒட்டையில் இருந்து கொஞ்சம், கொஞ்சமாய் 'திரம்பிய வயிறுகள்' திம்மதிவாய் வெளியே வந்தன. எல்லாக் கண்களும் அவனையே மொய்த்தன. கூட்டம் வர, கூக் ஓரவை - அட்டத்தின் வேகத்தை உயர்த்தினான்.

"தூயி லுக்!" அவறினான் ஒரு 'தமிழ் பிளி'!

"வாய்!" என்று களித்த அவன் தொழன் "ஊ காரிரா... காரிரா... கவிச்சி" பரபரத்துக் கைகளை அவனிடம் நீட்டினான். அடுத்த தொடி அவனுடைய கையோடு விழு வனின் அபேதயங்களை அணு, அணுவாய்ச் சிறைப்படுத்தியது! தமிழ்பிளி தன் 'வாழி காவை' வெய்யெழு கோணத்துக்குத் திரும்பினான்.

கோக்குள் எரிச்சல் எழுந்தது.

'டேய் வெண்ணக்காரா, இதைவெய் வாய் உன் நாட்டுப் பத்திரிகையிலே 'இன் டியன் காவலி' என்று போட்டு ஏளனப் படுத்த வேடுங்கிலே... இதைப்பத்துக்கு 'போட்டோ ஆப் தி இலர்' பரிசு வாங்கித் தன்னுடைய' அவனது காரிராவைத் தட்டிவிட்டுக் கைகள் துடித்தன.

"சொந்தமா ஒரு வேணு தேடிக்க வந்து கிடையாது! இந்த வீண் வேலை எங்குடா?" அப்பா உறுமுவார்! அட்டதும் போனேன்.

வெற்றிலைக் கடைசியில் 'பான் பராக்' வாங்கிய ஜோலனாய் சுபக்காரர் அச்சிடு வதை வெறித்துப் பார்த்தார். அவர் கண் களீய்க்கி விதமான உணர்வுக் கொல்களின் திவிரென்று தன் சுபகைய வேக, வேகமாய்த் துள்ளினார். கையை உதறித் கொண்டு பஸ் ஸ்டாக்குள் ஓடினார்.

பார்க்கத் தேடுகிறாரா?" என் சந்தேகம் 'மறூக்' கென்று முறித்தது.

வந்தவர் கையில் ஒரு 'ஸ்கெட்' பேனா! ஜோலனாய் சுபகையிலுந்து லெட்டர் பேட் போலிருந்த ஒரு தோட்டுப் புத்தகத்தை எடுத்தார். ஆறும் சிறுவனை, அவன் ஆறும் குழுவை, சிறு கோடுகளில் கொண்டு வந்தார். வெற்றிலையாய் முடித்துவிட்டு என்னைப் பார்த்தார்.

"இயக்கம்" என்ற த க ல ப் பி யெ யுசெஸ்கோ ஒலியப் பேரட்டி ஒன்று இருக்கு! இது அருமைமா வரும்!" என்றவர் துணி சுபகையைத் தூக்கி எறிந்தார். முகத் தில் 'முயல்வக்குத் தேர் கொடுத்த' பெருத் தன்மை!

"பரிசு எய்வனவு?" தானாமல் கேட் டேன்.

"பத்தாரிரம்!" ஜோலனாய்குப் தொணைக் குறுக்கிவது!

"அட்டவான்ஸ் கவிதிராட்டம்!" சுபகைய

விழுங்கிவடி வாழ்த்தினேன்.

ஒ.... இதென்ன....? இங்கே கைபேத்து வது யார்? இந்தச் சிறுவனா, அய்யது இவர்களா?

இது என்ன வக்கிரம்? வெயிலின் ஆறும் இவனைப் பார்க்கும் பல்வேறுதக் கண் களீய்க்குதல்கூடப்பரிதாபத்தின் ரேகையே இவ்வாய் தூக்கி எறிந்த காகனில் தருணை தூசாய்க் கூட ஒட்டியிருக்கவில்லை! அதுகூட மண்ணிக்கப்படலாம்! ஆனால், அவனது கணுமத் தாண்டலுக்குத் தங்கள் உயரலத் துக்குப் பயன் படுத்துகிறார்களே.... எங் கிருத்து வந்தது இழிய மனப்பான்மை!

குமட்டிக் கொண்டு வந்தது! மீண்டும் அவனைப் பார்த்தேன். ஒட்டிய வயிற்றின் ஒவ்வாய் அவன் பாட்டில் ஒலித்தது! ஆமாம் எத்துவது, முட்டை என்று எத்தனையோ தல்லாழ்வு ஒடைகள்! அவை எதுவுமே இவனது காய்த்த வயிற்றை நனைக்கக் கூடுமோம்! ஊரில் எத்தனை, எத்தனை கழக சிறுவனங்கள்! ஒன்றுகூட இவனுக்கு ஏன் நிறல் வழங்கவில்லை! இவனது அவ வத்தைப் பத்திரிகையில் ஆசிரியருக்குக் கடிதம்பகுதியில் படம்பிடிக்கப் போகிறேன்! 'இவனுக்கு ஏதாவது வழி கிடைக்குமா?' என்று கேள்விக்குறியை எழுப்பப் போகிறேன்! அவ்வளவுதானா? மற்றவர்களைக் கேலிசெய்த தான் வெறும் பரிதாபத்தைத் தாராளமாய்ப் பரிமாறுகிறேனா? நோ.... நோ....

ஒட்டலுக்குள் ஓடினேன். கையில் இருந்த கைக்கு மசாத்தோலை, இரண்டு இடமி என்று வாங்கினேன்! அபேசமாய் அந்தச் சிறுவன் கையில் இனித்தேன்!

இதை எதிர்பார்க்காத அந்தக் கண்களில் பளிச்சென்று மின்னல்! நன்றி கூடச் சொல்ல வேறியில்வராம், பொறுமையில் வாயல் பொட்டலத்தைப் பிரித்தான்! ஆடிய வேகத்தை விட அதிகமான வேகத்தோடு தன் பசி தெருப்பை அணைக்கத் தொடங் கினான்.

டினரவரும், கண்டட்டரும் வெளியே வந்தனர்.

"எல்லாரும் பஸ்ஸியே ஏறுங்க!" கண்டட்டரின் கட்டளைக்கு வெளியே சிதறி கிருந்த கூட்டம் செறி சாய்த்தது.

டினரவர் வண்டியை 'ஸ்டார்ட்' செய்தார்.

சிறிதிலுமாய் பஸ்ஸை ஏக்கத்துடன் பார்த்தேன்! நார்பது இயோசிட்டர் நடக்க வேண்டும். ஒரு தியிடத்தான்.

சிறுவனைத் திரும்பி நோக்கினேன். இவையில் கைகளைத் துடைத்தவர் என்ன வண்டுகினான்.

அவனது முகத்தில் ஆசிரம் வாட தன்றி வெளிச்சம்! அந்த ஒளியெண்ணத்தில் மனத் துக்குள் படர்ந்த மகசுப்பும், கால்களில் எட்டிப் பார்த்த கணையும் மறைந்து போனது.

கம்பீரமாய் தான் நடக்கத் தொடங்க் கினான்.

புகழ்பெற்ற நாவலாசிரியர்களின் கவைமிக்க நாவல்கள்

ரமணி சத்திரன்	ரூபாய்	ரசுஜெயகுமார்	
பால் திரா	23	கவிதா நகர் கடைசித் தெரு	18
வெண்ணையில் எத்தனை நிறங்கள்	22	இன்று இறப்பு விழா	18
என் கண்ணில் பாவையன்வோ	20	துரத்தும் துரோகங்கள்	20
மலங்குதிரான் ஒரு மாது	20	எங்கிருந்தோ ஆசைகள்	20
காதலிலுமே சோவையிலே	20	எங்கேயும் எப்போதும்	15
ஒரு மலர்	18	நான் உன்மொடு தீ வாறொடு	18
மாரோ மாரோ மாரோ	16	உயிர் விழ்ச்சி	18
தொடு கொடுகள்	15	மாண்டவன் கட்டளை	16
விடியலைத்தேடும் பூபாளம்	15	அருண். ஆதா.....	18
கண்ணை கண்மணியே	15	ஒரு ஆசைட் மாத ஆசாயம்	17
பூங்காற்று	14	ஒரு பெண்ணை மரணம்	12
நின்னையே ரதி என்று	11	கோகிலாவும் ஒரு கோடைக்காலமும்	15
மெய்வுத் திறந்தது சதவு	10	உலிரெடுக்கும் உதடுகள்	15
ஒரு கல்பாணத்தின் கதை	10	இருள் பொருள் இன்பம்	15
மதுமதி	10	நான் சேரும் ரோஜாப்பூ	17-30
நாதகர ஒசையிலே	10	மற்றவை நள்ளிரவு 1-05 க்கு	17
நினைப்பதெல்லாம் நடத்துவிட்டால்	8	ஒரு துவையலின் சூயிற்றுக்கிழமை	12
இவ ஓர் உதயம்	8	கனவுகள் இங்கே	15
காலகம்பா	18	இந்த இனி இல்லை	17-30
அவனும். அவளும்	14	கண்ணுக்கத் தெரியாத ஒரு வளை	18
அனுராதா ரமணன்		ஒரு விடிவற்காலை விபரதம்	17
மாலை நேரக் கனவுகள்	18	கனவின் கிலை பத்து டட்டம்	17
மன்மத வேஷங்கள்	20	எங்கும் தேறமா. எதிலும் தேறமா	18
நீவும் நானும் நினைத்தால்	18	ரசுஜெயகுமார்	
காதலில் நீ ஒரு காவியம்	14	எட்டாசுது மாரி	10
ஜானை சிவந்தான் ஒரு ரோஜாப்பூ	12	தங்குவிழித்தாரா	12
அதிப்பா ராகங்கள்	10	ஒரு ஆரம்பம். பல முடிவுகள்	20
வரம் தா வரத்தா	18	தாயும் ஆசையும்	14
கண்ணை காத்திரு	18	கெஞ்சும் சலங்கை	14
கைவ மறந்த கண்கள்	30	மறுபடியும் மரணம்	10
இளியும் என்னைத் தொடராநே	18	மின்னல் இடி பூம்பூம்	12-30
தெருப்பாச தீ	20	நிழலாக ஒருத்தி	10
தொடர் சொல்லும் தொடுபாணம்	18	இயிலில் வந்த மலை	12
பெண்ணமையே பேச வா	18	கோடைமீள் பனி மழை	18
கிளக்கை வெறுக்கும் விட்டில்கள்	14	மகனார் மட்டும்	11
இந்த இதழில் ஆரம்பமாகிறது	12-30	கனமைக் கரு	10
ஆசைக்கினியே அழகிய ராணி	12	பாதி மணிதான்	12-30
நமக்குள் இருக்குது ரகசியம்	10	மட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்	
ஆசாயம் மண்ணில் வரும்	10	துப்பாக்கி விடு தாது	10
உறவுகள் புரையும்போது	9	மணிக்கையும் நேறு வழியின்மை	8
பொ		நிற்காதே கவனித்தானே	18
சின்னம் சின்ன கனவுகள்	14	தொடிக் கனல்களோ ஏ.எம். பின்னை	
நிலவே நீவும் கிவலாதே	14	தொடிக் கனல்களும் 8 பாகங்கள்	110
மேயே சில அருளுகள்	20	புதிய மனையடி சாஸ்திரம்	8
சிவப்பாய் சில மேகங்கள்	18		

தேவைவரான புத்தக கிளவையுடன் பதிவுத் தபால் செலவுக்கு ரூ.5 சேர்த்து M.O அனுப்பவும்.

அருணோதயம்

3, கௌடியாமடம் சாலை,

போன்: 867553

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014.

**பாதுகாப்பு.
நீண்டகால உழைப்பு.
அதுவே வீலைன்.**

[illegible][illegible]

வினா எண் 199 லுடைய
நீதிபதி ஷாஜிதா. கோவை
அரசு பதவிமீது எழுந்த நடவடிக்கை
பிரேரணை
தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா?

வீலைன்

فصلنامه علمی پژوهشی

V

வினா

**தமிழக அரசு விடுவதான
தொழிலாளர் சலுகிகள்**
தமிழக அரசு பரிசீலனை செய்ய
19 சூன் 2014 அன்று மாநில
அரசாங்க சபையில்
மாநாடு 400 மணி

தமிழக அரசின் திட்டமிடல் சபையின்

பாணியின் சல்வன்

அத்தியாயம் 37
இரும்பு நெருக இளகியது!

வே

ட்டை மண்டபத்துக்குள் வந்திவந்தேவனாயும் மணிமேகலையை யும் பார்த்து விட்டு தத்திலியும் சிறிது நிகைத்துப் போனான்.

"ஓதேவி! நீங்கள் எப்படி இங்கே வந்தீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

"தேவி! தங்கள் கட்டளை என்று தங்கள் தோழி கூறிப்படியால் வந்தேன். பெண் புத்திலைக் கேட்டிருக்கக் கூடாது என்று இங்கு வந்த பிறகு தெரிந்து கொண்டேன்" என்றான் வந்திவந்தேவன்.

"அக்கா! நான் இவருக்குப் புத்தி கூறலிய்யை; என்னுடன் தங்களைப் பார்க்க வரும்படி வேண்டிக் கொண்டேன்!" என்றான் மணிமேகலை.

நத்தினிதனக்குமுதலிய்கண்டானநிகைய் அபர் சமாளித்துக் கொண்டு புன்னைக் புரிந்தான்.

"என் அருமைத் தோழி! பெண்களாகிய நாம் புருஷர்களை வேண்டிக் கொண்டால், அது புத்தி கூறுவது பேரவத நான்!" என்றான்.

"புத்தி கூறுவது பேரவ மட்டுமன்றி கட்டளைகிறுவது போல என்று சொல்லுங்கள். தேவி! தங்கள் என்னை அழைப்பதாகச் சொல்லி இவ்வரசி என்னைக் கைப் பிடியாகப் பிடித்து இழுத்துக்

கொண்டு வந்தான். அதன் பலம் நான் இந்தக் கொலைகாரர்களிடம் சிக்கிக் கொள்ள வேண்டியதாவிற்று!" என்றான் வந்திவந்தேவன்.

"ஐயா! இங்கே நடத்திருப்பதைப் பார்த்தாய். இவர்கள் கொலைகாரர்கள் என்று நோன்றவில்லையா? நான் இப்போது இங்குவந்திராவிட்டால், தாங்களால் அல்லவோ இவர்களைமெய்லாம் கொன்று நீத்திருப்பீர்கள் போலிருக்கிறது!"

"அக்கா! இவர்கள் கொலைகாரர்கள் நான்! சற்று முன் இவர்கள் இவரை வாலில்லாக் குரங்குடனே சேர்த்துக் கட்டி விட்டார்கள்!..."

நத்திலி இவ்வொகச் சிரித்த வண்ணம் "மணிமேகலை! முன்னொரு சமயம் இவர் இந்த வாலில்லாக் குரங்கில் பின்னாக் ஒளிந்துகொண்டிருந்தார் என்றுகொன்னாய் அல்லவா? அது இவர்களுக்கு எப்படியோ தெரிந்திருக்கிறது!" என்றான்.

"எப்படியோ இல்லை, அக்கா! நீங்கள் வருவதற்கு முதல் நான் இந்த வேட்டை மண்டபத்தில் நான் பார்த்ததாகச் சொன்னேனே. அந்த மனிதர்கள்தான் இவர்கள்!

அறர் கல்சகி

அன்றைக்கே இவரைத் துரத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். நல்ல வேளைமாக இவர் அவர் ணிடமிருந்து தப்பித்து ஓடி விட்டான்!...

"மனுபய்யும் இன்றைக்கு இவரை நீயே இவர்களிடம் கொண்டு வந்து சேர்த்து என், மணிமேகலை? இந்த வழியில் எதற்காக இவரை அழைத்துக் கொண்டுவந்தாய்?"

"அக்கா! சற்று முன் என் தலைமயன் கத்தலாறன் தங்களைப் பார்க்கப் போகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அவன் கண்ணில் படவேண்டாம் என்பதற்காக இந்த வழியில் அழைத்து வந்தேன். அதுபோல நல்லதாய்ப்போலிற்று. இல்லாவிட்டால், இந்தக் கொலைகாரர்கள்..."

"தங்காய்! இவர்கள் கொலைகாரர்கள் அல்ல. இவர்கள் இவரைக் கொல்லவும் வரவில்லை. இரண்டு மூன்று தடவை இவர் இவர்களிடம் தனியாக அடிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனாலும் உயிரோடு விட்டிருக்கிறார்கள். இதன் உண்மையை நீ இவரைக் கேட்டே தெரிந்து கொள்வாய்."

"அப்படியானால், இவர்கள் யார், அக்கா! சற்று முன்னால் இவர்கள் கூறியது நான் உண்மையா? இவர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்தவர்களா? தங்களை அழைத்துக் கொண்டு போவதற்காக வந்தவர்களா?" என்று மணிமேகலை விவரிப்பதில் கேட்டாள்.

"ஆம், நோழி! என்னைக் காப்பாற்ற அழைத்துப் போக வந்தவர்கள், எல்லாம் விவரமாகச் சொல்கிறேன். நீங்கள் இவரும் என்னுடன் அடுத்த அறைக்கு வரங்கள்! இவர்கள் இங்கேயே இருக்கட்டும்!" என்றான் தந்திவி.

பிறகு ரவிதாஸனைப் பார்க்கும் "மந்திரவாதி! இந்த இருவரில் ஒருவருக்கு நீங்கள் ஏதேனும் தீங்கு செய்தால், அதை என்னைச் செய்த தீங்காகவே கருதுவேன். இவர்களை நீங்கள் இனி எந்த தினவரையில் எந்த சந்திக்க நேர்ந்தாலும் மிக்க கரிமாதவராக நடத்த வேண்டும்!" என்றான்.

ரவிதாஸன், "தேவி! மன்னிக்க வேண்டும். இந்த வாலிபனுக்கு தம்முடைய உபகேதக் குரல் தெரிந்திருக்கிறது. சற்று முன் ஆழ்ந்தக் குரல் கொடுத்தது இவ்வெதான்!" என்றான்.

"அறிவிருப்பே இந்த வீரன் தம்மைச் சேர்த்தவன் என்று தெரிய விடுமையா? மந்திரவாதி! உன்னுடைய புத்திக் கூண்டை எப்போது போலிற்று? போனது போகட்டும். இனி, நான் மனுபய்யும் தெரிவிப்படுத்தும் வரைவில் இங்கே சந்தம் எதுவும் கேட்கக் கூடாது! ஜாக்கிரதாய்!" என்றான் தந்திவி.

பிறகு, தந்திவியும் மணிமேகலையும்

வந்திவத் தேவனுய் பாணையாக வாசல் வழியாக தந்திவியின் அறைக்குள்ளே பிரவேசித்தார்கள். உதவும் உடனே அங்கு தங்கக் கொண்டது.

கு

ங்காய்! நீ மிக்க புத்திசாலி! இவரை வேட்டை மண்டப வழியாக அழைத்து வந்தது நல்லதாய்ப்போலிற்று. உன் தலைமயன் இப்போதுதான் இங்கிருந்து போகிறான்.

ஆதித்த கரிகாலரை அழைத்து வருவதாகச் சொல்லிப் போகிறார்களே. அதற்குள் உங்களை நான் அனுப்பிவிட்டே வேண்டும். உங்களுடம் விடை பெற்றுக் கொள்ளவும் வேண்டும்!" என்றான் தந்திவி.

"அக்கா! இவர்கள் தங்கள் கணவரைப் பற்றி உண்மையை அறிந்து வர இவரை அனுப்பப் போவதாக வலுவியோ சொன்னார்கள்! தங்கள் கணம் பெற்றுக் கொள்வதாகச் சொல்கிறார்களா?" என்றான் மணிமேகலை.

"உன் தலைமயனிடம் பேசிய பிறகு அந்த அண்ணத்தை மீதிக் கொண்டு விட்டேன். தங்காய்! மறுவேட்டாளரை உயிரோடு விடுத்தால், இல்லாவிட்டாலும் நான் இனி இங்கே தங்க முடியாது. இந்த வீரரும் இனி இங்கே இருப்பது அபாயத்தான். ஐயா! தங்களை உடனே இங்கிருந்து வெளியிட்டு விடுங்கள். தங்கள் உயிரின்மேல் தங்களுக்கு ஆவக இல்லா விட்டாலும், இந்தப் பெண்ணை உத்தேசித்தாவது உடனே போய் விடுங்கள்!" என்றான் தந்திவி.

"அக்கா! இவர் போகிறதாயிருந்தால், என்னையும் உட அழைத்துப் போகச் சொல்லுங்கள். நீங்களும் இவரும் போன பிறகு இந்த அரசன்மனைச் சிறையில் அடைந்து விடக்க என்னால் முடியாது!" என்றான் மணிமேகலை.

"இவ்வாதிமனுதாரணியின் கருத்தைத் தங்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை. நான் இங்கிருந்து போய்விட்டால், தங்கள் ஆதித்த கரிகாலரை மணந்து, சான்றாஜ்யத்தின் பட்டமகிஷியாக விளங்குவாய் என்று சொல்கிறார்களா?" என்றான் வலுவியரை.

"இல்லை, நான் அவ்விதம் சொல்லவில்லை. ஆதித்த கரிகாலரை மணக்கும் துரப்பாக்கியம் எந்தப் பெண்ணுக்கும் ஏற்படுவதை நான் விரும்ப மாட்டேன். அதுதான், என் உயிருக்குமிரவிவிட்ட மணிமேகலைக்கு அத்தக் கதி நேர வேண்டுமா? ஐயா! தங்கள் வேண்டுமென்று என் கருத்தைத் தீர்த்துக் கூறுகிறீர்கள். தங்கள் இப்போது தப்பித்துச் சென்றால், பிறிதொரு காலத்

தில் இந்தப் பெண்ணைக் கைப்பிடித்து மணந்துகொள்ளும் பாக்கியத்தைப் பெறக் கூடும்! மணிமேகலை! உனக்கு இவர் மீதுள்ள அன்பு உண்மையான அன்பு என்றால், உடனே இவரை இங்கிருந்து போகச் சொல்லு!" என்றான் தத்தினி.

"ரானி! நான் போகச் சித்தமாயிருக்கிறேன். தங்கனிடம் உள்ள ஒரு பொருளை வாங்கிவிடுவேன். அதைக் கொடுத்தால், உடனே போய் விடுகிறேன்!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"ஐயா! என்னிடம் தாக்கன் கோரிப் பெறக் கூடிய அத்தனைய பொருள் என்ன இருக்கிறது? சொல்லுங்கள்!"

"மீன் அடையாளம் பொறித்த வான் ஒன்று தங்கனிடம் இருக்கிறது. அதைக் கொடுத்தாப்போய்விடுகிறேன். என்னுடைய வானைக் கொன்றிடத்து வெண்கத்தில் விட்டு விட்டேன் என்பதுதான் தங்களுக்குத் தெரியுமே?" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"ஐயா! வேட்டை மண்டபத்தில் எத்தனையோ வான்களும் வெங்களும் இருக்கின்றன. வெண்டியலந்தை எடுத்துக் கொண்டு தாக்கன் இந்தக் கணமே புறப் படலாமே? பெண்பாலாடிய நான் என் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள சுவத்திருக்கும் அந்த ஒரே ஆடித்தந்த ஏன் வேட்க வேண்டும்?"

"தேவி! தங்களுடைய உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள மட்டுந்தான் அந்த வானை சுவத்துப் பூசை செய்து வருகிறீர்கள்? உண்மையைச் சொல்லுங்கள்!"

"என் உயிருக்கும் மெய்யான ஏதையக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும்தான் அந்தக் கத்தியை சுவத்திருக்கிறேன்."

"தேவி! வேறு தோக்கம் ஒன்றுமில்லையா?"

"வேறு தோக்கம் எனக்கு என்ன இருக்கக் கூடும்?"

"மீர பாண்டியருடைய மரணத்துக்கும் பழிக்குப் பழி வாய்க்குவதற்காகவும் இருக்கலாம் அல்லவா?"

"மணிமேகலை இருக்கும் போது நீர் அந்தப் பேச்சை எடுக்க மாட்டீர் என்று நினைத்தேன். நானும் இனி மறைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தங்காய்! நீயும் தெரிந்து கொள். நான் இந்தக் கடம்பூர் அரண்மனைக்கு வந்ததன் தோக்கம் என்ன வென்று தெரிந்து கொள்!"

கவாறு சொல்லியவண்ணம் தத்தினி தேவி பக்கத்தில் கடம்புவின் மீது சுவத்திருத்த மீன் அடையாளமிட்ட வானைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டாள்.

"சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் உட்கலைத் தைத் தீர்த்து வைப்பதற்காக நான் இங்கு வரவில்லை. மதுராத்தலைத் தேவருக்கும் ஆதித்த கரிகாலருக்கும் இராஜ்யப் பிரிவினை செய்து வைப்பதற்காகவும் நான் இங்கே வரவில்லை. கடம்பூர் அரண்மனையில் விருத்துண்டு களிப்பதற்காகவும் வரவில்லை! தங்காய்! உனக்குத் திருமணம் முடித்து வைப்பதற்காகவும் வரவில்லை. மீர பாண்டியரின் தலைவையைக் கொடுத்த பாதகனைப் பழிக்குப் பழி வாக்கவே வந்தேன். இது பாண்டிய குலத்து வான்! இதன் மேல் ஆணையிட்டு நான் சபதம் செய்திருக்கிறேன். அந்தச் சபதத்தை முடிக்கவே வந்தேன். இன்றைய ஒன்று என் சபதத்தை முடிப்பேன்; அல்லது என் உயிரை முடிப்பேன்!" என்று தத்தினி ஆவேசம் வந்தவன் போல் பேசி விடுத்தினான்.

"அதற்கு நான் தடையாக இருப்பேன் என்றுதானே என்னைப் போகச் சொல்லுகிறீர்கள்? என் உயிருக்கு ஆபத்து வரும் என்று பயமுறுத்தப் பார்க்கிறீர்கள்?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"ஆகா! என் பழிவை முடிப்பதற்கு நீர் தடை செய்யப் போகிறீரா? தலை காளியம்! வர வேண்டாம் என்றார்கள? உம்முடைய தன்பரிடம் சென்று இதைவெய்யமாம் சொல்லி இங்கே அவரை வராமல் தடுத்து விடுவதுதானே?"

"தேவி! அவரிடம் சொல்லித் தடை செய்ய முடியாது என்றுதான் தங்கனிடம் வந்தேன். தங்களுடைய காலில் விழுந்து கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டாலும்தங்களை இந்தப் பாவ காளியம் செய்யாமல் தடுப்பதற்கு வந்தேன்....."

"ஆகா! பாவ காளியமா? எது பாவ காளியம்? என் தோழியிடம் கேட்டுப் பாரிக்கலாம். மணிமேகலை! நீ சொல்! நீ உன் நெஞ்சை ஒருவருக்கு அர்ப்பணம் செய்கிறார்களாய். அவர் காலம்பட்டு நிராதரவாயிருக்கும் போது அவருடைய பக்கவாள் அவரைக் கொல்ல வருகிறான். நீ அப்பக்கவாள் காலில் விழுந்து உன் காதலரைக் கொல்ல வேண்டாமென்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறாய். அவன் அப்படியும் வேட்காமல் கொன்று விட்டுப் போகிறான். அப்படிப்பட்ட கிராதகனைப் பழி வாங்குவது பாவம் என்று நீ சொல்லுவாயா, என்

அப்பிடினாது என்னோட வேலைக்காரி சொன்னாள் எத்தனை மாற்றம் இன்னும் இதை நான் தம்ப முடியவை கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னால்தான் அவள் புலர் பண்ணினாள். “பாத்திரமெல்லாம் ஒரே பிசுபிசுப்பு போட்டு தேய் தேயுது தேய்க்க வேண்டியிருக்கு” மிகக் கிரந்த துவக்கும் பவுடரைக் கொடுத்தாலும்கூட அவள் முணுமுணுத்தாள். அவ முணு முணுக்கிற வேகத்தைவிட அதிக வேலமா பவுடரை உபயோகிச்சாள் அதோட. அவள் துடைக்கிற பாத்திரங்களை மறுபடியும் நான் துவக்க வேண்டியிருந்தது. அவள் செய்த வேலையை நான் திருப்பிச் செய்வதுக்கு அவளுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. பணம் என்ன மரத்திலேயா காப்க்குது.

அப்புறம்தான் புதிய கோத்ரெஜ் லிக்விட் கிளினர் வாங்கியாத்தேன். எப்போ

முடியும் பாதியளவு பவுடரை தண்ணீரிலே கலக்கிறதும்னு அவளுக்கு சொல்வித் கொடுத்தேன். தட்டுகளை தண்ணீரிலே அமிழ்த்தி கழுவறதையும் சொல்வித் கொடுத்தேன். அவள் எப்போதும்போல், “அதெல்லாம் ஒண்ணும் சரிவராது”னு முனங்கினாள். முகந்தாள் ராத்திரி லைம்சை வாஷனியிலிருந்த கனமான சித்தை நான் அவற்றியதை பார்த்தபோதுதான். அவள் உரை ஆரம்பித்தாள். அதிலிருந்து ஒத்துவழக்க ஆரம்பிச்சா. நீங்க லைக்கிற பவுடர்களைப்போல் கோத்ரெஜ் பவுடரை லைக்கத் தேவையில்லை. அவள் அதை உபயோகிப்பதற்கான குறிப்புகளை கின்பற்றினாள். அதாவது முடியில் பாதியளவு பவுடரை மட்டுமே உபயோகித்தாள்.

பாத்திரங்களை துவக்கி மகிழ்ந்தாள். இனி அவளைத் திட்டவேண்டிய அவசியமே

கிள்ளர்

நீண்டநாள் வருது-பளிச்சினு”

இவ்வய். இதற்கு முன்னாலே உபயோகிச்ச
பவுடரையிட அளிக் தூளைக்கு வருவது
சோத்சென்று விக்கிட கிள்ளர் பாத்திரங்களை
பளிச்சின்று சுத்தமாக்குறதுக்காக அவன் செய்த
வேளையை நான் நினைப்பே செய்ப
வேண்டியதில்லைய புதித சோத்சென்று
விக்கிட கிள்ளர் இதைப்போல் இதற்கு
முன் அவன் பார்த்ததே இவ்வய்,
சோவல்ப்போனம் நான் கூடத்தான்

இலவசம்

ஒரு ஒப்பந்தம்
பாத்திரம் துடைக்கி-இவ்வித
பேக் வாங்கும்பொது

கண்ணோ!"

"ஒரு நாளும் சொல்ல மட டென், அக்கா! ஆனால் உங்களைப் போல் நான் அவன் காலில் விழுந்து கெஞ்சியிருக்கவும்மாட்டேன். நானே உத்தி எடுத்து அவனை மூண்டா வேயே கொன்றிருப்பேன்!" என்று சொன்னான் மணிமேகலை.

வ த தி ய த் தே வ ன் மணி மேகலையை நோக்கி, "இளவரசி! அத்தப் பணகவன் ஒருவேளை தங்க ளுடைய சொந்தச் சகோதரன் என்று ஏற்பட்டு விட்டால்?....." என்று கேட்டான்.

"சகோதரனாகிறுத்தாலும், பாரா விருந்தாலும் எ ன் ட் கு ஒன்று தான்!" என்றான் மணிமேகலை.

"அப்படிச் சொல்லடி. என் கண்ணோ!" என்றான் தத்தினி.

"இளவரசி தாம் சொல்லுவது இன்னதென்று யோசி யா ம் ல் சொல்லுகிறார். இயற்கைய தமையன் உத்தமர்தான் என்பதால் இவருக்கு விபிராதுமாகக் காரியம் செய் தாலும், அவனைக் கொல்ல இவருக்கு மனம் வருமா?" என்று வல்லாளயன் கேட்டான்.

தத்தினியும் மணிமேகலையும் ஒரு வரைபொருவர் பார்த்துக் கொண் டார்கள்.

மணி தத்தினி வ த தி ய த் தேவனைப் பார்த்து, "இவ ளை வ ி ன் டே க் கி? தான் என் கூடப் பிறந்த சகோதர னைக் கொல்லப் பேச வ ி ல் லைய. முதன் முதலில் தீர எண்ணச் சத்தித்தபோது என் தமையன் திருமணவின் பெயரைச் சொல்லீர். அத னாவதோன் உயிரிடம் எனக்கு அபிமானம் உண்டாயிற்று. ஆழ்வார்க்கடியலாறுடைய தம்பர் என்பதற்காகவே தீர் பலமுறை அபாயத்திலிருந்து தப்பிச் செய்வதற்கு உதவி செய்தேன். ஐயா! இன்று நான் என் சபதத்தை முடிக்காமல் என் உயிரை விரும் படி நேர்த்தாக, திருமணவியிடம் என்னை மன்னிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டதாகத் தெரிவிக்க வேண்டும். அவளுடைய சொற் படி நான் நடக்கா விட்டாலும், அவளை அடியோடு மறந்து விடவிக்கவை என்பதாகச் சால்ல வேண்டும்!" என்றான்.

"அம்மணி! இந்தக் கபட நாடகம் இன் னும் ஏன்? ஆழ்வார்க்கடியலாள் தங்கன் தமையன் அல்ல; தங்கன் அந்த வீர னங்கனாவனுடைய ச சகோதர ி ய் அல்ல...."

"யின் பார என் தமையன்? யாருடைய சகோதரி நான்?"

"தங்கன் தமையனார் ஆதித்த கரிகாலர் தான். ஆகவினாயேயே தங்கன் சகோதர னாதி தொகுத்துக்கு ஆளாக வேண்டாம் என்று வேண்டிக் கொன்றிறேன். வீரபாண்டி ய குலத்துக் கொளைய வானாத் தங்கி, கூர்ந்து என்னிடம் கொடுத்து விரும்படி மன்றாடுகிறேன்!"

"கரிகாலரும் நானும் உடன் பிறந்தவர்கள் என்ற ஆர்வ கற்பனையைத் தங்கன் இளவரசரிடம் சொல்லியிருக்கிறீர்கள் அல்லவா? அதை அவர் நம்பினாரா?" என்று தத்தினி எனரை புன்னைகபுடன் கேட்டான்.

"நம்பியதாகத்தான் தோன்றியது. ஆனால் அவர் மனத்தில் உன்னதை நான் ஒன்றும் அறியேன்...."

"அவர் மனத்தில் உன்னதை நான் அறி யேன். அத்தப் பண்புடைய மோகினிசின் கற்பனா சத்தியைப் பற்றி அவர் பெரிதும் விவக்கிதார்....."

"அம்மணி! நான் கூறியது கற்பனை யல்ல. பண்புடைய இளையபிராட்டியின் கற்பனை அல்லவே அல்ல. நம நாட்டில்"

தான் என் உண்ணால் பார்த்தேன்...."

"என்னத்தைப் பார்த்தே?"

"வாணியால் பேசும் சத்தி அந்த ஒரு பெண் தெய்வத்தைப் பார்த்தேன். என்னையும் அழைக்கையானையும் அருள்மொழிவாரியையும் அந்தத் தெய்வமகள் பேரபாவத்திலிருந்து காப்பாற்றினார். அநுராதபுரத்தின் வீதிவளில் நன்னீரவியில் நாங்கள் ஒரு பழையமானிகளில் ஓர் மாகப்போய்க் கொண்டிருந்த போது அவர் வீதியின் விரிப்பக்கத்தில் நின்று எங்களைச் சமீக்கையினால் அழைத்தார். அருள் மொழிவாரியும் நாங்களும் அவரை நோக்கி நகர்த்தும் நாங்கள் சற்று முன் தின்றிருந்த வீட்டின் முகப்பு இடித்து விழுந்தது. பொன்னியின் செல்வர் அந்தப் பெண்ணரசியைப் தம் குல தெய்வம் என்று போற்றி வணங்கினார்...."

"ஐயா! இந்தக் கதைக்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம்? அருள்மொழி வாரியரை சோழ சிங்காநாதத்தில் அமர்த்த விரும்பும் இளையபிரசாதி

வீடம் இதைப்பெய்தால் நீங்கள் உறிவீடுக்கலாம்; அவரும் வியந்து மகிழ்ந்திருப்பான். என்னிடம் ஏன் சொல்கிறீர்?..."

"அதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. அநுராத புரத்து வீதிவளில் மங்கலமான நிலவு வெளிச்சத்தில் அந்தப் பெண்ணரசியை நான் சற்றுத் தூரத்திலிருந்து பார்த்த போது, 'தஞ்சாவூரில் நாம் வீட்டுப் பிரித்து வந்த பழுவூர் இளையராணி இங்கே எப்படி வந்து சேர்த்தார்?' என்று வியம்படைத் தேன். அம்மணி! தங்களுக்கும் அவருக்கும் கருவத் தொற்றத்தில் அனுவயனவும் வித்தியாசம் இல்லை. தங்கள் ஆபரண அலங்காரங்களின் தீவி விட்டுக் கத்தையைப் பிரித்துப் போட்டுக் கொண்டால் தத் லபமாக அவரைப் போலவே இருப்பீர்கள்...."

"தீர் சொல்லுவதை நான் ஏன் நம்ப வேண்டும்? நாங்கள் கற்பனா சத்தி அதிகமுடையவர் என்பதை நான் அறிவேன் இதையும் ஏன் கம்பு ஆட்கள் கற்பனைகளில் ஒன்றாக்கிக் கூடாது?"

"தேவீ! சத்தியமாகக் கொள்கிறேன்."

"தீர் எல்லாவதையும் ஆணையிட்டுத் கொள்ளாலும் என்னால் நம்ப முடியாது!"

"ராணி! 'நம்ப முடியாது' என்று நாங்கள் சொல்வது பொய்! நான் சொல்வது உண்மை என்பது தங்களுக்கே தெரியும். நாங்கள் தெரிந்து கொண்டவதற்கு முன்பே தங்களுக்குத் தெரியும். அந்த உண்மையைத் தங்கள் காரியத்துக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். முதன் முதலில் தங்களைத் தஞ்சை அரண்மனையில் நான் சத்தித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்த போது இந்த மந்திரவாதி ஆந்தரையைப் போல் சத்திக் கொண்டிரு வந்தான். என்னை அப்பால் போய் இருக்கச் சொன்னீர்கள். தற்செயலாகத் திறத் திருத்த பொக்கிஷ நிலவறைக்குள் நான் போய் ஒளிந்து கொண்டிருந்தேன். அப்போது சில வித்தையான காட்சிகளை நான் பார்த்தும்படி நோத்தது...."

"ஆகா! அவை என்ன ஆட்கள் காட்சிகள்?"

"கத்தையான மதுராத்தகத் தேவரோடு அந்த நிலவறைப் பாசை வதியாகப் பேரவையைப் பார்த்தேன்...."

"அதனால் என்ன?"

"சிற்று நேரத்துக்கெல்லாம் அதே நிலவறை யில் நாங்களும் பெரிய பழுவேட்டையாகும் போலவதைப் பார்த்தேன். அப்போது நீங்கள் எங்கே போகிறீர்கள் என்பது தெரிந்திருக்க விக்கலை. பிறகு நான் ஊகித்துத் தெரிந்து கொண் டேன். தங்கள் அண்ணனின் ஆலி வடிவத்தைப் போல் நடத்துச் சக்கரவர்த்தியைத் துன்புறுத்துவ தற்காகப் போகிறீர்கள் என்று தெரிந்து கொண் டேன்...."

தந்தை நோய் திடமாக நின்று பேசிக் கொண்டிருந்த நத்தினி. இப் போது நிகரென்று சோர்வடைந்து அவர்கே விடந்த ஆரணம் ஒன்றில் அமர்த்தான்.

"ஐயா! இன்னும் என்ன தெரிந்து கொண்டீர்கள்?"

"தாங்களும் பெரிய பழுவேட்டையையும் நிலவரைப் பாண்டியில் போய்க் கொண்டு இருந்த போது, மதுரைத்தரை அடைந்துச் சென்ற கந்தமாறன் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தான். பழுவேட்டையரிடம் அவன் ஏதோ கூறினான். அவர் அவனுடன் திரும்பிப் பிடித்துக் கொண்டு வந்த காலவாணிடம் ஒரு சமிக்ஞை செய்தார்...."

"அது என்ன சமிக்ஞை?"

"தங்களுக்கு அது தெரிந்தேயிருக்க வேண்டும். கந்தமாறனை முதுகில் குத்திக் கொண்டு விடும்படி பழுவேட்டையரைக் கட்டளைவிட்டார். அதை நான் நடுத்திக் கந்தமாறன் உயிரைக் காப்பாற்றினேன். அதன் பயனாக, அவனுடைய முதுகில் தெரியாத குத்திய பழி என் பேரில் விழுந்தது...."

நத்தினி மணிமேகலைமையத் திரும்பிப் பார்த்து விட்டு, "ஐயா! ஏதேதோ சொல்லி இந்தப் பெண்ணின் மனத்தை ஏன் கலக்குகிறீர்கள்?" என்றாள்.

"தேவீ! இத்தனை காலமும் இதைப்பெய் வாய் பற்றி நான் யாரிடமும் சொல்லவில்லை. உங்கள் கையில் வைத்திருக்கும் யாணை என்னிடம் தாங்கள் கொடுத்து விட்டால், இனியும் யாரிடமும் சொல்லவில்லை...."

"வாளைக் கொடுக்க முடியாது, ஐயா! எதற்காகக் கொடுக்க வேண்டும்? யாரிடம் வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள், இன்னும் ஏதாவது கற்பனை சேர்த்து வேணுமானாலும் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். ஏன்? இப்போதே கரிகாலரிடம் சென்று, அவர் இங்கு வருவதை நிறுத்தி விடுங்கள்! என்னை ஏன் தொடர்ந்து செய்கிறீர்கள்? போங்கள்!" என்று நத்தினி கூறிய போது, அவனுடைய கண்களில் நீர் துயம்பியது.

"ஆம்மணி! இளவரசனுடைய கபாவம் எனக்கு தன்றாய்க் தெரியும். அவரைத் தடுக்க என்னால் முடியாது. தடுக்க முயன்றால் அவருடைய பிடிவாதம் அதிகமாகும். ஆகையினால்தான் தங்களை வேண்டிக் கொள்ள வந்தேன்....."

"என்னை வேண்டிக் கொள்ள உமக்கு என்ன உரிமை? நீர் கூறியதெல்லாம் உண்மையாகவே இருக்கட்டும். கூற நாட்டில் என்னைப் பெற்றெடுத்த அன்மையை நீர் பார்த்ததாகவே இருக்கட்டும். அதற்காக நான் ஏன் என் சபதத்தைக் கைவிட வேண்டும்? என் அன்னைக்குச் சக்கர வர்த்தி பெரிய துரோகம் செய்திருக்கிறார். அவர் மேலும் அவருடைய மக்கள் மேலும் நான் ஏன் இரக்கம் காட்ட வேண்டும்? பழி வாங்குவதற்கு வேண்டிய காரணம் இன்னும் அதிகமல்லவோ ஆகிறது?"

"இல்லை, அரசி! இல்லை! தங்களுடைய பழிவாங்கும் எண்ணத்தைத் தங்கள் அன்னை சரிபென்று ஒப்புக் கொள்வாரா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். சக்கரவர்த்தியின் மக்களை அந்த மூதாட்டி நம் உயிருக்கு உயிராகக் கருதியிருக்கிறார். அவர்களில் ஒருவரைத் தாங்கள் தங்கள் கைவினரால் கொல்லுவதை அவர் விரும்புவாரா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்? ஒருதாளும் விரும்ப மாட்டார். தங்களுடைய செயலை அறிந்தால் அவர் தங்களை வெறுப்பார். அவர் உயிரோடிருக்கும் வளரவில் தங்களைச் சேத்துக் கொண்டிருப்பார். இந்தப் பிறகு கூட, ஆதி வடிவத்திலே வந்து தங்களைச் சுற்றி வருத்திக் கொண்டிருப்பார். வாயினால் அவர் பேச முடியாது. ஆனால் அவருடைய கண் பார்வையே தங்களை என்மென்றதற்கும் நரகத்திலும் கொடிய வேதனையில் ஆழ்த்திக் கொண்டிருக்கும்...."

நத்தினியின் கண்களில் இப்போது கண்ணீர் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. கண்ணீரைத் தடைத்துக் கொண்டு மேல் நோக்காகப் பார்த்தாள். அங்கு ஏதோ துயரமயமான காட்சியைப் பார்த்தவன் போல் அவள் முகம் வேதனை அடைந்து காட்டியது. "ஆம்மா! ஆம்மா! வீர பாண்டியருடைய தலையும் உடலும் தனித்தனியே வந்து என் பிராணனை வதைத்து எடுப்பது போதாதா? நீ வேறொருவருக்கு என்னைச் சுற்ற வேண்டுமா?" என்று சொல்லிக் கொண்டிட, அந்தக் காட்சியைப் பார்க்கச் சகிக்காதவன் போல் கண்களைக் கைவினரால் மூடிக் கொண்டாள். சிறிது நேரம் அந்த அறையில் நத்தினியின் லிம்மல் சத்தம் மட்டுமே கேட்டது.

மணிமேகலை வந்தியத்தேவனைப் பார்த்து, "ஐயா! தாங்கள் இவ்வளவு குரூரமானவர் என்று எனக்குத் தெரியாமல் போயிற்று!" என்றாள். இதைக் கேட்ட நத்தினி உடனே தன் கண்களைப் பொத்தியிருந்த கரங்களை எடுத்து விட்டு, "அவர் பேரில் குற்றம் ஒன்றுமில்லை. தங்காய்! என்னுடைய நன்மைக்காகத்தான் சொல்கிறார். என்னைப் பெரும் பாதகத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதற்காகத்தான் சொல்லுகிறார்! ஆனாலும் அது என்னை இப்படியே துன்புறுத்துகிறது!" என்றாள்.

பின்னர், கண்ணீர் துயம்பிய கண்களினால் வந்தியத்தேவனை நோக்கி, "ஐயா! இவ்வளவில் யாகும் சாதிக்க முடியாத காரியத்தை நீர் சாதித்து விட்டார், என்னுடைய இரும்பு நெஞ்சையும் இளைச் செய்து

தன்னம்பிக்கை

□ ஒவ்வொரு மனிதனும் முதலில் தன்னிடம் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். என்னால் முடியாது என்று ஒரு போதும் கொல்லாதீர்கள். நீங்கள் வரம்பில்லா வலிமை பெற்றவர்கள் எனையும். எல்லாவற்றையும் சாதிக்கும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள் நீங்கள்.

□ மனித வரலாற்றை முழுவதும் பார்த்தும்போது ஆனாலும், பெண்ணோ வரலாற்றில் சிறப்புடன் விளங்கினார்கள் என்றால் அதற்கு முக்கியக் காரணம் அவர்களது தன்னம்பிக்கை தான் என்று கவாமி விவேகானந்தர் வீர முழுக்கமிடுகிறார்.

ஆனால்.. நம்மில் பலர் ஓரளவு கல்வித்தகுதியிருந்தும் மற்றவர்களிடம் ஆங்கிலத்தில் பேசத்தயங்குகிறோம்.

தலாஸப் பௌவிடுவோமோ என்ற பயமும், ஆங்கில மொழியில் போதிய பயிற்சியின்மையுமே இந்தயக்கத்திற்குக் காரணமாகும்.

தமிழகத்தின் தலைநகராக கல்வி நிலையம் என்ற தனிப்புக்ஷ் பெற்ற விவேகானந்தர் கல்வி நிலையத்தினர் அளிக்கும் ஓர் எளிய பயிற்சி முறையை மேற்கொண்டால், தயக்கமின்றி ஆங்கிலத்தில் சரளமாக உரையாடவும், இலக்கணப் பிழையின்றி கடிதங்கள் கட்டுரைகள் எழுதவும் உங்களால் முடியும்.

விட்டிலிருந்த படியே ஒய்வு நேரத்தில் தபால் மூலம் இப் பயிற்சியை மேற் கொள்ளலாம். தேர்வு முகப் பயிற்சியும் உண்டு. இன்றே கீழ்க்கண்ட முகவரியில் தொடர்பு கொண்டு பயன் பெறுங்கள்.

விவேகா வந்தா கல்வி நிலையம்

தபால் பெட்டி எண் 4986,

9, மேட்டி சோடு, தி.த.க.,

சென்னை-600 017.

அருள்வாக்கு

வித்தவகாபத்துக்கு உதவாத விஷயம் என்பதாய்தான் சொந்தப் பணிகளைப் பற்றி நான் சொல்வதற்கு. உபதேசம் செய்கிற எவருமே சொல்வதற்கு. சொல்வாமலே அவனவனும் இவனவனாகச் செய்து கொண்டாடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். வேரடைந்து வளம் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பிரார்த்திக்க வேண்டுமென்றுதான் எனக்கும் உபதேசிப்பார்களே தவிர, "நான் தந்துகொண்டிருக்கிறேன்" என்று மறுக்கிறார்கள். தந்துகொண்டிருக்கிறேன்" என்று பிரார்த்தித்துக் கொள்ளும்படி சொல்வதற்குமேயே யாரும் சொல்லிக் கொடுக்காமல் அவனவனும் தானாகவே இப்படி தன் தந்தை தன் குழந்தை தந்தை தன் குழந்தை தன் குழந்தை இருக்கிறார்கள். அந்த நயம் ஆதமாவைப் பொறுத்ததாயிருந்தால் இப்படிப்பட்ட பிரார்த்தனை நியாயமானது தான். வெளியுலகமாவும் தீவனத்துக்கு அல்லவென்ற அளவுக்கு மட்டும் வெளியுக்

கொண்டால் தப்பியுப்போகும். ஆனால் எல்லாரும் இந்த வெளியுக் "தவம்" என்பதையே ஆதமாவைக்கு ஹாஸி உண்டாக்குகிற அளவுக்குப் பிரார்த்திக்கிறார்கள். பிரார்த்திப்பதோடு அதற்கான முயற்சியை எல்லாம் பண்ணியபடி இருக்கிறார்கள். இதிலேயே முயற்சியை எடுப்பது, பாசத்தினால் தர்மா தர்மங்களைக் கூட மறந்து, தப்பி வந்தால் போகும் இம்மாதிரி வெளியுக் அபிவிருத்தி விடவேயாதான் அநேகமாக எல்லாரும் உண்டாகியிருக்கிறார்கள். இதனாலேயே பரோபகாரத்துக்குப் பொருத்தோ, மனவோ, தன்மவோ எதுவும் கொடுக்காதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்டவர்களை "சொந்த விஷயங்களைப்போல் உலகத்தில் கொண்டுபோகாதா போதாது, இப்படிப்பட்ட ஆசைகளை, தேவைகளைக் குறைத்துக் கொண்டு, அதனால் வெளியுக் உதவியாகவும் குறைத்துக் கொண்டு, கொஞ்சம் மாவது ஆதமாவைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்; அதற்கு வழியாக, ஓர் அங்கமாக வகுத்ததை, வேரடைந்ததை கவனித்துத் தொழும் செய்குங்கள்" என்றே சொல்வதும் படிக்கிறார்கள்.

— இவர்களுக்கு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கலாபிகன்.

விடக்க. இதை உமது விருப்பத்தின்படி இந்த வாசை உய்மிடமே கொடுத்து விடுகிறேன். பெற்றுக் கொள்ளும்!" என்று வாசை நீட்டினான்.

வெ

ததிவத்தேவன் அதைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்று நீட்டிய போது தன்னி மறுபடியும் பின்வாங்கினான். —

"கொஞ்சம், பொறுங்கள்!

வாசை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன் எனக்கு ஓர் உதவி செய்ய முடியுமா என்று சொல்லுங்கள். என் உபத்ததை நிறைவேற்றாமல் நான் இங்கிருந்து விளம்பினால் வேட்டை, மண்டபத்தில் உள்ளவர்கள் என்னைக் கம்மா விட்ட மாட்டார்கள். உயிரோடு விளையக் கூடியதே குழப்ப முட்டிக் கொண்டு விடுவார்கள். அதற்குக் கூட நான் அஞ்சவில்லை. ஆனால் நான் சாவதற்கு முன்னால் என் தாயை ஒரு முறை சந்திக்க விரும்புகிறேன்... வானோருவ வீரோ! தீர் கூறிவந்தவெல்லாம் நான் தம்பலில்லையென்று சொன்னேன், அது தவறு! எழுந்தாட்டுக் காடுகளில் தலைவிரி கொலுமாதத் திரிந்து கொண்டிருக்கும் என் அக்கனையைப் பற்றி தீர் சொல்லியதை வெல்லாம் நான் தம்புகிறேன். ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் தம்புகிறேன். நானே அவரைப் பார்த்ததும் உண்டு..."

"எப்போது? எப்படி?" என்று கேட்

டான் வந்தியத்தேவன்.

"குழந்தைப் பிராயத்தில் நான் படுத்துத் தூக்கும் போது சில சமயம் திடுக்கிட்டுக் கண் விழித்துக் கொண்டேன். அப்போது ஒரு பெண்ணுலாம் என் முகத்தினுள் குளித்து என்னைக் கண்டொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் காண்பேன். நான் உன் விழித்ததும் அந்த உருவம் மறைந்து விடும். எனக்கு இது அதிசயத்தை ஆம் அச்சத்தை ஆம் அளித்து வந்தது. கண்ணாடியில் என் முகத்தைப் பார்த்துக் கொள்வதில் எனக்கு அப்போதிருந்து ஆசை நிரம்ப உண்டு. ஆகையால் என் முகத் தொற்றம் என் மனத்தில் தன்மையப் பதிந்திருந்தது. நான் தூங்கும் போது என்னைக் குளித்து உறும் பார்த்த உருவம் என்னைப் போலவே இருப்பது பற்றி விபத் திடுக்கிடுகிறேன். என் முகமும் என்னை உறும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த உருவத்தின் முகமும் ஒரே மாதிரி இருக்கும். கூடு விட்டுக் கூடு பாய்வுது பற்றிய கதைகளை நான் கேட்புக்குத்தான். என் உயிரே என் உயிரை விட்டுப் பிரித்து தனியாக மேலே தின்று என் முகத்தை உறும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறதோ என்று சந்தேகப்படுவேன். சில சமயம், நான் இறந்து போய் விட்டேனோ, படுத்திருப்பது என் உயிரற்ற உடம்போ என்று எண்ணித் திடுக்கிடுகிறேன். இதெல்லாம் உண்மையாக நடப்பதா, கனவில் நடப்பதா, அல்லது என் மனம்

பிரண்மபா, எனக்குச் சித்தக் கோவாறு ஏற்பட்டு விட்டதா என்பதெல்லாம் எனக்கி வேதனைப்படுவதில்லை. எனக்குப் பிரபலம் வந்த பிரேது, அப்படி நான் கண்டதெல்லாம் உண்மையான தோற்றமேதான் என்று பல காரணங்களினால் எனக்கு நிச்சயமாயிற்று. முக்கியமாக, கந்தர சோழர் என்னைப் பார்த்து அடைந்த குழப்பத்தைக் கவனித்து அந்த நிச்சயம் அடைந்தேன். வேறு பல அறிஞர்களினாலும், ஆறுவார்க்கடியாள் சில சமயம் தவறிக் கூறிய வார்த்தைகளினாலும், என்னைப் போன்ற உருவம் படைத்த என் அன்னை ஒருநாள் இருக்க வேண்டும் என்று நிச்சயம் அடைந்தேன். அவரை ஒரு நடனவ பார்க்க வேண்டும், அவருடைய மயுறியை படுத்து விடப் பிடி வேண்டும் என்று என் உணர்வில் தாபம் குடிக்கொண்டது. ஐயா! இவ்வு நாயகன் கூறிய வார்த்தைகளினால் அந்தத் தாபம் பன்மடங்கு அதிகமாகி விட்டது. என்னை என் நாயகரிடம் தீர் அழைத்துப் போவ தாகிர்த்தால், என் பழிவாக்கும் நோக் கத்தை விட்டு விடுகிறேன்! இந்தப் பாண்டிய குலத்து வானை உயிர்மீட்டுப்போதே கொடுத்து விடுகிறேன்!" என்று விவரிக் கொண்டு கூறினான் நத்தினி.

வந்தியத்தேவன் சித்தனைவிட ஆழ்ந்தான். "இது என்னை வம்பு? இவ்வு கொட்டப் பூதம் புறப்பட்டு விட்டதே!" என்று எண்ணினான்.

மணிமேகலை "ஐயா! நானும் தகவனை வேண்டிக் கொள்கிறேன். அக்காவின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி கவப்பதான வாக்குக் கொடுக்கக்" என்றான்.

வந்தியத் தேவன் மிக்க தங்கத்தூதன். "என்னால் முடிந்தால் பார்க்கிறேன்!" என்று சொன்னான்.

"அப்படியானால், உடனே நாம் கிணறு வேண்டும். ஆதித்த சிகரணி இங்கு வரு வதற்குள் கிணறு விடவேண்டும். இக் கிருத்து எப்படியு புறப்பட்டுக் செல்வது? வானம் வழி அபாபகரமானது, எந்நேர கத்த மாறலும் சிகரனையும் வந்தாலும் வரு வார்க்க!" என்றான் நத்தினி.

"வேட்டை மண்டபத்துக்குள்ளிருக்கும் கரங்கப் பாறை வழி வாக அழைத்துப் போகிறேன், வாருங்கள்!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"அக்கா! நானும் வந்து விடுகிறேன். என் னையும் அழைத்துப் போங்கள்!" என்றான் மணிமேகலை.

நத்தினி அதைக் கவனிக்காமலே, "வேட்டை மண்டபத்துக்குள் போக நான் விருப்பமில்லை. ரவிதாஸனும் அவனுடைய 'ஆட்டாளும்' தம்மை உயிரோடு விட மாட் டார்கள்..." என்றான்.

"அய்யாணி! தக்கன் கூடையில் உன் ன வானை மட்டும் என்னிடம் கொடுக்கன். அவர்கள் நானு போனாயும் நான் சமாளித் துக் கொள்கிறேன்!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"வேட்டை! அதனால் பல சகச டக்கன் உண்டாகும். மணிமேகலை! இக் கிருத்து கொளியேறுவதற்கு வேறு வழி ஒன்றும் இல்லையா?" என்று கேட்டான் நத்தினி தேவி.

மணிமேகலை யு கு வ த் த த தெரிந்துக் கொண்டு சிறிது யோசித்தான். "அக் க ரி! எனக்கு வேறு வழி இருப்ப தாக உ ப் தெரியவில்லை.

ஆனால் இவ்வரைய வேளம் கன், முன்னொரு சமயம் இவர் இந்த அழை விளக்கு மாயமாக மறைத்து போனார். எப்படியு போனார் என்று தெருக்கன்!" என்றான்.

நத்தினி வந்தியத் தேவன் முகத்தைப் பார்த்தான்.

வந்தியத் தேவன், "ஆம், அய்யாணி! வேறு ஒரு வழி இருக்கிறது. நற்செயலான அதை நான் கண்டு பிடித்தேன். ஆனால் அதன் வழியாகப் போவது எளிதன்று. மக்களுக்கு மக்க, மாடத்துக்கு மாடம் தானிக் குதிக வேண்டும். அப்படிமம் மயில் ஏறியும் குதிக வேண்டும். தக்கனாக முடியுமா என்று சந்தேகிக்கிறேன். அதைக் காட்டிலும் பந்திர வாதனைமயம் அவனுடைய ஆட்டனை யும் ஒரு கை பார்த்து விட்டுக் கரங்கவழி போவது எளிது!" என்று சொன்னான் வந்தியத் தேவன்.

அப்போது மணிமேகலை, "ஐயோ அவர்கள் வருகிறார்கள் போகிறார்களே!" என்று திடுக்கிட்டதுக் கூறினான்.

இருவரும் உந்துக் கேட்டார்கள். ஆம்; அப்போது அரண்மனை முன் கட்டிலிருந்து அந்த அறைக்குக் வாரோ வரும் காணாத் சத்தம் கேட்டது.

"ஐயா! சீக்கிரம் வேட்டை மண்டபத்துக் குள் போய் விடுங்கள்!" என்றான் நத்தினி தேவி.

"மறைத்து கொள்ள எனக்கு வேறு ஒரு தக்க இடம் இருக்கிறது. தேவி! அந்த வானை இப்படிக் கொடுக்க!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

நத்தினி அவனிடம் வானைக் கொடுப் பதற்காக அதை முன்னால் நீட்டினான். அப் போது அவனுடைய கைவழி, வான தளர லில் விழுந்து, ஐயானை கன் கனை வெள்ளும் ஒளியை எழுப்பியது.

(தொடரும்.)

மான்டீச் சாத்தி

வாடகை வீட்டில் குடியிருந்த போது கூட எனக்கு இவ்வளவு வருத்தம் தெரியவில்லை. வாயைக் கட்டி, வயிற்றைக் கட்டி சிறுகச் சிறுகச் சேர்த்த பணத்தில் புறநகர்ப் பகுதியில் இருந்த 'அலமேலு நகரில்' ஒரு வீட்டை வாங்கி நான் கால்வைத்த வேளை, என் நிம்மதி காணாமல் போனது.

காரணம்... வேதொன்றுமில்லை. ஒரு குப்பைத் தொட்டி! சாதாரணக் குப்பைத் தொட்டி! சிதிலமான அந்த சிமென்ட் ஃபைப் சதா என் சிந்தனையைக் குடைந்து மனதைச் சிதறடித்துக் கொண்டிருந்தது.

அலமேலு நகருக்குக் குடிவந்து சரியாக நூற்பத்தாராவது மணி நேரம். என் தர்ம பத்தினி வாகனில் இருந்து அபயக்குரல் கொடுக்கவும், நான் தூக்கம் விலகாத கண்களோடு வெளியே வந்தேன்.

கோலப் பொடி டப்பாவுடன் கோபமாக நின்றிருந்தவன், "பார்த்தீங்களா இந்த அழியாததை?" என்று மெதுவாகத்தான் கேட்டான். அதற்குள் பக்கத்து வீட்டு ராய் எச்சில் துப்பும் சாக்கில் நிதானமாக எட்டிப் பார்த்தார். எனக்கு எரிச்சலாய் இருந்தது.

"என்ன ஜாஜு! காலங்காத்தால கத்திக் கட்டு...?"

"நல்லாப் பாரும்மோ, நமக்குக் கோலம் போட இடம் இருக்கா! இப்பத்தான் கூட்டிட்டுப் போனேன். அதுக்குள்ளே அடுத்த வீட்டிலே இருந்து குப்பைகள் வந்து இறைஞ்சு கிடக்கு..."

"வீடு ஜாஜு! அவங்கவிட்டு நிதானமாகச் சொல்லிக்கலாம். இந்தக் குப்பைகள் எல்லாம் காத்திலே பறந்து வந்திருக்கும். கூட்டி எடுத்து, அதோ அந்தக் குப்பைத் தொட்டியிலே போட்டுடேன்..."

"அதை அவங்களே செஞ்சிருக்கவாபே... எதுக்கு இப்படி ஒதுக்கி வைக்கணும்? ஒதுக்கி வச்சா, காத்து வாரிக்கிட்டுத்தான் வரும்."

ஜாஜு முணுமுணுத்தபடி கூட்ட ஆரம்பிக்கவும், நான் குப்பை எடுக்கும் தகராழத்தைக் கொண்டு வந்தேன். முந்ததை நிரப்பி என்னிடம் நீட்டிய ஜாஜு, "நீங்களே

இதைக் குப்பைத் தொட்டியிலே போட்டுட்டு வந்துடுங்கனேன்," என்று கொஞ்சவாகக் கொஞ்சவும், மனைவியின் அதிகாலைக் கொஞ்சலில் களைந்து போன அப்பந்தக் கணவனாய் நானும் முறத்தோடு குப்பைத் தொட்டியை நோக்கி நடந்தேன்.

நான்கு வீடுகள் தள்ளிக் குப்பைத் தொட்டி சர்வ அலங்காரமாய்ப் பளிச்சென்று காண்கிரீட தூண் போல நின்று கொண்டிருந்தது. சுற்றிலும் படு சுத்தம். பேருக்குக் கூட ஒரு குப்பை இல்லை. எனக்கே ஒரு திமிடம் போரணையாகத்தான் இருந்தது. இது

குப்பை போடும் தொட்டியா, இவ்வை குவிக்கும் தொட்டியா என்று!

கையில் முறத்தோடு தான் போவதைத் தம் வீட்டு யானையில் தின்றபடி பாத்துக் கொண்டிருந்தார் டேனியல். மெலிதாகப் புன்னகை செய்தார் புகை வறியும் உதட்டோடு! மறுவுன் அப்போதாவது தடுத்திருக்கலாம்! அப்புறம் எப்படி அடுத்தவர் தரிமசங்கடத்தைத் தாராளமாகப் பார்த்து ரசிப்பது?

தான் குப்பையைக் கொட்டி விட்டுத் திரும்பவும், டேனியல் சட்டென்று பதற்றம் முகத்தில் படர்ந்து விசிய, "குப்பையை அந்தத் தொட்டிக்குள்ளேயா போட்டீங்க?" என்றார். ஏதோ, "தீங்களை தெருப்பு வச்சீங்க?" என்ற தொனியில்.

எனக்கு உடம்பெல்லாம் எரிந்தது. "குப்பை கொட்டத்தானே அதை வச்சிருக்கு?"

டேனியல் செயற்கைத் தலிப்போடு, "என்ன ஸார் இப்படி செஞ்சிட்டீங்க...? இந்த வீட்டு ஆறுமுகம் சரியான முரடன் ஸார், தெரியும் இங்கே... சாராவக் கடை வந்திருக்கான்..." என்று கைகளைப் பிணைத்தார்.

"அதுக்கும் தான் குப்பையைக் கொட்டி எதுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"என்ன ஸார் இப்படி கேட்கறீங்க? இதுவே சாராவது குப்பை கொட்டறாங்கா? தீங்கதான் செஞ்சிருக்கீங்க."

எனக்கு உள்ளுக்குள் கொஞ்சம் உதறலாய் இருந்தாலும் அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல், "தொட்டிக்கு இருந்தாக் கொட்டத்தானே செய்வாங்க," என்று

அனட்டியமாகக் கொல்லி விட்டு நகர்த்தேன்.

அதோடு எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டு தான் ஆயிஸ் போய் விட்டாலும் என்னால் அதை வினாடி கூட நிம்மதியாக

வேலை பார்க்க முடியவில்லை. அடிக்கடி ஆறுமுகம் ஜாபகத்தில் குதித்து ஆட்டி வைத்தான். அவன் எப்படிப்பட்ட ஆனோ என்னவோ! நான் இங்காத போது வந்து ஊட்டா செய்தால் ஜாஜா எப்படி மொலிப் பாக்?

இனி பொறுக்க முடியாது என்ற நிலை யில் பரிசீலனை போட்டு விட்டு முன்னா ளேயே சென்றி விட்டேன். விட்டை தெருக்க தெருக்க வலிந்றைப் புரட்டியது. நான் எந்நி பார்த்ததைப் போலவே. என் விட்டின் முக் காக் சிறு கூட்டம். ஜாஜா உன்னை நின்று முக்காக் உதிர்ச்சிக் கொண்டிருந்தான். என் னைப் பார்த்ததும் வேகமாக ஓடி வந்து. "கேட்டவர்களா, நான் குப்பை கொட்டக் கூடாதாம்!" என்றான்.

நீதிமெல்லாம் அங்கைத் தலும்பேறிவ. அட்டைக்கி முகமும். ஆட்டுக்கிடா மீசை யுமாக, மோட்டாவாக ஓர் ஆன் துக்கியை மடித்துக் கட்டிக் கொண்டு முன்னாக் வந்து ஓடி ஓடுக என்னைப் பார்த்தான்.

"ஓகோ... நீதான் அந்த ஆனா?" உருவத்தைப் பார்த்தாயே எதற்கும் துணித்தவனாகத் தெரிந்தான். எனக்கு வேலாகப் பயம் எட்டிப் பாரிக்க. மென்று விழுகிறேன்.

ஓதோ புச்சா வந்திருக்கிறேன்னு பாக்க நேன்... இக்கவேன்னா நடக்கறதே வேறே... உன் பூட்டுக் குப்பையைக் கொட்ட என் பூட்டு வாசல்தான் விடைச்சது?"

"வாசலிலே கொட்டினியே... குப்பைத் தொட்டியில்தானே..."

"இக்க இடத்துவயாராவது அக்கே வந்து குப்பை கொட்டறாக்களா? நீ மட்டும் என் னாகவா உசத்தி? தொட்டியிலிவா கொட் டினே... உன்னைத் தொறந்து பாரு..."

பார்த்தேன். அநிர்ச்சிவாக் பதறிப் பீக் 'வாக்கினேன். ஆறுமுகத்தின் விட்டுக்கு எநிரே இருந்த குப்பைத் தொட்டி. நிரம்பி வுதித்து. கற்றிலும் குப்பைக் குன்று போல உருவாகி, விட்டு வாசலில் பாதிமையக் கெளகரம் செவ்நிறுத்தது.

அடப் பாலிணா, நான் ஒரு முதல் குப் பையைக் கொட்ட ஆரம்பித்து வைக்க. அதனேயே சாக்காக வைத்து அத்தனை யோரும் அநிலேயே குப்பைகளைக் கொட்டி ஒழுகடித்து விட்டு, இப்போது ஒன்றுமே செய்வாத அப்பாலிகளைப் போல மெனை மாக வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக் கிறார்கள். ஆரம்பித்து வைத்தபாவத்துக்கு இதோ நான் ஆறுமுகத்திடம் வாக்கிக் கட்டிக் கொள்கிறேன்!

இந்தப் பிரச்சனையை அப்படியே விட்டு விட எனக்கு இஷ்டமில்லை. என்னோரை யும் அக்கேயே இருந்து வைத்துப் பேசி னேன். ஆறுமுகத்தையும் விடவில்லை. நான் எந்தத் தீர்வை எடுத்து வைத்தானும்

யாராவது ஒருவர் அதற்கு முட்டுக்கட்டை போட, பிரச்சனை முடியாமலே பொழுது தீண்டது.

கடைசியில் அந்தக் குப்பைத் தொட்டி ஒவ்வொருவர் விட்டுக்கு முன்பும் வைக்கப் பட வேண்டும் என்றும், நகராட்சியில் குப்பை வாரி வந்து குப்பைகளை வாரிச் சென்ற பிறகு குப்பைத் தொட்டி அடுத்த விட்டுக்கு இடம்பெயரும் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இதற்குக் கூட எதிர்ப்புக் கிளம்பி இருக்கும். அநேகமாக ஆறுமுகம் இதற்கு ஆதரவு தெரிவித்ததால் என்னோரும் அடக்கி விட்டார்கள்.

அதோடு முடித்தா? முதலில் யார் விட்டுக்கு எநிரே தொட்டி வைப்பது என்று பிரச்சனை. ஒரு மணி நேரம் அல்லாடியது. ஒருவர் கூட இந்த முதல் மரியாதைக்கு ஒப்புக் கொள்ளாததால், நானே இதையும் ஆரம்பித்து வைக்க வேண்டிய அவநிலை ஏற்பட்டி.

இரண்டோ இரண்டாக் குப்பைத் தொட்டி என் விட்டுக்கு முன்பாக இடம்பெயரவும், ஜாஜா எந்த விடுபவன் போல என்னைப் பார்த்து முகம் நிரப்பிக் கொண்டு போனான். நான்கடுத்து நாட்கள் அவன் என்னிடம் சரியாகக் கூடப் பேசவில்லை.

ஆனால் குப்பைத் தொட்டி மட்டும் தானொரு மெனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாக, வலிது விக்கிக் கடைசியில் குப்பைகளுக்கு தருவே குன்றிமணிவாகக் காணாமல் போனது. நகராட்சி குப்பை வாரி வந்தபடியுக்கலை. வாரம், தவறினால் பதி னைந்து நாட்களுக்குத் வந்து விரும் வாரி. மாசக் கணக்காகியும் வரவில்லை. என் விட்டுக்கு முன்பாகக் குப்பை மலை உருவாகி, தூர்தாற்றம் கிளம்பி, கடைசிய் ஹால் வரை எட்டிப் பார்த்தது. நெளம், பூரானும் எக்கவைத் தேடி வந்து குரவம் விசாரித்தன. பாய்பு மட்டும்நான் பாக்கி.

எனக்கு, 'ஏண்டா இங்கு வந்தோம்,' என்றாவி விட்டது. ஜாஜாவோ 'வாடனை விடு பாருக்க' என்று அழுவே ஆரம்பித்து விட்டான். நானும் நகராட்சிக்குச் சென்று ஜாபகப்படுத்தி தடைவாய் நடந்து நகரித்து போனேன்.

ஆறுமுகத்தான் கடைசியில் அந்த ரகி வத்தைச் சொன்னான். "உக்கணைப் பார்த்தா பாவமா இருக்கு ஊர். இக்கே இருக்கறவனுக்கே எத்தனில்வ காரியத்துக்கும் ஒன்னு கேர மாட்டானுங்க லாடர். நன் வரைக்கும் தொத்தரவு இல்லாமப் பாத்துக்கு லாஜுக்க. அடுத்தவன் ஒன்னுவ ரத்தம் வடிஞ்சாக் கூட விட்டுக்குள்ளே அடைஞ்சக் விட்டு ஐக்கை வலிவா வேடிக்கை பாரிப்பா ளுக்க. அடாவடித்தனம் ஒன்னுக்குத்தான் கொஞ்சம் அரைஞ்ச குடுப்பானுக்க. எவ்வாவது என் கைவிலே மோதறானுக்

கனா பாரும்...'' என்றாள்.

கற்றுப்படித்திருக்காதாரத்தையே படித்திருக்கிற அணியும் இந்தப் பாடத்தைப் படித்தவர்களிடமா வெளிப்பட வேண்டும்? எனக்கு ஆயேசமாய் இருந்தது. என்ன செய்வது!

என் சொந்தச் செலவில் ஆன் வைத்துக் குப்பைகளை எடுத்து, என் வீட்டு வாசனையில் கந்தமாகிக் கொண்டேன். மறக்காமல் அந்தக் குப்பைத் தொட்டியையும் தூரமாகக் கொண்டு போய் ஒரு மூலையில் போட்டேன். அதற்காவது யாரேனும் மூக்க விட்டார்களா உறுதியில் எதுவுமே நடக்காததைப் போல வழக்கப்படி குப்பைகளைக் கூட்டித் தந்தம் வாசலில் ஒதுக்க ஆரம்பித்தார்கள். இப்போது எங்கள் குடியிருப்புக்கு யாராவது வந்தால் கூடக் குப்பைகள் மீது தாள் நடக்க வேண்டும்...

ஆதலால் ஓர் போய் விட்டு ஒரு வாரம் ஆகிற்று விட்டுக்கு வந்த எனக்கு, அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. எவ்வோருடைய வாசனையும் படிக்காமல் இருந்தது. மருத்துக்குக் கூட ஒரு குப்பை வேண்டுமோ உறுதியும்.. என் மனைவி கூட விட்டு வாசலில் மூலையில் தப்பையில் பின்னிய குப்பைக் கூடை ஒன்றைப் பெரிதாக வைத்திருந்தாள்!

தான் மனைவியை நிற்பதைப் பார்த்த தூண்டுவித்தபடி உள்ளே போய் ஒரு அச்சடித்த இன்வண்டி வெட்டைக் கொண்டு வந்து விட்டேனாள். யாரோ 'கற்றுப்படிக்க காப்பு மையம்' என்ற அமைப்பிலிருந்து 'கூடப்' அடித்து அனுப்பி இருந்தார்கள்.

ஆகா, இந்த வகுடம் உங்கள் 'அலமேனா தகனா' எங்கள் மையம் தந்து எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அடுத்த மாத இறுதியில் நாங்கள் சோதனைக்காக வரும் போது, கந்தமாக வைத்திருக்கும் மூன்று விடுகளைத் தேர்ந்தெடுத்து முறையே ரூபாய் 3000, 2000, 1000 பரிசு வழங்கி, மேற்கொண்டு கற்றுப்படிக்க கந்தத்தைப் பேனிக் காக்க வழிமுறைகள் சொல்லுவோம். தலைகூர்ந்து தாங்கள் ஒத்துவருக வேண்டுகிறோம்.

"இந்த வெட்டர் எல்லாருக்கும் வந்திருக்கு" என்றாள் தூண்டு.

பார்த்ததில், எவ்வோருடைய விட்டு வாசனையும் அவரவர் வசதிக் கேற்பப் பிரம்புக் கூடை, சிமென்ட் பைப், மரப்பெட்டி, டிரம் என்று குப்பைக் கூடைகள் வரிசையாக நின்றன. எவ்வோரும் அக்கறையாகக் குப்பைகளைப் பொறுக்கித் தொட்டியில் போட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அதைப் பார்த்தும் போது ஆனாகுகொரு குப்பைத் தொட்டியை முதுகில் சுமப்பது போல எனக்குத் தோன்றியது.

தான் மெய்ஸ்ச்சித்துக் கொண்டேன். இனி இரண்டு மாதங்களுக்கு இந்தக் 'குப்பை' பிரச்சனை இல்லை!

வெள்ளக்காரன ஒரு பிள்ளைக்குப் பெப்பசிக் கருட்டி அதையே துப்பாக்கி போல் காட்டி பதிலாது நடவடிக்கையில் ஓங்காதவிரம் படித்து வரை கொள்ளை அடித்திருக்கிறார் என்னைப் கொள்கிறாய். இந்தச் சம்பவங்கள் வண்டலில் நடத்திருக்கிறது!

— வி. ந. முத்துராம்.

"தவையிடுவதில் வந்த லாப பின்னை, எமையம் அறையியே என்ன செய்வதா?"

"அதை ஏன் கேட்கிறீர்கள்? கனக்கு புரையாடலாகிவிட்டது! ஐக்கிரி வட்டத்துக்கு விட்டம் எவ்வளவு என்று அளந்துக்கிட்டிருக்காரு!"

அம்மா: சீது... என்னடா அழுக்க? என்னென்ன நேக்கக்க வாடா!

கு- நட்சத்திரம்: அதுக்கு என் 'கு'ப்பை அனுப்பறேனா!

— 'தூசிபாய்'

வல்லமை

சென்ற வாரக் கதை...

வித்தனா ஒரு புதுவயப் பெண். பெண்கள் பூ வைத்துக் கொள்வது உடப் பெண்ணுமாதல் தனதில் ஒம் அக்கமே என்று நினைப்பான். ஒரு நாள் தம் தாய் ஆனாரோடு வைத்து விட்ட பூச்சாத்தா. ஆயிப் போகும் வழியில் தென்பட்ட குப்பைத் தொட்டியில் எடுத்துப் போடுகிறான்...

2

என்னைக்கெல்லாம் அம்மா பூ வைத்துக் கொண்டுக் கொடுகிறாளோ, கடைய வரை தலிர்ந்து விடுவான் வந்தனா. மீறி எப்போதாவது அம்மாவே பிடிவாதமாக வைத்து விடும் போது, அப்போதெல்லாம் இப்படித்தான் வழக்கமாகச் செல்கிறான்.

இது அண்ணன் கோபிக்கு மட்டும் தெரியும். சொல்லியிருக்கிறான். புரிந்து கொள் யிருக்கிறான். அம்மாவிடம் வாரும் செய்வ முடியாது. செய்வதில் பிரயோஜனமில்லை. பிறவிக்குடனுக்கு, நிறம் என்றால் என்ன என்று, எத்தனை மணி நேரம் வினக்கினா றும் புரியாது. அப்படித்தான் அம்மாவும் புரிந்து கொள்ள மாட்டான். அல்லது புரிந்து கொள்ள மறுப்பான். ஆனால் அம்மா புரிந்து கொள்ளவில்லையே என்று கோபப் படுவதில் அர்த்தமே இல்லை. அவன் வேறு தலைமுறை! அவளுக்கு வேறு வளர்ப்பு முறை.

பூ வைத்து விட்டு என்ன சொன்னான்?

"மகாலக்ஷ்மி மாநிலி இருக்கே..."

மகாலக்ஷ்மிவை யாரும் உற்றுப் பார்க்கப் படுவதில்லை. மனித லக்ஷ்மிவை உரலியே பார்க்கப் பார்க்க.

தலைக்குப் பூ வைத்துக் கொள்வது அவன் தாரம். ஆனால் என்ரு அது ஒரு வகையில் அபத்தம். என் தலையில் பூ. நான் பார்க்க வனா? யார் யாரோ பார்க்கு ரசிப்பதற்கு நான் செலவழித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமா?

பூ - பார்க்க வைக்கிற சமர்சாரம். 'என்னைத் திருமீர்ப் பா' என்று ஓர் அழைப் பிதழைச் சுமந்து கொண்டு, நான் ஏன் நடக்க வேண்டும்?

பூ - அழகான விஷயம். மென்மையான விஷயம். அதை வைத்துக் கொள்ளும்பெண் ணும் அழகானவளாம். மென்மையான வளாம். அழகை அழகு சூட்டிக் கொள்கிற தாம். கை தட்டலுக்காகப் பாடின கவிஞர்

கன் தெஞ்சைத் தொட்டுச் சொல்லுப்தும். ஒப்பிட இன்னும் விஷயங்கள் இல்லையா?

■ - திரிதரயில்லாதது. தற்காலிக மலர்ச்சி. பிறகு வாயடல். பெண்ணே நீயும் அப்படித்தான். உன் மலர்ச்சியும் தற்காலிக மானதுதான். உபயோகம் முடிந்ததும் வாடின பூ சாக்கடைதில். பெண்ணே, உன்னையும் உபயோகம் முடிந்ததும் அப் படித்தான் விசிறிறோம். இப்படி விட்டுப் போனவற்றை, யார் பாடுவதாம்?

"எனக்குப் பங்களை வேணாம். ஊர் வேணாம். நகர வேணாம். புடைவை வேணாம். பருஷன் கையால ஒரு முழப் பூ போதும்."

சினிமா வசனத்திற்குக் கண்ணீர் சொட்ட உட்கார்த்திருக்கும் உட்டத்திற்கு, 'அதென்ன பருஷன் கையால்?' என்று யோசிக்கத் தோன்றியிருக்கிறதா?

அப்பின் அகடயாளமா. இல்லை ஊர் வத்திற்கான கைபூட்டலா? அதென்ன

தாராயோ?

புருஷன் எவ்வாறு? என்னத்துக்காக இந்தக் கிணுக்குப் பிடித்த சென்ட்ரிமென்ட்? ஒன்று மில்லாததையெல்லாம் பெரிதுபடுத்தி விட்டார்கள். பெரும்பாலும் யாருமே கேள்வி கேட்பதில்லை. கேட்பதற்குக்கிடும், கேள்வியை யோசிப்பதேயில்லை.

ஒத்தாற விரலில் டீஸைத் தூலை நெருக்கமாகச் சுற்றிச் சுற்றி வர, ஒரு கட்டத்தில் விரல் மரத்துப் போய் விடும். நிறுது ஓய்வு கொடுக்கப் பிரிக்கப் பிரிக்க, கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் உணர்வு வரும். அப்படி பெண்ணைச் சுற்றின சம்பிரதாயங்கள் ஒரு கட்டத்தில் ரத்த ஓட்டத்தையே நிறுத்திவிடுக

றது.

உடன்கட்டை ஏறும் சதி தடை செய்யப் பட்ட போது, ஒரு சுற்று பிரிக்கப்பட்டது. பால்ய விவாகம் தடை செய்யப்பட்ட போது, மற்றொரு சுற்று, விதவைகளைத் தலைவை மழித்து, கட்டாயத் துறவறத்திற்குத் தள்ளின வழக்கு மாறி, விதவைத் திருமணங்கள் ஆதரிக்கப்பட்ட போது, இன்னொரு சுற்று. வேலை வாய்ப்பு, பொருளாதார உரிமை என்று சுற்றுக்கள் பிரிக்கப் பட்டுக் கொண்டேயிருந்தாலும், இன்னும் பெண் என்னும் விரலுக்கு, முழு உணர்வு திரும்பவில்லை என்பதே நிதம். இன்னும் பிரிக்கச் சுற்றுக்கள் பாக்கிவிருக்கின்றன.

இதையெல்லாம் அம்மாவிடம் பேச முடியாது.

ஊத்தனா சித்தனையோட்டத்தைத் தடை செய்து விட்டு, கரங்கப் பானதின் மறு மூலையில், படிக்கேறியதுமே, எதிரே இருந்த பெரிய புல மாடி காமப் பக்கல் கட்டடத்தை நோக்கி நடந்தான்.

அதில் செருப்புக் கடை திறந்து, வெளர் மணந்தது. ரெடிமேட் கடை திறந்து, ஹாட் கர்களில் கவுன் மாட்டித் தொங்க விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஷோ கேஸ் பொம், கைப் பைபன், உடை மாறியிருந்தான். கட்டடத்தின் உள்ளே, மாடிப் படிக்களை அடைபுழுள், ஓர் ஆடியோ கேஸ்ட் ரெக்கார்டிங் சென்ட்டரில், சித்ராவும் மனோவும், காதல் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு டைப்ரைட்டர் கம்பெனியின் சர்வீஸ் சென்ட்டரில், ஊதுபத்தி கொளுத்தி, நாணயங்கள் கொட்டும் லஷ்மி படத்தின் மூலையில் செருகியிருந்தார்கள்.

படிக்கள் ஏறினான். வணைவு திரும்புமுன் உள்ள, பெரிய கவரில், ஓய்வொரு மாடியிலும் உள்ள நிறுவனங்கள், தங்கள் பெயர்களை எழுதி, 'செல்லும் வழி' என்று அம்புக் குறி போட்டு, கலி கலராய் எழுதியிருந்தார்கள்.

முதல் மாடியில், அந்தச் சினிமா டிஸ்ட்ரிபியூஷன் கம்பெனியின் அலுவலகத்தைக் கடந்த போது, கழுத்து முடிய பனியன் அணிந்த அந்த இளைஞன், அவனுக்காவே காத்திருப்பதும் கீழுதட்டை சுரப்படுத்திக் கொள்வதும் ஓரக் கண்களால் பார்க்க முடிந்தது. "ஹலோ," என்றான் அவன்.

வந்தனா பதிலுக்குப் புன்னகை மட்டும்

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

எட்டிடர்: "என்ன சாதி இது? நோக் எழுதிட்டு, ஒரு பக்கம் ஏதோ எழுதி இணைச்சிருக்கீங்க!"

எழுத்தாளன்: "அந்தக் கிளக்கம்மாங்க!"

— ஆக, வந்ததெல்லாம்.

நத்து விட்டுக் கட்டதான். ஒருமுறை அரை வரிவரை எதிர்ப்பட்டு, கடை என்ன? என்று கேட்டு வந்ததாயிற்று. இன்னொரு முறை, 'ஏன் நடந்தே வரீங்கள், வீடு பக்கம் தியானமா?' என்று விசாரித்தாயிற்று. அடுத்த கட்டமாக, ஏதாவது ஒரு நாள், அவன் எதையாவது நெக்கி, மடித்து, நடுங்கும் கிரங்கனாக நீட்டத்தான் போகிறான். அன்றைக்கு இருக்கிறது கச்சேரி.

முதல் மாடியின் கடைசியில், ஒரு பெரிய ஹால் முழுக்க அடைத்துக் கொண்டிருந்தது 'குப்தா சர்ஜிகல் எக்ஸ்ப்ரெமெண்ட்', வந்தனா பார்ட்டைமாக வேலை பாரிக்கும் இடம், தியாயமாக, அது கடைதான். பிரம்மாண்டமாக கடை, பதிகெட்டு ஹழிவர்கள், கண்ணாடி போட்ட சோர் கேஸ்கள், பல டாக்டர் நம்மை உட்கார் வைக்கிற ஸ்பெஷல் நாற்காலி முதல், ஹலி போடும் நீயும் வரை, மருத்துவத் துறைக்குத் தேவைவரான அத்தனை உபகரணங்களும் உண்டு. ஆப்பரேஷன் தியேட்டரில் இருக்க வேண்டிய கருவிகள், கைபுறங்கள், தரம்புகள், செவற் றைக்காய், ஆக்ஸிஜன் சிலிண்டர், இன்னும் எத்தனையோ கருவிகள்.

அது மோகன் குப்தாவின் தனி நிறுவனம். அவன் கொள்ளுத் தாத்தா ஆக்டிரா விளிருத்து இங்கே வந்து, வட்டிக் கடை வைத்துச் செழித்து, அடுத்த தலைமுறை கையில் தொழில்கள் மாறி, மோகன் குப்தா பார்மஸிஸ்ட் கோரிங் படித்து, முதலில் மருத்துக் கடை வைத்துப் பிறகு விசுவாக இலிய இறங்கி, இன்று பெரிய பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளுக்குக் காண்டிராக்ட் எடுத்தல் சம்பளம் செல்கிறான். அவனுக்குக் கடை யில் நடக்கும் விவாபாரம் என்பது, ஒரு கொகை. ஒரு தானைக்குப் பத்துப் பேருக்கு மெய் வர மாட்டார்கள். ரெய்சன் டீட்டி யுயல் இரண்டு பேர் துடியாய்ச் சத்யவாசிகள். தமிழ்நாடு, கேரளா, ஆக்டிரா என்று இரித்து. ஆர்டர்களைக் கொண்டு வந்து கொட்ட இங்கே சதா பேக்கிங் நடத்து கொண்டேயிருக்கும். ஒரு வகையில் இது

கடை. ஒரு வகையில் இது கோடகம்.

இதில் கணக்கெழுதி, வெட்டஜரில் போஸ்ட்டுய்க் செய்து, ஆர்டர் டைப் செய்து, இவ்வாய்க் போட்டு, பேக்கிங் கமிப் எழுதி, கஸ்டமர்களுக்குத் தபால் டைப் செய்து... இதுபோன்ற அலுவலக வேலைகளை மட்டும், காலை ஒன்பது முதல், மதியம் ஒன்று வரை, பார்ட்டைமாகப் பார்த்துக் கொடுத்தல், வந்தனாவின் வேலை. துத்தாறு ரூபாய் சம்பளம்.

வித்தனா கடைக்கும் துறைத்த போது, மோகன் குப்தா சேர் கொன்னாமல் சைல பக்கவலிதும் பிதும்பி அமர்ந்து கொண்டு, தன் ஒன்று விட்ட சித்தப்பாவோ, பெரியப் பாவோ... ஒருத்தரை காஷியர் கம்மெனே ஹாக் தியலித்திருந்தான் - அவரைச் சந்தம் போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"வயசு ஏறிப் பேரவித்தேண்ட புத்தி கொஞ்சமாய்க் கம்மேது. ஆனந்தா பெடிக்கல் கக்கும் ஆனந்தி பெடிக்கல் கக்கும் வித்தி வாகம் தெலிவதா மிது? ஏலா என் பிராணனை வாங்குதிக் பெத்ததாய்னா? வாராடுக்கிற ரூபாய் வாங்கிட்டு வரச் சொன்னா வீடுநிக் கிற பேரய்க் கேட்டிருக்கீங்கனே. அப்புறம் சண்டைக்கு வராம ஏலி செல்த்துது?"

மோகன் குப்தாவுக்குத் தெலுங்கு கலக்கா மல் தமிழ் பேச வராதது. ஆங்கிலம் என்றால் இருந்த இழுப்புக்கு வரும் சதா பீடா சாப் சீட்டுப் பல் குத்திக் கொண்டே, போனில் வாரோடாவது பேசிக் கொண்டேயிருப் பாக், சிலிமா என்றால் கைத்தியம். ஓர் ஆங்கிலப் படம் விட மாட்டான். தாற்று நாற்பது ரூபாய்க்கு, சினாக் கில் டிக்கெட் வாங்கக் அஞ்சவே மாட்டான். தியூஸ் பெப்பரில் அவன் எந்தத் தியேட்டரில் என்ன படம் என்று பார்ப்பதைத் தவிர, மற்ற எதை யும் முழுமையாகப் படிக்க மாட்டான். அவனுக்கு இரண்டு குழந்தைகள். ஒன்று குண்டாய் அவனை மாநிரியே விவப்பாக இருக்கும். அவர்கள் கடைக்கு வந்து விட்டால், தன் பெத்த தாய்க்காவைக் காரில் அனுப்பி ஐக்கிரிம் வாங்கி வரச் சொல் வாள்.

"குட் மார்னிங் சார்" என்றான் வந்தனா. "ஏய்மா" என்று உடனே முகத்தில் கோபம் தனித்து. "சீது ஒரு போன் ஒச்சித்தே. தம்பர் குறிச்சேன்." துண்டுச் சீட்டை அவனிடம் நீட்டி விட்டு கிரார்சி என்று தன் கழல் நாற்காலியில் நிரும்பி, "பெத்த தாய்னா, போய் வேலையைப் பார்த்து, உங்களை வேலைக்கு வச்சிருக்கிறது என் தவிராத்தலு," என்றான். பெத்த தாய்னா தன் தரைத்த மிசைக்குப் சிரித்து விட்டு நகர்த்தாள். அவர் என்றைக்கும் கோபமடைத்ததெல்லாம்.

வந்தனா தன் கண்ணாடி பரப்பின் மெனையில் அமர்ந்து, புராயரில் கைப்

வையை வைத்தான். அந்த நம்பரைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

அழைத்தது கோபி. தோளப்பெட்டியில் தன் அலுவலகத்தில் இருந்து அழைத்திருக்கிறான். எதற்காக அழைப்பு என்பதும் அவளுக்குத் தெரியும்.

"சார், ஒரு போன் கொடுக்கிறேன்."

"லோக்கல் காலுக்கெல்லாம் ஒவ்வொரு தடவையும் தா பரிஷன் அட்கொத்தம்மா. சேகரோ, அன்னிக்கு வந்தான் சேம்ன்டாகல் ஆபீசர். எம்.டி.டி.ஓ. டெய்லிஸிலே இருக்கிற கொழுத்தியாபிட்டே பதிமீஷாது மாட்வாருத்தாடு தொக்க கொளு! வார் வீட்டு துட்டு?"

வந்தனா புண்ணைச் செய்து, ரிசைவ், "மிஸ்டர் கோபாவதிருஷன் பின்..." என்று காத்திருந்து, "என்ன சேபி, கூப் பிட்டியாமே!" என்றான்.

"ஆமாம், வந்து... நேத்து டென்ஷன் தாங்காம கொட்டிட்டேன். ஆனா தான் உன்னைச் சொல்வதை வந்தனா. பாதுவூக்குப் பட்டடும்னு நினைச்சித்தான் சொன்னேன். உன்னை ஹர்ட் பண்ணிடுச்சின்று நினைக்கிறேன். ஏன் காவலை பேசவே இல்லை எங்கிட்டே? என்னைச் சங்கடமாப் போச்சு. அதான் கேட்டுடவாழ்ந்து கூப்பிட்டேன். கொபா இருக்கியா தீ?"

"சேச்சே, என்னன்னா இது, உன் மேல என்னிக்காக்கம் தான் கொப்பப்பட்டிருக்கேனா? தான் எதையும் தப்பி எடுத்துக் கலைப்பா. நீ அன்னிக்காகத்தான் சொன்னேன்னு கூடப் புரிந்தக்காமலா இருக்கேன் தான்."

"இப்பத்தான் திம்மதியா இருக்கு. இன்னிக்கு ஏ.ஐ.ஆர்.ல ப்ரோக்ராம் இல்லையன்னாச் சொல்லு. எவ்வோருமா என்னிக்கு எதாக்கம் பிக்கர் போலாம்."

"ப்ரோக்ராம் எதுவும் இல்லை. ஆனா அரவித்தன்னு ஒரு தொழிவதியாபிட்டே ஒரு பேட்டிக்காக அப்பாரின்ட்மெண்ட் கேட்டிருக்கேன். இன்னிக்கு போன் செஞ்சி சொல்றேன்னார். என்னிக்கு வரச் சொல்லிட்டா, தான் வர முடியாது. அந்த போன் வந்ததும், தான் மறுபடி உன்னைக் கூப்பிட்டு உறுதியாச் சொல்றேனே..."

வயத்து விட்டுத் தன் வேலைகளில் ஆழ்ந்த வந்தனா - ஆவ் இந்தியா ரேடியோவில் பகுதி நேர அறிவிப்பாளராக, திவழ்ச்சி தொகுப்பாளராகச் செயல்படுவதுண்டு. உங்களுக்கு அன்பான மாதைய வணக்கம்

கணைச் சொல்லி திவழ்ச்சியைத் துவங்குவது வந்தனா! எனும் அ வ ள ி ன் குரல், ரேடியோ கேட்டிற வழக்கமுன்னவர்களுக்குப் பரிச்சயமான ஒன்று. பாடல்களை ஒலிபரப்புவதற்கு முன்பாக, ஒரு சில வரிகளில் அவன் சொல்லும் கமெண்ட்டுகளை ரசித்து, திறமைக் கடிதங்கள் எழுதினிருக்கிறார்கள். திறனாகனம், திறப்பட்டுப் பாடல்கள் பகுதியில் பரததிராசின் பாடல் ஒன்றைக் கண்டிப்பாக ஒலிபரப்பி விடுவான்.

தவிர பேட்டிகள், சிறு தாடகங்கள், உரைவாடகங்கள் என்று அமைப்பதும் உண்டு. இவன் ஆதரவாய்த் தயாரித்து எடுத்துச் செல்லும் சில ப்ரோக்ராம்கள், வானொலித் தென்று உன்ன சட்ட, திட்டங்கள் காரணமாகத் தேர்வாகாத போது மட்டும், சற்று ஏமாற்றமாக இருக்கும். மற்றபடி இது வந்தனாவுக்கு மிகவும் பிடித்தமான, உற்சாகமான, எடுபாடு காட்டும் விஷயம்.

டெலிபோன் ஒலித்து, மோகன்குப்தா எடுத்து, "போன் தீதம்மா" என்றான்.

வாங்கிக் கொண்டு, "ஹலோ, வந்தனா ஹியர்," என்றான்.

"தான் அரவித்த் பேசறேன், குட் மார்னிங்."

"குட்மார்னிங் சார்."

"கூடம் கேட்டிருக்கிறீங்க, இன்னிக்கு என்னிக்கு நாலு மணிக்கு தான் கிபீ. உங்களுக்குச் சொன்கிறப்படுமா?"

"நேர ப்ராபளம் சார். நாலு மணிக்கு தான் வரேன். உங்க வீட்டுக்குத்தானே?"

"இல்லை. என் ஆபீஸ் தெரியுமில்லை உங்களுக்கு?"

"தெரியும் சார். வரேன். தேவல்," என்றான்.

மறுமுனையில் ரிசைவரை வைத்த அரவித்த் திரும்பி மேஜை மேல் சாய்ந்து, அமர்ந்து, தன் சிவெட்டைப் பற்றவைத்துக் கொண்ட தன்பன் திருஷ்ணனைப் பார்த்தான். "கேட்டியில்லே? ஹோ, இன்னிக்கு அனுக மணிக்கு முன்னால தான் உன்னைட வர முடியாதுடா," என்றான்.

"வந்தனா!" என்றான் திருஷ்ணன். "ரேடியோவா பல தடவை கேட்டுருக்கேன். குரல் ரொம்ப ஸ்விட்டா இருக்கும். பார்த்துவிடும்-ஆதும்ஸ்விட்டா இருக்காளான்று. பேட்டி எடுக்கறப்போ தானும் இருப்பேன் இங்கே..."

(தொடரும்)

"தொடர் கதைகள் கொஞ்சம் கவர சம்மர எழுத முன்நி பண்ணுங்க!"

"ஏன் சார்?"

"நிறைவாகக் கங்கள் பின்னைக் கருக் கம் பேரடச் சொல்லி ஸெட்டர் எழுதி கிருக்காங்க!"

— ஞா. ஞானமுத்து.

மங்கையர் மலர்

நவம்பர் '89

ஸ்ரீசாய் ராம்!

—பகவான் ஸ்ரீ சாயி மாபா
பற்றிய சிறப்புக்கட்டுரை

மீய்ப்பது, நாற்பது,
ஐம்பதுகளில்
பெண்கள்!

சிறப்பு இலக்க
இணையு!

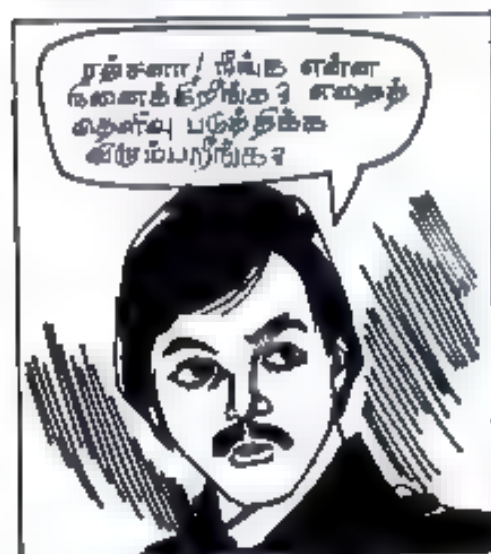
மற்றும் ஏராளமான
சுவையான செய்திகள்

ரஞ்சனா, உங்க எண்ணம் புரியுது. நீங்க நனைக்கிற மாதிரி எதுவும் நடக்கவில்லை.

மன்னிக்கவும். அதை எண்கீழ் நானே எதன்வு படுத்தக்க கிடும்படுறேன்.

ரஞ்சனா! நீங்க என்ன நனைக்கிறீங்க? அதைத் தெள்ளு படுத்தக்க கிடும்படுறீங்க?

வசுமதிப்போட மரணம் கிபுத்துவீது தீவங்க ஒப்புத்துக்கத்தயாரில்லை. நீங்க வரும்போது அதுதான் ஸார்லிக்கு மருந்தாகும்.

உவாற மாதிரியா நீங்க நனைக்கிறதுக்க என்ன காரணம்?

காரணம் கைக்கா நீங்க. என் உள் மனசுக்கு அப்படித் தான் சிதாணுது.

மோகலிங்கத் துறந்தாக, திருப்புகல் எழில்புறங்கி கதி இளம்பெய்க்கிட மீட பெற்றாக.

அவ்வைப் பார்த்த பாரிவலிபேயை துறும் உட வறவேண்டும் எந்த அளர் கிறும்பிவாழப் புதிது கொண்ட அவனுல் இளம்பெய்க்கிட மீட பெற்றும் புறப்பட்டு.

மெய்யே போதும் அவ்வைப்பே பார்த்துக் கொண்டுதான் இளம்பெய்க்கிட மீடார். போக ஒலித்து திரும்பி அதை எடுத்தார். போலிவ் எந்த மேய்த அவரைத் திருக்கிட வைத்தது. பரபரப்போடு எழுத்தார். போதும் அவ்வைத் திருத்துவதற்காக அவரை மன மெய்யே யத்தார்.

பேர்மே அவ்விருக்க அவனுல் மோட் பர் அக்கலிவ் மேய்வாழப் புறப்பட்டுப் போய்க் கொண்டுதான் அவன். அவர் அழகுக் துற அவ்விருக்க மேட் மீட இளமை.

— மெடமும்

உங்களுடைய தலையின்
 மீது உங்களுக்கு உண்டான
 அழகு மிக்க நன்மைகளை
 உங்களுக்கு உண்டாக
 செய்யும் 3 அற்புத அம்சங்கள்

உங்களுக்கு உண்டான
 அழகு மிக்க நன்மைகளை
 உங்களுக்கு உண்டாக
 செய்யும் 3 அற்புத அம்சங்கள்

1. உங்களுக்கு உண்டான அழகு மிக்க நன்மைகளை உங்களுக்கு உண்டாக செய்யும் 3 அற்புத அம்சங்கள்.
2. உங்களுக்கு உண்டான அழகு மிக்க நன்மைகளை உங்களுக்கு உண்டாக செய்யும் 3 அற்புத அம்சங்கள்.
3. உங்களுக்கு உண்டான அழகு மிக்க நன்மைகளை உங்களுக்கு உண்டாக செய்யும் 3 அற்புத அம்சங்கள்.

உங்களுக்கு உண்டான அழகு மிக்க நன்மைகளை உங்களுக்கு உண்டாக செய்யும் 3 அற்புத அம்சங்கள்.

நானிவிட இஷ்ட தெய்வம் ஸ்ரீராமன்.

பத்தாயிரம் பேரை மணந்த தசரத சககரவர்த்தியின் மகனாகப் பிறந்தும், அரசனாகப் பிறந்தவன் எல்லா வேண்டுகோளையும் செய்வலாம் என்று சர்வாதிக்காரிய மனைப் பெற்றிருக்கும், ஏக பக்தினி. வீரதனாக அவன் வாழ்ந்ததாலேயே, நானிக்கு ராமன் மிகவும் பிடித்த தெய்வம்.

இவ்வகைப் போடிக்குப் பிறகு, ராமன் சிதைவடைந்த இனிக் கஞ்சென்னதோ, பின்னர் அயோத்தி மக்களின் உணர்வுகளுக்கு முகிவந்துவம் கொடுத்துத் சிதைவடைக காட்டுக்கு அனுப்பியதோ கூடத் தவறாகப் படவில்லை நானிக்கு. அவன் தன் மனைவியைத் தவிர, வேறு எந்தப் பெண்மையும் ஏதெடுத்துப் பாராதவனாக இருந்தான் என்பதுதான் அவனுக்கு மிகவும் பிடித்த விஷயம். மேலும்—

மனைவி உலிசூடன் இருக்கும்போது, இரண்டாவது திருமணம் செய்து கொள்வது சட்டப்படி குற்றம் என்னுள்ள இன்னரது குற்றமில்லை கூட பல ஆண்டுகள் தவறான வழிகளில் செல்வனதைக் கண்டகடாகக் கண்டவர் அவன் கமார் நாற்பது வயதான எதிர் வீட்டுக்காரர் திருநெல் மாரடைப்பால் இறந்ததும் வரிலும் வலிற்றிலும் அடித்துக் கொண்டு அழுது கொண்டிருந்த அவர் மனைவி மக்கள், வாசலில் வந்து தின்ற ஆட்டோவிலிருந்து இறங்கிய பெண் மனைவி இருத்தி. "என் ராஜா போயிட்டிவா?" என்றபடி கதறிக் கொண்டு வந்தபோது திடுக்கிட்டனர், இறந்து போனவரின் "நாங்கு வருட" செட்டப் அவள் என்று

சொல்லுமா. அதைவிட்டுட்டுச் சினி
மாவுக்குப் போறேன்றியே' என்று தடை
போடறார். இவர் என்னடாக்கா அய்ய
சொல்றதுக்கு எல்லாம் பூம் பூம் மாடு
மாநிரி தலைவை ஆடறார்.

"நான்னைக்கு என்னுக்கு பர்த்தே வந்து
இல்லைவயா? நம்ப விட்டேன்னா பர்த்
தேவை எவ்வளவு தல்லா செலிப்பேட்
பண்ணுலோம். நான் ஒரு வாரத்திற்கு முன்
எனவே அவரிடமிடே சொல்லிவிடுக்கேன்.
என்னோட பர்த்தே அன்னிக்கு வய போட்டு
றங்க கொலிதுக்குப் போகணும். அப்படியே
தொடர்ந்துக்குப் போய்ச் சாப்பிட்டுட்டுச்
சினிமாவுக்குப் போயிட்டு வரலாம்னு
சொல்லி விடுக்கேன். ஆனா தேத்
திக்குத் திரைக்கு அவரோட அப்பா உப்
பிட்டு. 'பரக நாம் கிராமத்துக்குப் போய்
வந்து நாலு மாதம் ஆகிடுச்சு. திலம் வீடு
எல்லாம் என்ன நிலையிலே இருக்குன்னு
தெரியவே, அடுத்த மாதம் அதுவடை உடக்
கணும். தீதாவைக்கு நாலு விடையோட்டுக்குத்
கிராமத்துக்குப் போய்க்கா. குத்தகைக்
காரணைப் பார்த்து அதுவடை க்குத் தேவை
வான ஏற்பாட்டையெல்லாம் கவனிச்சிட்டு
வா'க்கனதும் இவர் ஒரு வாரத்தை உட.
'இவருக்குப் பர்த்தே வந்துப்பா. நான்
இப்போ இருக்கணும்னு அமைப்பதற.
செண்டு நான் கழிக்கப் போறேனெ'ன்னு
சொல்லவை. உடனே 'சரிப்பா'ன்னுட்டார்.
எனக்குத் கோபம். 'என்னங்க நான் சொல்
லிவிடுக்கேன் எனக்கு பர்த்தே வந்து
திலம் கிராமத்துக்குப் போயிட்டா எப்
படித்து கேட்டதுக்கு. 'அப்பா சொல்றா
திலவே நளினி... எப்படி முடியாததுன்னு
சொல்றது'ன்றார். எனக்குத் கோபமான
கோபம். அப்பா, அம்மா சொல்வதற்கு
ஆடறதுன்னா, நான் ஒருத்தி எதுக்கு?
அதன் அவர் அப் படி கிராமத்துக்குப்
பறப்பட்டதும் நான் இப்படி வந்து

பேடம்" பன்றான்.

சிறிது நேரம் யாவடைத்து நின்று அவன்
தாய், பெருவாகர் கதாரித்துக் கொண்டு
சொன்னான்:

"யன்னு தாயை நாமம் மாநிரி புருஷன்
பெருவாறு பைண்டுகிட்டே? அவன்
ஏகபத்தினி கிரதனா இருந்தா மட்டும்
போதும் அப்பா. அம்மாவை மறிகிறவனா
இருக்கக்கூடாது'ன்னு தீ கேக்கவையே!
அதான் மாப்பிள்ளை கவையிலாவதுவை
பூம் நாமமா இருக்கார். இப்போ என்ன தப்பு?
இதுக்குத் சத்திதாவப்படணும்." என்றவன்,
"இன்னொன்றையும் ஆ ப க த் து வே
வக்கேவோ, எதிப்பார்ப்புத்து எவ்வாருக்
தும் இருக்கும். உனக்கு எப்படி உன் புருஷன்
நாமம் மாநிரி ஏக பத்தினி கிரதனா இருக்
கணும்னு எதிர்பார்ப்பு இருக்கோ. அபே
மாநிரி அவருக்கும் தம் மனைவி சீதை
மாநிரி, தன் பேச்சுக்கு முகம் கொணாமே
உட்கூக்கணும் தன்னோட அப்பா, அம்மா
வைத் தெய்வமா மறிகணும்னு எல்லாம்
எதிர்பார்ப்பு இருக்கலாம் இல்லைவயா?
அவரைப் புரிஞ்சின்னு நடத்துக்கணும்.
தெரியுமா?" என்றபடி மனைவி அவளைத்
துக் கொண்டாள்.

"நாம சீதையா நடத்துண்டா ஆம்பனங்
களும் நாமமா நடத்துப்பாங்க. இநிலை
சத்திதகம் வேணாம். இப்ப அவர் கிராமத்
துக்குப் போயிட்டார்களறாவே உன் மேல்
அவருக்கு அன்பு இல்லைன்னு நினைக்
காதே. உனக்கு பர்த்தே அன்னிக்குப் புரு
ஷன்கூட இருக்கணும்னு தொணிவிருத்தா
தீயும் மாமனார் மாமியாரோட அனுமதி
வாகவெண்டு அவரோட கிராமத்துக்கே
போயிருக்கணும். தீ கைத்திலம் மாநிரி
இங்கேக்கா வந்துருக்கே?" என்றான்
தாய்.

தனிதற்குப் புருஷனை நாமமா வைத்
துக் கொள்ளும் ரகசியம் புரிந்தது.

அடுத்த இதழில்...

“சிப்போது அரைதிப்பன
வயஸ் சுவனா நான்
விடுப்பவில்கை...”

— முதல்வர் வரதராஜ பெருமான் பேட்டி

ஐழிபிஐ-முதலீட்டுப் பத்திரங்கள் முதலீட்டு ஆதாய வரி விலக்குப் பெற ஒரு கவர்ந்திடும் வழி

- ஆண்டு முழுவதும் காலியைவிட
கிடைக்கும்
- வருமான வரிச் சட்டம், 1961, பிரிவு
எண் 54E-ன் கீழ் முதலீட்டு ஆதாய வரி
விலக்கு
- செலவு வரிச் சட்டம், 1957, பிரிவு எண்
5(1)(xxv)-ன் கீழ் செலவு வரி
விலக்கு
- வருமான வரிச் சட்டம், பிரிவு எண்
80-டின் கீழ் வருமான வரி
குறைப்பு
- ஆண்டொன்றக்கு 9% விகிதத்தில்
ஆறு மாதத்திற்கொரு முறை வட்டி
வசூல்கப்படும்
- முதலீடு செய்வதன் கிரமத்தினால் 3
ஆண்டுகட்கான மொத்த வட்டியும்
தள்ளுபடி முறையில்
முன்னதாகவே ஒரே நேரத்தில்
வசூல்கப்படும்
- எவ்வித வரியும் வட்டி
வழங்கும்பொழுது
கழிக்கப்படமாட்டாது.
- வெளியூர்க் காரோக்கைகள்
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவற்றை
மாற்றுவதற்கான செலவை இடமிரு
ஏற்றுக்கொள்ளும்.

Sahayam-BURE TAMIL

பெற்றொன்று கிடைப்பதற்கு அருகாமையிலான இடமிரு ஆய்வினை அனுப்புக
அவ்வுத மானேற்றக்கு ஏற்றப்படும்
தமிழ்நாடு சபை, கிடைப்பதற்கு, பங்கு ஆப இந்நிலைய
இடமிரு டவர், கீழ் பரேட், கொவ்வா, பம்பாய்-400 005.

பத்தா, பதினைந்தா?

“லட்சுமி, உனக்கு ஏதா பக்கம் இருக்கா?”

“குலசேகரன் நம் சத்திராவில் கல்யாணத்துக்கு அன்பளிப்புச் செய்தாரே, அது பத்தா... பதினைந்தா...”

பதினைந்து ரூபாயென்று திண்ணக் கிழை...

சன் லாபகத்தைக் கொண்டு போய் உடைப்பிலே போடு, எனக்குத் தெரியும், பத்து ரூபாய்தான்.

பின்னே ஏன் என்னைக் கேட்க ஐயம்? கழுத்தைச் சிறுப்பிக் கொண்டான், லட்சுமி.

“பொறுப்பாய்ச் சொல்லிப்பென்னு கேட்டேன். நீ என்னவோட விளக்கெண்ணெயாய் இருக்கிறாய். ஹூம்... எதுக்கு அந்தப் பொல்லாப்பு? மொய்யப் புண விவரம் எழுதிய நோட்டுப் புத்தகம் கிடைத்தால் எல்லாம் வெட்டி வெளிக்கொண்டு. அதைத் தான் தேடுகிறேன். கிடைக்க மாட்டேன் கிறது. எவ்வத ப்பாருள் எதையும்தான் இந்த வீட்டில் எடுக்க முடியுமோ? ஒரே குப்பை... எழுதப் பேப்பர் கடைமாதிரி...” அலுத்துக் கொண்டார், சோமகந்தரம்.

இளைய மகன் கண்ணில் பட்டான். “டேய் மணிமாறா... நீ பார்க்கறாயா?”

“எதை அப்பா?”

“சிங்கத் தலை போட்டு பச்சைக் கவரில் ஒரு நாற்பது பக்க நோட்டு...”

“அதிலே என்ன எழுதி இருக்கும்?”

“உன் தலை. கேட்டதுக்குப் பதினைக்காணோம், என்னைக் கேள்வி கேட்க வந்துட்டான்...”

“என்னங்க... மணி எழு ஐம்பது...”

என்று அறிவிப்புக் கொடுத்தான், லட்சுமி.

“அட்டே... அவ்வளவு நேரமாயிருச்சா...” முன்னால் குவிந்து கிடந்த பழைய நோட்டு, பாட்டு புத்தகங்களை எல்லாம் அள்ளி, கள்ளிப் பெட்டியில் போட்டு விட்டுப் பரபரப்பான எழுத்தார், சோமகந்தரம்.

முன்னாலது விட்டுக்காரர், குலசேகரன். முந்தா நான் வந்து, பெண்ணுக்குக் கல்யாணம், அவசியம் காரணங்கள் என்று பத்திரிகை வைத்துவிட்டுப் போனார்.

அந்த நிமிஷத்திலிருந்து சோமகந்தரத்துக்கு ஒரே குழப்பம்.

குரையிறு வந்தால் கல்யாணத்துக்குப், போக வேண்டுமே. கல்யாணத்துக்குப் போனால் “பணம்” எவ்வளவு வேண்டுமே.

“எல்லாவது வைப்பது?” மணி... எய்துளைத்தது, இந்தக் கேள்வி.

சென்ற போமாதம் சோமகந்தரத்தின் மகளுக்கு மாணமாயிற்று. கல்யாணத்துக்கு வந்து “மொய்” எழுதிவிட்டுப் போனார், குலசேகரன்.

அந்தத் தொகை எவ்வளவு என்று தெரிந்தால் பதிலுக்குப் பதில் செய்யச் சொன்கரிய மாய் இருக்குமே என்று எண்ணினார், சோமகந்தரம்.

ஆனால், அந்த நோட்டு...?

“என்ன சோமகந்தரம், இன்னிக்கு வேட்போலிக்குக்?”

தலைமையர் சொலிந்து கொண்டே, ஆயிரக்குள் துளையிடுவாரா, சக ஊழியர் சாமியப்பன் வினயமாய்க் கேட்டார்.

“ஐயாம், சாமியப்பா, கால் மணி நேரம் வேட்புக்கு. இரண்டே முக்கால் ரூபாய் சம்பளத்திலே பிடிச்சதுவான். எல்லாம் என் தலையெழுத்து. வீட்டிலுள்ள தரித்திரங்களுமே இப்படி ஆண்டுச்சு...” டிபன் பெட்டியை மேசைக்கு அடியில் திணித்துவிட்டு, நாற்காலியில் அசத்து பேராய் உட்கார்த்தார் சோமகந்தரம்.

“என்... வீட்டிலே என்ன பண்ணினாய்க்?”

“பண்ணாதுக்கு என்ன இருக்கு. எவ்வத சாமான் எதையும் திரும்ப எடுக்க முடியாதில்லை. தேடுவாடுவிலேயே மறுவதுக்கு ஆயுள் நீர்த்திடும் போலிருக்கு.”

காலங்கார்த்தாவே அப்படி என்ன முக்கியமான பொருளைத் தேடினீங்க?

“சொன்னார், சோமகந்தரம்.

“அதற்கா இத்தனை ஆர்ப்பாட்டம்?” என்று என்னவோ சொல்ல வந்தார், சாமியப்பன். ஆனால், சோமகந்தரத்தின் முகத்தில் கடுப்பேற்றது. உடனே, பேச்சை மாற்றினார்.

“சரி... சரி... வீட்டிலுள்ள பொருள் எங்கேயும் போய்விட்டது, கொஞ்சம் பொறுமைமாய்த் தேடிப் பாருங்கள்.

“உம்... உம்...” என்று உறுமிக் கொண்டே, பணிகளைக் கவனிக்கலானார், சோமகந்தரம்.

அன்று மாலை.

வீடு திரும்பினார்.

காப்பி குடித்த கையோடு பரன் மீது ஏறினார், சோமகந்தரம். பழக, பட்டெல்

காமிழினியன்

சத்தை மென்மக் கீழே இறக்கினார்கள்.
ஆட்டோ வயத்து, ஆல்பத்திரிக்குச்
சொன்னு, டி.டி. இன்னுக்கான். மருத்து வரை
வறாக்கன் உட்பட பதினாறு ரூபாய் பில்.
ராத்திரி முழுக்கப் பித்திரிக் கொண்டு
கிடத்தார், சோமனத்தாரம்.

மிறுதான்.

அவரால் அதுவயக்குக்குப் போக
முடியவில்லை. ஆங்காங்கே இருந்த டிரங்குக்
பெட்டிகளை எல்லாம் மறுபடியும் குடைந்
தார். மூன்று அறைகளிலும் இருந்த அல
மாரிகளை ஒரே அடுக்குக் கூட விடாமல்
அலவினார்.

சற்று அமைதியாய்த் தேடக்கூடாறோ.
அவரது பரப்பாயில் ஒரு கீயோ ஹாரலிக்
பாட்டில் கீழே விழுந்து ரொறுக்குவது.

இரண்டு தானைக்கு முன்னர்தான்
வாயறி இருந்தார் அந்த. அத்தனை வைட்
டரில் சேத்துக்களும் கண்ணாடித் துண்
னில் வைத்து மிளக்பது!

அதே சேரம், "என்ன சேதம்.....?"

வாய் அங்கேதான் கட்டுக் கட்டாக இருத்
தது.

"இதுக்காக இந்த வயசிலே பத்து கைரப்
பரன் மீது ஏறணுமா?" என்று கடுத்துப்
பார்த்தான், ஸ்டீவரி.

இந்த ரூபாய் மிச்சமாதிரியுக்கா,
பத்து என்ன, ஐம்பது அடிகூட ஏறு
வேன்.

"சரி... சரி... பேசிக் கொண்டே காலை
இசை சேதாய் வக்கடாதிங்கோ, பழைய
மூலையில் சட்டம், கணத்துப் போய் இருக்கும்.
பார்த்து... கவனமா... அவன் கொல்லி
லாய் மூடவில்லை.

"பகர்,
மூலையில் சட்டம் முறித்தது.

சோமனத்தரத்தில் காவிரண்டும் சட்டம்
கணுக்குள் நிக்கி வெளவாய் மாடுரி தொக்
கிண. நல்ல வேளை, மனீதன் விழுத்துவிட்
வில்லை. ஆனால், இரண்டு

தொண்டுகளிலும் பலகை மிழித்து ஆழமான
கிராப்ப்பு.

"கொன்னேனோ... கேட்கக்கூடா..."

தலைமீய் அறைத்து கொண்டாய், ஸ்டீவரி.

மணிமாறனும், ஸ்டீவரியும் சோமனத்த

என்று கேட்டுக் கொண்டே உள்ளே துணுதி தார், கத்திரேசன்.

சோமசுத்தரத்தில் தூரத்து உறவுக்காரர் அவர். இருவருக்கும் ஒத்த பிராயம். நாற்பத் தாறு வயதிற்குக்கும். ஊரில் சொந்த வீடு சாலம். திருச்சிவில் அவருக்கு தொய் தொய் வென்று ஏதாவது ஒரு வேலை இருந்து கொண்டே இருக்கும். உரம்.... விதை... கலப்பை.... தப்பு என்று சதா வட்டமடித்துக்கொண்டே இருப்பார்.

வத்தால், சிற்சில சத்தர்ப்பங்கலில் இப்படி சோமசுத்தரத்தில் வீட்டுப் பக்கம் தலைவைக்க காட்டுவார்.

"வாங்க கத்திரேசன், சென்கிலியா?"

"தல்ல சென்கிலியம். அதுசரி... உங்கே என்னவோ உடைத்த சத்தம் கேட்டதே. ஏதாவது பாட்டியா?"

"ஆமாம். ஹாரிஷ்கன் பாட்டியல்."

"அடப்பாவமே. எப்படி உடைத்தது?"

ஆபாசத்துடன் கேட்டார், வத்தவர்.

"அத்தக் கண்ணறாவிலை ஏன் கேட்கிறீங்க. ஒரு வாரமா ஒரு தோட்டுப் புத்த கத்தைத் தேடுறேன். மடைக்கமாட்டேன் கிறது."

"ரொம்ப மூக்கியமான தோட்டுப் புத்த கமோ?"

"ஆமாம்" என்று சோமசுத்தரம் ஆபிரோடத்தமாய் வினாவினார் சொன்னார்.

பய.... அதுக்காவோ இப்படிக்கானைப் புண்ணாக்கி, பாட்டியை உடைத்து..."

"அதுமட்டுமே இல்லை, அண்ணாச்சி. நேற்று ஆபீசுக்கு வேட்டசெய் போய்க் கால் மணி நேரம் சம்பளம் கட்டாவிடுச்சு..." என்றான் வட்கமி.

"அடடே... ஏன் சோமு இப்படி?"

"என் தலை எழுத்து. அதிருக்கட்டும். நீங்கள் என்ன வேலைவாய் வந்தீர்கள்?"

"குடிசைகள் வீட்டுக் கல்யாணத்துக்குத் தான். விழுதாவை ஆறுமணிக்கு முகூர்த்தம். அந்த நேரத்திலே ஊர்லிருந்து வர முடியுமா? அதனாவதான் இப்போதே வந்துட்டேன். ராத்திரி இங்கே தங்கிட்டு விடிந்ததும் சேர்ந்து போகலாம் பாருங்கன்."

● தானை ஏதப்பட்ட வேலைகளைச் செய்து குடிக்கப் போவதற்குச் சோம் பேதிகள் திட்டமிடும் தான்!

— தங்கவே பழமொழி.

தொகுப்பு: எஸ். முகமது நூல்.

● உங்களைக் கண்டு கொள்ள உங்கள் மூலையை உபயோகிப்பீர்கள். பிறரைக் கண்டு கொள்ள உங்கள் இதயத்தை உபயோகிப்பீர்கள்.

— ஷேக்ஸ்பியர்.

தொகுப்பு: சி. பன்னீர் செல்வன்.

மறுமொழி பேசாமல் அவரையே வியப் புடன் பார்த்தார். சோமசுத்தரம்.

"என்ன அப்படி பார்க்கிறீங்க?"

"ஒண்ணுமில்லை.... உங்களுக்கு எப்படி குவசேகன் பழக்கமானார். அதுவும் பத்திரிகை வைத்து அளவுக்கு?"

"அதுவா...." என்று தாம்புல வாயால் கொஞ்சம் சிரித்துவிட்டுச் சொன்னார், அவர். "இரண்டு மாதத்துக்கு முந்தி சைபலுடைய காவேஸ் அடமிஷனுக்காக இரண்டு தான் வந்து இங்கே தங்கினேன் இல்லையா. அப்போது குவசேகரன் ஒரு தரம் இங்கு வந்துட்டுப் போனாரே... ஸ்பாக மிடுக்கா?"

"ஹம்... அரைமணி நேரப் பழக்கம் தானே, அது!"

"சினேகம் வரணும்னு இருந்தால் அரை மணி இல்லை... ஐந்து நிமிஷத்திலே கூட உண்டாகும். இல்லேன்னு ஆபீட்டால், மாமாங்கம் பழமினாலும் வராது, சோமு."

கத்திரேசன் தின்ற வட்கமியிடம் ஒரு கண்ணாடி, காவேரம் கிடத்த செய்தித் தானிய ஒரு கண்ணுமாக யோசனை வயப் பட்டார். சோமசுத்தரம். பிறகு, குரவைக் கணத்துக் கொண்டு கேட்டார்.

"புறப் பழக்கம். உங்கள் வீட்டு விசேஷம் எதுக்கும் வந்திருக்கமாட்டாரே. எல்லாவை பணம் வைக்கப் போகிறீர்கள்?"

"ஐம்பது ரூபாய் வைக்கலாமென்று இருக்கிறேன்."

தீக்கட்டி போல் பதறினார், சோமசுத்தரம். "என்ன... ஐம்பது ரூபாயா?"

"ஆமாம். ஏன் இப்படி கேட்கிறீங்க?"

"நீங்கள் எப்போது அறுபது ரூபாய் மீட்டர் தொலைவிலே இருக்கிறீங்க. உங்கள் வீட்டிலே ஏதாவது விசேஷமா இந்த குவசேகரன் அத்தக் கிராமத்துக்கு வரவா போகிறார்! வீணாய் எதுக்கு அங்கவளவு பணம் செலவழிச்சு?"

கத்திரேசன் அர்த்தநிபுடன் புன்னகை செய்தார்.

"அவர் திரும்பிச் செல்வானும் என்ற அவசியம் இல்லை. சோமு. அப்படி எதிர் பார்க்கிறதும் நாகரிகம் ஆகாது. ஏன்னா, இது வடகாத்ததும் பணம் இல்லை. ஆசிரி வாதத்துடன் தரும் வட்கமி. இது பத்தாய், தூறாய்ப் பலமடங்காய்ப் பெருகி மண மக்கள் செல்வச்சிறப்புடன் வாழணும் என்பதென்தான் இதன் நாத்பரியம். கொடுக்கிறவர்களுடன் சரி... பெறுகிறவர்களும் சரி, அசைக்க குறைய... அதிலும் என்று கணக்குப் பார்ப்பது தப்பு. அத்தத்தச் சத்தர்ப்பத்தில் நம்மால் முடிந்தது எவ்வளவோ, அல்லவது செய்வினோம்..."

"வெரி கு... ரொம்ப அழகாகக் கொள் வீர்கள், அண்ணாச்சி. இதை நீங்கள் போன வாரமே வந்து சொல்லி இருந்தால் இன்னும் பொருத்தமாய் இருந்திருக்கும்"

என்று சிரித்தான், வட்கமி.

சோமசுத்தரம். தொடைப் புன்னகைத் தடவிக் கொண்டார் - வெட்கத்துடன்.

சுதந்திரப் போராட்டம்

பிரமிக்க வைத்த கம்ப்யூட்டர் கண்காட்சி

சுஜாதா

14

மேற்கு ஜெர்மனியில் உள்ள டிபுளிக் நகரத்தில், ஹெடென் - 89 என்ற கம்ப்யூட்டர் மகாநாட்டுக்குட்பட்டதற்கு காட்சிக்குச் சென்ற வாரம் பொற்குந்தேன்: ஐரோப்பிய நாடுகளில் கம்ப்யூட்டர் இயல் எவ்வளவு முன் சென்றிருக்கிறது என்று அறிந்து கொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் தான் இது.

கம்ப்யூட்டர் நகர கலையத்தில் இருக்கும் 'மென்மெ ப்ளாட்டன்' (Mannmann) என்ற சதுக்கத்தில் நடைபெற்றது காட்சி (டிக்லிப்ரகதி) அமதான் போய் இத்தச் சதுக்கம்: இதில் சுமார் 25 ஹாக்கன் (ஹால்) என்றால் ஒவ்வொன்றும் ஒரு கீழ்ப்பாடல் வைக்கப்பட்ட பெரிய டாட்சை ஹால். சில மூன்று தளம், இவை முழுவதும் திரை விரித்து, வெளியே வெளியே போட்டுச் சமாளித்த கம்ப்யூட்டர் சமாளித்தார்கள். மூச்சு முட்டி வைத்த டெக்னாலஜி.

முதலில் எது எங்கு இருக்கிறது என்று அறியுதல் இவை முதல் இரவுக் கணவன் போலத் தனித்தேன். ஒருவாறு புதித்தும், இருபத்தைந்து ஹால்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஹாக்கன்களாக சிங்களம், பெரிதுவை கம்ப்யூட்டர் கம்பெனிகள் கடைபாய்விருந்தார்கள். பிரதானமான வெளிச்சம், ஒவ்வொரு 'கூடாதி'யும் அழகான பெண்களின் தனிமையான ஹீரோனின் கீபோட்டு தளம், ஒவ்வொரு கூடாதிமும் ஒரு காப்பி ஹால். பிங்கட், சாக்ஸட், பாத்தம் பகுப்பு, அப்பறம் கம்ப்யூட்டர் சாதனங்கள். அவை களை இவக்கும் இணைக்கல் பெருமையான ஜெர்மானியர்கள்.

ஒருபுறம் கொஞ்சு கொஞ்சு கம்ப்யூட்டர் மன்றங்கள்: சிறப்பு சொற்பொழிவுகள். கவிபோர்னியாவிலிருந்து வந்திருந்த டாக்டர் டைலர் மூலையையும் கம்ப்யூட்டர் வரையும் ஒப்பிடுகையில், 'மூலையின் ஒரு துபாயாவிலிருந்து, துற மிஸின் இணைப்புக் கல் உண்டு: மொத்தம் மூலையுடன் ஆதீசம்

காட்சிமில் மின் துடிப்புக்கள் இயக்கு கெற்றா' என்றார். இயந்திர மெய்லாம் கேட்பார் இன்றி இயந்திரத்துக்குக் கணக்குப் போடுகிறார்கள் என்று எனக்கு ஒரு சம்சம். இருந்தாலும் மூலையுடன் கம்ப்யூட்டருக்கும் இணை இயைவதான்!

இன்றைய தேதிக்கு 186 என்றிரு சிபிங்கன் சிங்குக்குள் பன்னிரண்டு டைசன் இணைப்பு வரைதான் வந்திருக்கிறோம். அந்த 186 பிரதான அச்சம் வந்த பொருட் காட்சிக்கு மிஸ்டர் வகுமோம். இதில் நான் பாடித்த. அடுத்த துறநாட்கடல் கட்டிச் காட்டும் சங்கதிகளைச் சொல்லிறேன்.

'கிராஃபிக்ஸ்' என்று சொல்லும் இயல் சொம்பு மூன்றுமேறி வகுமிறது. கிராஃபிக்ஸ் என்பது கம்ப்யூட்டர் மூலம் படம் வரைவது. அங்கவது எல்லாம், டெலிவிஷன் போல இயக்க இது. சற்று வித்திலாசப்பட்டது. ஒரு உயி. காமிக் அல்லது க்கானர் என்ற ஒவ்வொரு வகுமும் சாதனம். இதை வைத்துக் கொண்டு ஒரு படம் அல்லது வரை படம், மெட்டேட், எது மென்மொனாலும், அதை அங்கி. ஒவ்வொரு வித்திலாசக்களை கபைரி வடிவத்துக்கு மாற்றி, அதைக் கம்ப்யூட்டர் சிங்குமில் எழுதி வைத்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். அதன்பின் அட்டகாசத்தான்.

உதாரணமாக ன என்ற இயல் மூலம் படத்தில் உள்ள அச்சுமூத்துக்கள் அதைக் கதையும் கம்ப்யூட்டர் அட்டகாசம் என்று கொண்டு உன்றாய் வின் முழு வடிவத்தை யும் அல்லாமல் கருக்கமாக எழுத்துக்கு உண்டான வன் வடிவமாக மாத்துக்குள் எழுதிக்கொண்டிருது. அதே போல் ஒரு ஒரு தேதிக்கோட்டி அத்தனை புன்னிலின் இடம் கணையும் நினைவு வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது அளாவரியும். முதல் புன்னி, கடைசி புன்னி, நேர்க்கோடு என்ற மூன்று சங்கதிகள் திரிதேன் போதும். இவ்வாறு ஒரு படத்தில் 1977ம் சக்கலாக்

கருவித் கம்பியுடன் சாலைவழிக் கொள்
கிறது. இதற்கு (காண்க) செய்கையானது
ஒன்று என்று பெயர். இவ்வாறு கருத்துதான்
பல பாவங்கள் உண்டு. நூற்றாண்டுகால
வரையிலேயும், சித்தியங்கள் செய்தவர்கள்
கருவி கொண்டு போன ஒரு கொண்டு, மேல்
இரு போது மீண்டும் நீட்டி அச்சுத்து
கொண்டவர்கள். இதற்கு நூற்றாண்டு காலங்களை
சாலைவழிகளான காலகால, போய் பிண்ட
பொருள் கருவி, கருவி தான் (காண்க) என்ற
பாவவாதம் முக்கியமாக. எவ்வாறுத்தான்
தொடக்கம் என்னும் போது தான் கம்பி
இயந்திரம் கூட தற்போது கருவி வந்து
விட்டது.

இந்த உலகத்தின் முன்பு தற்போது
486 நிமிஷம் பாவப்படுத்தியுள்ளதைக்
கம்பியுடன் வந்து விட்டது. 486 என்பது
ஆதிக்கம் செய்யும். ஒரு நிமிஷ கம்பியுடன்
ஒரு நிமிஷம் போய் வந்து கொண்டு
கம்பியுடன் திரைமுகம் கம்பியுடன்
விட்டது. அடுத்த நூற்றாண்டு பாவங்கள்
கம்பியுடன் போய் பிண்டம் காண்பர் கம்பி
யுடன் வரும்.

இந்த நூற்றாண்டில் இதிலிருந்து
முக்கியமாக இவ்விடத்தில் கம்பியுடன்
ஒன்று என்று பெயர். இவ்வாறு கருத்துதான்
பல பாவங்கள் உண்டு. நூற்றாண்டுகால
வரையிலேயும், சித்தியங்கள் செய்தவர்கள்
கருவி கொண்டு போன ஒரு கொண்டு, மேல்
இரு போது மீண்டும் நீட்டி அச்சுத்து
கொண்டவர்கள். இதற்கு நூற்றாண்டு காலங்களை
சாலைவழிகளான காலகால, போய் பிண்ட
பொருள் கருவி, கருவி தான் (காண்க) என்ற
பாவவாதம் முக்கியமாக. எவ்வாறுத்தான்
தொடக்கம் என்னும் போது தான் கம்பி
இயந்திரம் கூட தற்போது கருவி வந்து
விட்டது.

மற்ற திரைமுகம் தற்போது
பாவப்படுத்தியுள்ள கம்பியுடன் போய்
பிண்டம் காண்பர் கம்பியுடன் வரும்.

கோடுகள் எந்தால் என்ன?

கம்பி 15.70.83 இதில் கருவி
எழுப்பிய மேற்படி கோடுகளைக் கரு
வினை படுக்கவை அனுப்பியவர்கள் 181
பேர். இவர்களை கருவினை முறைநினை
கருவினைக் கருவினை என்னும் தாடக
தாடகப் பரிசாகப் பெறுவார்.

க. கருவிதான்.
15-8, கருவிதான் கோடுகள் கருவி.
இதற்குப் - 888 801.

ஒரு கோடு திரைமுகம் இதற்கு. மற்றொரு
கருவினை வாங்கி மேல் கொண்டு மேல்
கருவினை கருவினை அருவினை அருவினை
தாடுவார். இதற்கு மேல் கருவினை
பாடு விடுவார். இதற்கு அருவினை கருவினை.
அருவினை தாடுவார். இதற்கு அருவினை
கருவினை பரிசாகப் பெறுவார்.

இந்தியா ஒரு பரிசாக முறைநினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை

பரிசாக கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை

இந்த கோடு கருவினை. படத்தில் உள்ள
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை

இந்த கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை

ஒரு ஒரு தபத்தான;
ஒரு தபத்தான கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை
கருவினை கருவினை கருவினை கருவினை

(தொடரும்)

19 20 30

28
30
20
16

சிறு மாணவர்க்கு
என்பு அந்தரங்கள்!

மேட்டுப்பாளையத்தில் உள்ள ஒரு
செய்திரைப் பள்ளியில் 1988 ஆகஸ்டில்
பிரதம தாட்பெற்ற சிவசக்தி அமைப்பு
பொருள் செய்து, புதிதாக தேய்தல்
வருவதற்கு முன் அமைந்திருந்த
அதில் இருந்து பொது சுகாதார
அமைப்பு, குடிசை மாண்புமிகு
செய்திரைப் தேய்தல் வருவதற்கு
இருபது வருஷங்களுக்கு முன்பு
உள்ள தேய்தல் அமைப்பில் பணிபுரிந்த
வர்கள்.

தளமையு: மு. சுவாமிநாதன்
கல்யாணம்.

...உதவிப் புகழ்பெற்றவர்

[illegible]

第 1 章 緒論

"Ich bin ein glückseliger Mann, weil ich die
Gutten, die ich liebe, nicht verliere."

[illegible]

* தட்டை வேலர்

* கைக் கைதி

* ஆர். மாதவராமன், கிருஷ்ணமிரி.

? எம்.ஜி.ஆர். நிகலவுத் தபால் தலை வெளியிடப் போவது பற்றி...

! தாமக்கம் சலிசூர் தபால் தலையில், ஒலித்திரில் அவர் பெயரைக் குதறிவதுமாதிரி இதுவாறு செய்வாமல் இருந்தால் சரி!

* வெங்கடராமன் இரா. சந்தையா, ஆவடிபூர்.

! டாக்டர் ராதா கிருஷ்ணன் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியுள்ள அவர் மகன் டாக்டர் கோபால் நம் தந்தை பற்றிய சில கிசுகிசுகளை எழுதியுள்ளாராமே?

! கிசுகிசுகள் அல்ல அமை. பரிசுக்கமாக எழுத்துச் சொல்லியிருக்கும் கிசுகிசுகள். 'உண்மையை உள்ளபடியே எழுதிய துணிச்சலான சரித்திரம்' என்று விமர்சகர்கள் பலர் பாராட்டியுள்ளனர். இப்படிச் சில புள்ளி களைக் கைக் கைதிகள் பட்டிக்குப்பதால் டாக்டர் ராதா கிருஷ்ணன் என்ற மகத்தான நல்லவரான துணி மதிப்பு குறைந்த போய் விட்டது!

* கு. தாரகாஜன், குருசாமிபாளையம்.

? 'இரண்டாவது மாசத்தில் கலைக்க முடிவாததை, ஒன்பதாவது மாசத்திலே கலைக்க முடியும்' என்று பொன்முடி செட்டி ராஜே...

! டாக்டர் அல்லவா! அதனால் மருத்துவ ரீதியில் போகிறார், ஆனால், 'கம்சத்தனம்' என்பது இன்றைக்கும் உண்டு என்பதை மறவாமல், தேசிய முன்னணி சென்றி பெற வழியைப் பாலுக்கள்' என்பதே அவருக்கு நாம் சொல்லிக் கொள்வது!

* புனிதவல்லி இளங்கோ, சுடலூர்.

? 'ஜெகந்நாயகம் கில்லாடி' பட்டம் வாங்கு குப் பொருத்தம்?

! 'ரோலிங் கப்' வழங்குவதானால் இப் போதைக்கு அது விடச் சத்தாமிடம் இருக்கும்!

* அ. முஸ்தபா, தக்கேரவம்.

? கூர்ஜாவில் எந்த அணிமீன் ஆட்டம் சகிக்காது விருந்து படைத்தது?

! அக்ரமின் பந்து வீச்சு; சலீம் மாலிக், மிஸ்தாநாத் பாட்டிங்; நவீர், பதினோரு பேரும் முழுத் திறமை காட்டி ஒத்துழைத்த பாசிஸ்தான் ஈழக்குப் பிரதானம் மற்ற அணிகளை வரிசைப்படுத்த முடியும்!

* எம். குமாரசேகரன், வேலாயுதம்பாளையம்.

? பிரதமரின் செவகர் மணி சக்கர அம்சம் அரசியலில் குறிக்கப் போகிறாராமே?

! ஆமாம்; சக்பாசி குட்டைக் கழற்றி விட்டு ஈபஜாமா—குந்தா அணிந்து விட்டார்! தென் சென்னை தொகுதி வெடத் தால் வேஷ்டி—சட்டை அணிவ ஆரம்பித்து விடுவார்!

* ஜி. குசேலன், சக்கராபுரம்.

? பத்தைய குதிரை வேகத்தில் நெழுகு கக்கை பணி நடப்பதாகத் துரை முருகன் கூறியுள்ளாரே?

! சிறிய ஊர்களில் ஸ்டீக் வண்டி பயணம் செய்திருக்கிறீர்களா? "என்னப்பா, வண்டி இப்பவையு மெதுவா போவது?" என்று கேட்டால், வண்டிக்காரர் சாட்டையைச் சொருக்கி, "ஹப்! ஹப்!" என்று விரட்டுவார், கூடவே, "இது பத்தயத்தில் ஓடிவ குதிரைக்கி! எத்தனை நடவை நெழிச்சி குக்குத் தெரியுமா?" என்றும் கேட்பார். எங்கள் வீட்டுக் குழாயில் தண்ணீர் வரட்டும்; அப்படி நம்பலாம் துரைமுருகனை!

* வி. வெங்கடராமன், சீர்காழி.

? ஸ்ரீகாந்த் செட்டன் ஆனது பற்றி...

! நூலும்... எத்தனைபோது எதிர்பார்ப்பு டன் தான் வாழ்ந்துத் தெரிவித்தோம்... என்ன பன்னாறு... எங்க ஊர் ஸ்ரீகாந்தம் காப்டன் ஆனார்?னு சொல்லிக்கலாம்... அது சரி, பாரட்டி என்ன ஆயிற்று மின்டர் விளம்? ஜெயித்தால்தான் பாரட்டியா?

* பாக, கிருப்பூர்.

? தாடாஜமன்றத் தேர்தலைக் குறிப்பிட்ட காவத்துக்கு முன்னரே அறிவித்தது ராஜீவின் எதிர்ப்புத்தந்தானே காட்டுகிறதா?

! அல்ல; நத்திரத்தது! ராஜீவ் நடத்த இருந்தது மார்ச்சில்தான். ஆனால் ஜனாதிபதி ஒத்திப் போட அனுமதி வழங்கவில்லையாம்.

* மருத்துவ ரீதியில்...

'ரெகக்ஷனாலக் கில்லாடி' படம் யிரூகிக்குப் பிளாருக்கும்...?

அதுவும் நல்லதாயிற்று ராஜீவுக்கு இவருக்
எதிராக வழக்குப் போட அனுமதி கோர்
துணைபிழியிடம் பல கோரிக்கைகள் வர
ஆரம்பித்து விட்டன. நினைவம் ஒரு மாநில
ஆகி விட்டது. வழக்கைச் சத்திப்பதை விடத்
தேர்தலைச் சத்திப்பது மேல் அல்லவா?
அதுவும், எதிர்க்கட்சிகள் தொகுதி உடன்
பாட்டுக்கு வந்து தயார் நிலையில் இயங்காத
போது, தேர்தலை முன்னதாகவே நடத்து
வதில் ஆதாயம் இருக்கிறதே!

* அ. இராஜப்பன், பொகலூர்.

? அறிவாளி எந்த சமயத்தில் வெறுக்கப்
படுகிறான்?

! அவன் கூறும் அறிவுரை நமக்கு ஒத்து
வராத போது, 'அவன் மிடக்கிறான் விடு'
...அவன் கூறும் அறிவுரை நமக்கு ஏற்றதாய்
இருக்கும் போது, ஆகா அவனைப் போல்
உண்டா?

* தென்னல் அருணா, பழநூர்.

? 'ஷாஜி அபிரகாம் வெனிதாட்டில் நடக்
கும் போட்டியில் பங்குபெற தனது சொந்தச்
செவலித்தான் போக வேண்டும்' என்று
மத்திய அரசின் விண்ணப்படுத்த துறை கூதி
விருப்பது சரியா?

! வினையாட்டுத்தனமாகக் கூட இப்படி
அபத்தமாகப் பேசியிருக்கக் கூடாது. வினை
யாட்டுத் துறை அதிகாரிகள் சொந்தச் செவ
லில் அயல்நாடுகளுக்குப் போகட்டுமே?
செய்வார்களா? 'நூலகக் கட்டடங்களுக்கும்,
ஊழியர்கள் சம்பளத்துக்குமே பணம் சரி
வாதி விடுகிறது; புத்தகம் வாங்கப் பண
மில்லை' என்று தமிழக அரசு சொல்வது
போல்தான் இதுவும்!

* எஸ். தாகராஜன், கைழநூர்.

? அறிவிக்கும் ஜீனிக்ஸும் மத்திய அரசைக்
குறை கூதி கைலாசுப் போராட்டம் செய்
கிறாரே! மின்சாரம், பஸ் கட்டணம், பல
சரக்கு இவற்றுக்கு ஏன் பதில் கூறவில்லை?

! அறிவியல் ஜீனிக்ஸும் மத்திய அரசின்
கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதாலும் தமிழகக்
கோட்டாமை அவர்கள் குறைந்திருப்பதா
லும் குறை சொல்கிறார். தமிழக அரசின்
மின்வாரியமும், பஸ்வயலும் தஷ்டத்தில்
இயங்குகின்றன. அதனால் கட்டணம்
உயர்ந்த தேரித்தது. பொது மக்கள் கருத்து
அறிந்து, உயர்த்தப்பட்ட பஸ் கட்டணம்
கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்டது. மின்சாரத்
தைப் பொருத்தமட்டில் விவசாயிகளுக்குப்
புதிய சலுகைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.
பொதுவாக நோக்குமிடத்து, விவைவாசி

* தாகராஜன்!

* தெரித்தாக்தாம் பாரட்டினா?

* அறிவியல் குறிக்கிறார்!

கள் உயர்வுக்கு அடிப்படைக் காரணம்
நாட்டில் பொருளாதாரம் சரியானபடி
நிர்வகிக்கப்படாததே. அந்த நிர்வாகம்
முழுக்க முழுக்க மத்திய அரசின் கைவி
லேயே இருக்கிறது.

* ஏ. விமலகுமேசன், சின்னமலூர்.

? இலவச புடைவை - வேஷ்டி திட்டத்தை
ஜெயலலிதா குறை கூறுகிறாரே?

! 'தேர்தலுக்கு முன் இப்படி செய்வது
தேர்தல் கமிஷன் அறிவித்துள்ள நன்னை
டத்தை விதிமுறைகளை மீறியதாகும்' என்
கிறார். ஆனால் கருணாநிதியோ, 'இது
தேர்தல் நோக்கில் செய்யப்படுவதல்ல;
தேர்தல் அறிவிப்பு வெளியிடு முன்னரே
சட்டமன்றத்தில் ஒப்புதல் பெறப்பட்ட
பணி' என்றார். சட்டப்படி கலைஞரின்
வாதம் சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் தார்
மீக ரீதியில் இந்த இலவச விதியோகத்தைத்
தேர்தலை முன்னிட்டுத் தாற்காலிகமாக
நிறுத்தி வைப்பதே முறைவாதமாக இருந்திருக்
கும்... ஆனால் ஒன்று, செவல் முத்திரை
கிட்ட சேவைகளைத் தமது தொகுதியில்
சட்டசபைத் தேர்தலுக்கு முன் விதியோகித்த
ஜெயலலிதாவுக்குக் கலைஞர் மீது இவ்வாறு
குற்றம் சாட்ட உரிமையில்கலை.

* கு. 20 பகிச பெறுபவர்:
பாக.
202, தென்னம்பாளையம்,
திருப்பூர் - 638 604.

**இப்போது, வியம்
ஏறக்குறைய பாதிவிடையிலே...**

**பேரச் சலுகை
அளிக்கும் (கேரிபேக்) தூக்குப் பை.**

தமிழ் மொழியை, அதன் அடிப்படைகளையும், வளங்களையும், வளப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், தமிழ் மொழி அமைதிப் பேரவை, தமிழ் மொழி ஆய்விதழை வெளியிடுகிறது. இதன் மூலம், தமிழ் மொழியை ஆராய்ந்து, அதன் வளங்களை வெளியிடுவதற்கு, தமிழ் மொழி அமைதிப் பேரவை, தமிழ் மொழி ஆய்விதழை வெளியிடுகிறது.

[illegible]

500 gms	100 gms
100 gms	25 gms
25 gms	5 gms

[illegible]

කුඩා ප්ලාස්ටික් බෝලයක් මත
මිනිස් සිරුරේ වැඩි ප්ලාස්ටික් බෝලයක්
මත (ප්ලාස්ටික් බෝලයක්
මත 500 බෝලයක් වැඩි ප්ලාස්ටික්
බෝලයක් වැඩි ප්ලාස්ටික් බෝලයක්)

ஒரு துளி மீய் தரும் துணக்கம் அதிகம் பாத்திரங்கள் ஒளிமினுக்கும்

